

Vijeće
Europske unije

Bruxelles, 4. kolovoza 2020.
(OR. en)

Međuinstitucijski predmet:
2016/0365 (COD)

10340/20
ADD 1

EF 197
ECOFIN 755
CODEC 739

NAPOMENA O TOČKI „I/A”

Od: Glavno tajništvo Vijeća

Za: Odbor stalnih predstavnika (dio 2.)

Br. preth. dok.: 9397/20

Br. dok. Kom.: COM(2016) 856 final

Predmet: Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i o izmjeni uredaba (EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012 i (EU) 2015/2365 te direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU i (EU) 2017/1132

– *politički dogovor*

Za delegacije se u nastavku nalazi pročišćena verzija teksta o navedenom zakonodavnom prijedlogu o kojem su Vijeće i Parlament postigli dogovor.

UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od

o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana i o izmjeni uredaba (EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012 i (EU) 2015/2365 te direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU i (EU) 2017/1132

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,
uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,¹
nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,
uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora,²
uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke,³
u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) Financijska tržišta ključna su za funkcioniranje suvremenih gospodarstava. Što su tržišta integriranija, to je veći potencijal za djelotvornu raspodjelu gospodarskih resursa, čime se potencijalno doprinosi gospodarskim rezultatima. Međutim, kako bi se poboljšalo funkcioniranje jedinstvenog tržišta financijskih usluga, važno je uspostaviti postupke u svrhu rješavanja učinaka previranja na tržištu i osiguravanja da se, u slučaju financijskih poteškoća ili skore propasti financijske institucije ili infrastrukture financijskog tržišta koje su aktivne na tom tržištu, takvim događajima ne destabilizira cijelo financijsko tržište i ne ugrozi rast širega gospodarstva.

¹ SL C, , str. .

² SL C, , str. .

³ SL C, , str. .

(2) Središnje druge ugovorne strane ključne su sastavnice globalnih financijskih tržišta jer posreduju među sudionicima na način da su kupac svakom prodavatelju i prodavatelj svakom kupcu te imaju središnju ulogu u obradi financijskih transakcija i upravljanju izloženostima različitim rizicima koji su svojstveni tim transakcijama. Središnje druge ugovorne strane centraliziraju obradu transakcija i pozicija drugih ugovornih strana, izvršavaju obveze koje proizlaze iz transakcija i zahtijevaju odgovarajući kolateral od svojih članova u obliku iznosa nadoknade i uplata u jamstvene fondove.

(3) Integracija financijskih tržišta Unije podrazumijevala je razvoj središnjih drugih ugovornih strana koje su primarno pružale usluge za domaće potrebe i domaća tržišta u ključne dionike financijskih tržišta Unije na široj razini. Središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad u Uniji danas poravnavaju nekoliko kategorija proizvoda, od uvrštenih i neuvrštenih (OTC) financijskih izvedenica i robnih izvedenica do dionica, obveznica i ostalih proizvoda kao što su repo ugovori. Svoje usluge pružaju preko nacionalnih granica širokom rasponu financijskih i drugih institucija diljem Unije. Iako su neke među njima i dalje usredotočene na domaća tržišta, sve središnje druge ugovorne strane koje imaju odobrenje za rad u Uniji sistemski su važne barem na svojim matičnim tržištima.

(4) Budući da se znatna količina financijskog rizika iz financijskog sustava Unije obrađuje i koncentrira u središnjim drugim ugovornim stranama u ime članova sustava poravnanja i njihovih klijenata, ključni su učinkovito reguliranje i pouzdan nadzor središnjih drugih ugovornih strana. Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća⁴, koja je na snazi od kolovoza 2012., od središnjih drugih ugovornih strana zahtijeva se da poštuju visoke bonitetne i organizacijske standarde te standarde poslovanja. Zadaće su nadležnih tijela potpun nadzor njihovih aktivnosti i suradnja u okviru kolegija nadzornih tijela koji okupljaju relevantna tijela nadležna za posebne zadaće koje su im dodijeljene. U skladu s obvezama koje su čelnici skupine G20 preuzeli od početka financijske krize, Uredbom (EU) br. 648/2012 propisuje se i da se središnje poravnanje svih standardiziranih ugovora o OTC izvedenicama obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane. Kad obveza središnjeg poravnanja OTC izvedenica stupi na snagu, obujam i raspon poslovanja središnjih drugih ugovornih strana vjerojatno će se povećati, što bi moglo uzrokovati dodatne izazove za strategije središnjih drugih ugovornih strana za upravljanje rizicima.

(5) Uredbom (EU) br. 648/2012 doprinijelo se većoj otpornosti središnjih drugih ugovornih strana i općenito financijskih tržišta u pogledu širokog raspona rizika koji se obrađuju i koncentriraju u središnjim drugim ugovornim stranama. Međutim, nijednim sustavom pravila i praksi ne može se spriječiti neprimjerenost postojećih sredstava za upravljanje rizicima koje snosi središnja druga ugovorna strana, uključujući jedno ili više neispunjavanja obveza članova sustava poravnanja. Suočene sa scenarijem ozbiljnih financijskih poteškoća ili prijetećom propasti, financijske institucije trebale bi u načelu i dalje podlijegati redovnom postupku u slučaju nesolventnosti. Međutim, kako je financijska kriza pokazala, osobito tijekom razdoblja produljene gospodarske nestabilnosti i nesigurnosti, takvim se postupcima mogu omesti ključne funkcije za gospodarstvo, čime se ugrožava financijska stabilnost. Redovnim postupkom u slučaju nesolventnosti društava ne može se uvijek osigurati dovoljno brza intervencija ili primjereno dati prednost nastavku ključnih funkcija financijskih institucija radi očuvanja financijske stabilnosti. Kako bi se spriječile te negativne posljedice redovnog postupka u slučaju nesolventnosti, potrebno je stvoriti poseban okvir za sanaciju središnjih drugih ugovornih strana.

⁴ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.).

(6) U krizi se ujedno pokazalo da nedostaje primjerenih instrumenata za očuvanje ključnih funkcija koje obavljaju financijske institucije koje propadaju. Nadalje, ta kriza istaknula je i nedostatak okvira kojima se omogućuje suradnja i koordinacija među tijelima, osobito onima koja se nalaze u različitim državama članicama ili jurisdikcijama, kako bi se osigurala provedba brzog i odlučnog djelovanja. Bez takvih instrumenata i zbog nedostatka okvirâ za suradnju i koordinaciju, države članice bile su primorane spašavati financijske institucije novcem poreznih obveznika kako bi zaustavile zarazu i smanjile paniku. Iako tijekom krize nisu bile izravni primatelji izvanredne javne financijske potpore, središnje druge ugovorne strane bile su zaštićene od učinaka koje bi na njih inače imale banke koje nisu ispunjavale svoje obveze. Budući da se njime dopunjuje okvir za sanaciju donesen na temelju Direktive 2014/59/EU, okvir za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana potreban je kako bi se spriječilo oslanjanje na novac poreznih obveznika u slučaju njihove neuređene propasti. Tim bi se okvirom također trebala uzeti u obzir mogućnost sanacije središnjih drugih ugovornih strana iz drugih razloga koji ne uključuju neispunjavanje obveza jednog njihovog člana sustava poravnanja ili više njih.

(7) Cilj je vjerodostojnog okvira za oporavak i sanaciju osigurati, u najvećoj mogućoj mjeri, da središnje druge ugovorne strane uspostave mjere za oporavak od financijskih poteškoća, održati ključne funkcije središnje druge ugovorne strane koja propada ili je vjerojatno da će propasti uz likvidaciju preostalih aktivnosti u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti te očuvati financijsku stabilnost i izbjeći znatan nepovoljan učinak na financijski sustav i njegovu sposobnost da služi realnom gospodarstvu, pri čemu se istodobno minimizira trošak propasti središnje druge ugovorne strane za porezne obveznike. Okvirom za oporavak i sanaciju dodatno se podupire pripravnost središnjih drugih ugovornih strana i tijela da ublaže financijski stres te se tijelima osigurava dodatan uvid u pripreme središnjih drugih ugovornih strana za stresne scenarije. Njime se tijelima osiguravaju ovlasti za pripremu moguće sanacije središnje druge ugovorne strane i rješavanje pogoršanja stanja središnje druge ugovorne strane na koordiniran način, čime se doprinosi nesmetanom funkcioniranju financijskih tržišta.

(8) Trenutačno ne postoje usklađene odredbe za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana u Uniji. Neke države članice već su propisale zakonodavne promjene kojima se od središnjih drugih ugovornih strana zahtijeva da izrade planove oporavka i kojima se uvode mehanizmi za sanaciju središnjih drugih ugovornih strana koje propadaju. Štoviše, postoje znatne bitne i postupovne razlike među zakonima i drugim propisima država članica kojima se uređuje nesolventnost središnjih drugih ugovornih strana. Nedostatak zajedničkih uvjeta, ovlasti i postupaka za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana vjerojatno će biti prepreka nesmetanom funkcioniranju unutarnjeg tržišta i ometati suradnju nacionalnih tijela tijekom rješavanja propasti središnje druge ugovorne strane i primjene odgovarajućih mehanizama raspodjele gubitaka na njezine članove sustava poravnjenja u Uniji i na svjetskoj razini. To se posebno odnosi na situaciju u kojoj različiti pristupi znače da nacionalna tijela nemaju jednaku razinu kontrole ili jednaku sposobnost za sanaciju središnjih drugih ugovornih strana. Te razlike u sustavima za oporavak i sanaciju mogu različito utjecati na središnje druge ugovorne strane, članove sustava poravnjenja i njihove klijente u državama članicama te potencijalno izazvati narušavanje tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu. Nedostatak zajedničkih pravila i instrumenata za rješavanje financijskih poteškoća ili propasti središnje druge ugovorne strane može utjecati na odluku članova sustava poravnjenja i njihovih klijenata o poravnjanju te na odluku središnjih drugih ugovornih strana o odabiru svojega poslovnog nastana, čime se središnje druge ugovorne strane sprječava da u potpunosti iskoriste temeljne slobode na jedinstvenom tržištu. Time bi se članove sustava poravnjenja i njihove klijente moglo obeshrabrili od toga da prekogranično pristupe središnjim drugim ugovornim stranama na unutarnjem tržištu i spriječiti daljnju integraciju europskih tržišta kapitala. Stoga su zajednička pravila o oporavku i sanaciji u svim državama članicama potrebna kako bi se osiguralo da središnje druge ugovorne strane ne budu ograničene u ostvarivanju svojih sloboda na unutarnjem tržištu zbog financijskih kapaciteta država članica i njihovih tijela da upravljaju njihovom propašću.

(9) Preispitivanjem regulatornog okvira primjenjivog na banke i druge financijske institucije koje je provedeno nakon krize, a osobito jačanjem kapitala i zaštitnih slojeva likvidnosti banaka, boljim instrumentima za makrobonitetne politike i sveobuhvatnim pravilima o oporavku i sanaciji banaka, smanjila se vjerojatnost budućih kriza i poboljšala otpornost svih financijskih institucija i infrastruktura tržišta, uključujući središnje druge ugovorne strane, na gospodarske poteškoće, neovisno o tome jesu li prouzročene sistemskim poremećajima ili događajima specifičnima za pojedinačne institucije. Od 1. siječnja 2015. sustav za oporavak i sanaciju banaka primjenjuje se u svim državama članicama na temelju Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁵.

⁵ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

(10) Oslanjajući se na pristup oporavku i sanaciji banaka, nadležna tijela i sanacijska tijela trebala bi biti pripremljena i raspolagati primjerenim instrumentima kako bi mogla rješavati situacije koje uključuju propast središnjih drugih ugovornih strana. Međutim, rizici svojstveni bankama i središnjim drugim ugovornim stranama razlikuju se zbog njihovih različitih funkcija i poslovnih modela. Stoga je potrebno osigurati posebne instrumente i ovlasti za scenarije propasti središnje druge ugovorne strane koji su prouzročeni propašću članova sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane ili događajima ispunjavanja obveza.

(11) Primjena uredbe potrebna je kako bi se upotpunio i nadogradio pristup uspostavljen Uredbom (EU) br. 648/2012 kojom se utvrđuju jedinstveni bonitetni zahtjevi koji se primjenjuju na središnje druge ugovorne strane. Ako bi se zahtjevi za oporavak i sanaciju utvrdili direktivom, moglo bi doći do nedosljednosti uslijed donošenja potencijalno različitih nacionalnih zakona u području koje je inače uređeno izravno primjenjivim pravom EU-a i u sve većoj mjeri obilježeno prekograničnim pružanjem usluga središnjih drugih ugovornih strana. Stoga je primjereno usto donijeti jedinstvena i izravno primjenjiva pravila o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana.

(12) Kako bi se osigurala dosljednost s postojećim zakonodavstvom Unije u području financijskih usluga i najveća moguća razina financijske stabilnosti u Uniji, sustav za oporavak i sanaciju trebao bi se primjenjivati na sve središnje druge ugovorne strane koje podliježu bonitetnim zahtjevima utvrđenima u Uredbi (EU) br. 648/2012, neovisno o tome imaju li odobrenje za pružanje bankovnih usluga. Iako mogu postojati razlike u profilu rizičnosti povezanim s alternativnim korporativnim strukturama, ovom se Uredbom središnje druge ugovorne strane tretiraju kao neovisni subjekti u okviru bilo koje grupe ili tržišne strukture. Budući da su središnje druge ugovorne strane samostalni subjekti koji moraju ispunjavati sve zahtjeve na temelju ove Uredbe i Uredbe (EU) br. 648/2012, neovisno o svojem matičnom društvu ili drugim subjektima grupe, grupa kojoj središnja druga ugovorna strana može pripadati ne mora podlijezati ovoj Uredbi. Međutim, pri planiranju oporavka i sanacije središnje druge ugovorne strane trebalo bi uzeti u obzir dimenziju grupe, uključujući operativne, osobne i financijske odnose središnje druge ugovorne strane sa subjektima grupe, ako bi to moglo utjecati na oporavak ili sanaciju središnje druge ugovorne strane ili ako bi mjere oporavka i sanacije mogle imati učinak na druge subjekte grupe.

(13) Kako bi se osigurale djelotvorne i učinkovite mjere sanacije u skladu s ciljevima sanacije, države članice trebale bi imenovati tijela javne uprave ili tijela kojima su povjerene javne administrativne ovlasti koja bi obavljala funkcije i zadaće povezane sa sanacijom, što uključuje i eventualna sanacijska tijela. Države članice trebale bi osigurati i dodjelu odgovarajućih sredstava tim sanacijskim tijelima. U državama članicama u kojima središnja druga ugovorna strana ima poslovni nastan trebalo bi uspostaviti primjerene strukturne aranžmane kako bi se sanacijske funkcije središnje druge ugovorne strane odvojilo od drugih funkcija, osobito ako je tijelo, koje je odgovorno za bonitetni nadzor središnje druge ugovorne strane ili bonitetni nadzor kreditnih institucija ili investicijskih društava koji su članovi sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane, imenovano kao sanacijsko tijelo, radi sprječavanja sukoba interesa i rizika od regulatornog nedjelovanja. U takvim slučajevima trebalo bi osigurati neovisnost procesa donošenja odluka, a da se pritom ne sprječava konvergiranje donošenja odluka na najvišoj razini.

(14) S obzirom na posljedice koje bi propast središnje druge ugovorne strane i naknadne mjere mogle imati na financijski sustav i gospodarstvo države članice, kao i na mogućnost da je u konačnici potrebno rabiti javna sredstva za rješavanje krize, ministarstvo financija ili druga relevantna ministarstva u državama članicama trebala bi moći odlučivati, u skladu s nacionalnim demokratskim postupcima, o svakoj uporabi javnih sredstava kao krajnjoj mjeri te bi zato u ranoj fazi trebala biti aktivno uključena u postupak oporavka i sanacije. Stoga se, u pogledu uporabe javnih sredstava kao krajnje mjere, ovom Uredbom ne bi trebala dovoditi u pitanje podjela nadležnosti među relevantnim ministarstvima ili između vlade i sanacijskog tijela kako je utvrđeno u pravnim sustavima država članica.

(15) Budući da središnje druge ugovorne strane često pružaju usluge diljem Unije, učinkovit oporavak i sanacija zahtijevaju suradnju među nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima u okviru kolegijâ nadzornih tijela i sanacijskih kolegija, osobito u pripremnim fazama oporavka i sanacije. To obuhvaća procjenu planova oporavka koje je izradila središnja druga ugovorna strana, doprinos zajedničkoj odluci o planovima sanacije koje je izradilo sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane i postizanje zajedničke odluke o tim planovima te rješavanje svih prepreka mogućnosti sanacije središnje druge ugovorne strane.

(16) Pri sanaciji središnjih drugih ugovornih strana trebala bi se uspostaviti ravnoteža između, s jedne strane, potrebe da se u okviru postupaka uzme u obzir hitnost situacije i omogućuje djelotvorna, pravedna i pravodobna rješenja i, s druge strane, potrebe za zaštitom financijske stabilnosti u svim državama članicama u kojima središnja druga ugovorna strana pruža usluge. Tijela na čija bi područja nadležnosti utjecala propast središnje druge ugovorne strane trebala bi u okviru sanacijskog kolegija razmjenjivati mišljenja radi postizanja tih ciljeva. Time bi posebno trebala biti obuhvaćena razmjena informacija o pripremi članova sustava poravnanja i, ako je to relevantno, klijenata u pogledu mogućih mjera za upravljanje u slučaju neispunjavanja obveza, oporavak i sanaciju te nadzornog postupanja s povezanim izloženostima prema središnjoj drugoj ugovornoj strani. Tijela država članica na čiju bi financijsku stabilnost mogla utjecati propast središnje druge ugovorne strane trebala bi moći sudjelovati u sanacijskom kolegiju na temelju svoje procjene učinka koji bi sanacija središnje druge ugovorne strane mogla imati na financijsku stabilnost dotične države članice. Državama članicama trebalo bi omogućiti da ih u sanacijskom kolegiju predstavljaju nadležna i sanacijska tijela članova sustava poravnanja. Države članice koje tijela članova sustava poravnanja ne predstavljaju trebale bi moći sudjelovati, ovisno o izboru, ili u kolegiju nadležnog tijela klijenata članova sustava poravnanja ili u sanacijskom tijelu klijenata članova sustava poravnanja. Tijela bi na odgovarajući način, kao i na temelju svoje analize negativnog učinka koji bi sanacija središnje druge ugovorne strane mogla imati na njihove države članice, svoje sudjelovanje trebala obrazložiti sanacijskom tijelu središnje druge ugovorne strane. Slično tome, kako bi se osigurala redovita razmjena mišljenja i koordinacija s relevantnim tijelima trećih zemalja, ta bi tijela trebalo prema potrebi pozvati da kao promatrači sudjeluju u sanacijskim kolegijima. Tijela bi uvijek trebala imati u vidu učinak svojih odluka na financijsku stabilnost u državama članicama u kojima je poslovanje središnjih drugih ugovornih strana ključno ili važno za lokalna financijska tržišta, što uključuje države članice u kojima se nalaze članovi sustava poravnanja, kao i, ako su relevantne informacije dostupne, njihovi klijenti, te u kojima povezana mjesta trgovanja i infrastrukture financijskog tržišta, uključujući interoperabilne središnje druge ugovorne strane, imaju poslovni nastan.

(18) Kako bi se na učinkovit i razmjeran način riješila moguća propast središnje druge ugovorne strane, tijela bi pri izvršavanju svojih ovlasti za oporavak i sanacijskih ovlasti trebala uzeti u obzir niz čimbenika kao što su priroda poslovanja središnje druge ugovorne strane, njezina vlasnička struktura, pravna i organizacijska struktura, profil rizičnosti, veličina, pravni status, zamjenjivost i međupovezanost s financijskim sustavom. Tijela bi trebala razmotriti i pitanje bi li njezina propast i naknadna likvidacija u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti u znatnoj mjeri mogle negativno utjecati na financijska tržišta, druge financijske institucije ili šire gospodarstvo.

(19) Kako bi mogla djelotvorno rješavati pitanje središnjih drugih ugovornih strana koje propadaju, tijela bi trebala imati ovlast izricanja pripremnih mjera središnjim drugim ugovornim stranama. Trebalo bi odrediti minimalni standard u pogledu sadržaja i informacija koje planovi oporavka trebaju obuhvaćati kako bi se osiguralo da sve središnje druge ugovorne strane u Uniji imaju dovoljno detaljne planove oporavka u slučaju financijskih poteškoća. U takvim bi planovima trebalo razmotriti primjeren raspon scenarija kojima bi se predvidjeli i sistemski i specifični stresovi za središnju drugu ugovornu stranu kojima bi se ugrozila njezina održivost, pritom uzimajući u obzir mogući učinak zaraze u krizi, u domaćim i prekograničnim okvirima. Scenariji bi trebali biti stroži od onih koji se rabe za potrebe redovitog ispitivanja otpornosti na stres na temelju članka 49. Uredbe (EU) br. 648/2012, ali bi trebali ostati uvjerljivi. Planovima bi trebao biti obuhvaćen širok raspon scenarija, uključujući scenarije koji proizlaze iz događaja neispunjavanja obveza, događaja ispunjavanja obveza i njihove kombinacije, te bi trebali uključivati sveobuhvatne aranžmane za ponovnu uspostavu usklađene knjige trgovanja, potpunu raspodjelu gubitaka koji proizlaze iz neispunjavanja obveza člana sustava poravnjanja i odgovarajuću apsorpciju za sve druge vrste gubitaka. U okviru planova oporavka trebalo bi razlikovati različite vrste događaja ispunjavanja obveza. Plan oporavka trebao bi biti dio pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane koja su ugovorno dogovorena s članovima sustava poravnjanja. Ta pravila poslovanja trebala bi sadržavati i odredbe kojima se osigurava izvršivost mjera oporavka iz plana u svim scenarijima. U planovima oporavka ne bi se trebao pretpostaviti pristup izvanrednoj javnoj financijskoj potpori ili porezne obveznike izložiti riziku gubitka.

(20) Središnje druge ugovorne strane trebale bi biti obvezne izraditi te redovito preispitivati i ažurirati svoje planove oporavka. Faza oporavka u ovom kontekstu trebala bi početi u slučaju znatnog pogoršanja financijskog stanja središnje druge ugovorne strane ili ako postoji rizik od kršenja njezinih kapitalnih i bonitetnih zahtjeva na temelju Uredbe (EU) br. 648/2012, što bi moglo dovesti do kršenja njezinih zahtjeva za izdavanje odobrenja, čime bi se opravdalo povlačenje njezina odobrenja na temelju Uredbe (EU) br. 648/2012. To bi se trebalo navesti u okviru kvalitativnih ili kvantitativnih pokazatelja sadržanih u planu oporavka.

(20a) Kako bi se stvorili dobri *ex ante* poticaji i osigurala pravedna raspodjela gubitaka, planovima oporavka trebalo bi osigurati uporabu instrumenata za oporavak kojom se primjereno uravnotežuje raspodjela gubitaka između središnjih drugih ugovornih strana, članova sustava poravnanja i, ako je to primjenjivo, njihovih klijenata. Načelno bi gubitke pri povratu trebalo raspodijeliti između središnjih drugih ugovornih strana, članova sustava poravnanja i, ako je to primjenjivo, njihovih klijenata s obzirom na njihovu odgovornost za rizik prenesen na središnju drugu ugovornu stranu i njihovu sposobnost da kontroliraju takve rizike i upravljaju njima. Planovima oporavka trebalo bi osigurati da je kapital središnje druge ugovorne strane izložen gubicima uzrokovanim događajima neispunjavanja obveza i događajima ispunjavanja obveza prije nego što se gubici raspodijele članovima sustava poravnanja. Kao poticaj za pravilno upravljanje rizicima i daljnje smanjenje rizikâ od gubitaka za porezne obveznike, središnja druga ugovorna strana trebala bi dio svojih unaprijed financiranih namjenskih vlastitih sredstava iz članka 43. Uredbe (EU) br. 648/2012, koja mogu uključivati sav kapital koji drži uz minimalne kapitalne zahtjeve, upotrijebiti za usklađivanje s pragom za obavijest iz delegiranog akta donesenog na temelju članka 16. stavka 3. Uredbe (EU) br. 648/2012 kao mjeru oporavka prije pribjegavanja drugim mjerama oporavka kojima se zahtijevaju financijski doprinosi članova sustava poravnanja. Taj dodatni iznos unaprijed financiranih namjenskih vlastitih sredstava, koji se razlikuje od unaprijed financiranih vlastitih sredstava iz članka 45. stavka 4. Uredbe (EU) br. 648/2012, ne bi trebao biti niži od 10 % ni viši od 25 % kapitalnih zahtjeva utemeljenih na riziku izračunanih u skladu s člankom 16. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 648/2012, neovisno o tome jesu li ti zahtjevi niži ili viši od temeljnog kapitala iz članka 16. stavka 1. te uredbe.

Zahtjev u pogledu minimalne ugovorne obveze za zahtjev za gotovinsku uplatu za oporavak ne bi trebao utjecati ni na pravo središnje druge ugovorne strane da u svoja pravila uvede više ugovorne obveze za zahtjeve za gotovinsku uplatu za oporavak niti na upravljanje rizicima koje provodi središnja druga ugovorna strana.

(21) Središnja druga ugovorna strana svoj bi plan oporavka trebala podnijeti nadležnom tijelu koje bi taj plan bez nepotrebne odgode trebalo proslijediti kolegiju nadzornih tijela, uspostavljenom na temelju Uredbe (EU) br. 648/2012, radi potpune procjene o kojoj će kolegij donijeti zajedničku odluku. Procjenom bi trebala biti obuhvaćena provjera sveobuhvatnosti plana te izvedivost pravodobne ponovne uspostave održivosti središnje druge ugovorne strane, među ostalim u razdobljima ozbiljnog financijskog stresa.

(22) Planovi oporavka trebali bi sadržavati sveobuhvatan opis mjera koje bi središnja druga ugovorna strana trebala poduzeti kako bi riješila neusklađene nepodmirene obveze, neosigurane gubitke, manjak likvidnosti ili neadekvatnost kapitala, kao i mjera za nadopunu iskorištenih unaprijed financiranih financijskih sredstava i aranžmana u vezi s likvidnošću radi ponovne uspostave održivosti središnje druge ugovorne strane i njezine sposobnosti da nastavi ispunjavati zahtjeve za odobrenje. Ovlast sanacijskog tijela za primjenu zahtjeva za gotovinsku uplatu za sanaciju ne bi trebala utjecati ni na pravo središnje druge ugovorne strane da u svoja pravila uvede zahtjeve za gotovinsku uplatu za oporavak iznad minimalne obvezne ugovorne obveze utvrđene u ovoj Uredbi niti na upravljanje rizicima koje provodi središnja druga ugovorna strana.

(22b) U planovima oporavka trebalo bi uzeti u obzir i kibernetičke napade koji bi mogli dovesti do znatnog pogoršanja financijskog stanja središnje druge ugovorne strane ili do rizika od kršenja bonitetnih zahtjeva na temelju Uredbe (EU) br. 648/2012.

(23) Središnje druge ugovorne strane trebale bi osigurati da je njihov plan oporavka nediskriminirajući i uravnotežen u smislu učinka i poticaja koje stvara. Učinci mjera oporavka na članove sustava poravnjanja, kao i, ako su relevantne informacije dostupne, njihove klijente, te općenitije na financijski sustav Unije ili jedne od njezinih država članica trebali bi biti razmjerni. U skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012 središnje druge ugovorne strane trebale bi posebice osigurati da njihovi članovi sustava poravnjanja imaju ograničenu izloženost u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu. Središnje druge ugovorne strane trebale bi osigurati da su u izradu plana oporavka uključeni svi relevantni dionici na način da ih uključe u odbor za rizike središnje druge ugovorne strane, ovisno o slučaju, te da se s njima na odgovarajući način savjetuje. S obzirom na to da se od dionikâ mogu očekivati različita mišljenja, središnje druge ugovorne strane trebale bi uspostaviti jasne postupke za upravljanje raznolikošću stajališta dionika, kao i svim sukobima interesa između tih dionika i središnje druge ugovorne strane.

(23a) Mjere oporavka i sanacije mogu neizravno utjecati na klijente i neizravne klijente koji nisu vjerovnici središnje druge ugovorne strane u mjeri u kojoj su troškovi oporavka i sanacije prebačeni na te klijente i neizravne klijente na temelju primjenjivih ugovornih aranžmana. Stoga bi učinak scenarija oporavka i sanacije središnje druge ugovorne strane na klijente i neizravne klijente također trebalo rješavati s pomoću istih ugovornih aranžmana s članovima sustava poravnanja i klijentima koji im pružaju usluge poravnanja. To se može postići tako da se osigura da, ako se ugovornim aranžmanima članovima sustava poravnanja omogućuje da na svoje klijente prebace negativne posljedice sanacijskih instrumenata, ti ugovorni aranžmani također uključuju, na istovrijednoj i razmjernoj osnovi, pravo klijenata na sve naknade koje članovi sustava poravnanja prime od središnje druge ugovorne strane ili bilo koji novčani ekvivalent takve naknade ili bilo koji prihod koji prime na temelju potraživanja u skladu s načelom prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj, u mjeri u kojoj se odnose na pozicije klijenata. Takve bi se odredbe trebale primjenjivati i na ugovorne aranžmane klijenata i neizravnih klijenata u okviru kojih se nude usluge neizravnog poravnanja svojim klijentima.

(24) S obzirom na globalnu prirodu tržišta kojima središnje druge ugovorne strane pružaju usluge, kako bi se osigurala sposobnost središnje druge ugovorne strane da prema potrebi primijeni mogućnosti oporavka na ugovore ili imovinu na koje se primjenjuje pravo treće zemlje ili na subjekte sa sjedištem u trećim zemljama, pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane trebala bi uključivati ugovorne odredbe namijenjene toj svrsi.

(25) Ako središnja druga ugovorna strana ne iznese odgovarajući plan oporavka, nadležna tijela trebala bi biti u mogućnosti od središnje druge ugovorne strane zahtijevati da poduzme mjere potrebne za uklanjanje bitnih nedostataka plana kako bi se ojačalo poslovanje središnje druge ugovorne strane i osiguralo da središnja druga ugovorna strana može raspodijeliti gubitke, ponovno uspostaviti svoj kapital i, ako je to relevantno, ponovno uskladiti svoju knjigu trgovanja u slučaju propasti. Tom bi se ovlašću nadležnim tijelima trebalo omogućiti poduzimanje preventivnih mjera u razmjerima koji su potrebni da bi se uklonili svi nedostaci i stoga ostvarili ciljevi financijske stabilnosti.

(25a) U iznimnim slučajevima korekcije dobitaka od varijacijskog iznosa nadoknade slijedom događaja ispunjavanja obveza te ako je oporavak uspješan, nadležno tijelo trebalo bi biti u mogućnosti od središnje druge ugovorne strane zahtijevati da pruži nadoknadu svojim članovima sustava poravnanja razmjerno njihovu gubitku koji premašuje njihove ugovorne obveze putem gotovinskih plaćanja ili, ako je to primjereno, od središnje druge ugovorne strane zahtijevati izdavanje vlasničkih instrumenata u vezi s budućom dobiti središnje druge ugovorne strane.

(26) Planiranje sanacije ključna je sastavnica učinkovite sanacije. Sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane trebalo bi izraditi planove, a sanacijski kolegij trebao bi postići zajednički dogovor o njima. Planovima bi trebao biti obuhvaćen širok raspon scenarija, uz razlikovanje scenarija koji proizlaze iz događaja neispunjavanja obveza, događaja ispunjavanja obveza i njihove kombinacije, kao i različitih vrsta događaja ispunjavanja obveza. Tijela bi trebala imati sve potrebne informacije da bi mogla utvrditi ključne funkcije i osigurati nastavak njihova obavljanja. Međutim, sadržaj plana sanacije trebao bi biti primjeren aktivnostima središnje druge ugovorne strane i vrstama proizvoda koje poravnava i temeljiti se, među ostalim, na informacijama koje je ona dostavila. Kako bi se olakšalo izvršavanje zahtjeva za gotovinsku uplatu za sanaciju i smanjenje iznosa dobitaka koje treba platiti članu sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze u sanaciji, upućivanje na ovlast sanacijskog tijela da zahtijeva takve zahtjeve za gotovinsku uplatu za sanaciju i takvo smanjenje trebali bi biti uključeni u pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane. Prema potrebi, pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane koja su ugovorno dogovorena s članovima sustava poravnanja trebala bi sadržavati odredbe kojima sanacijska tijela osiguravaju izvršivost drugih mjera sanacije.

(27) Sanacijska bi tijela, na temelju procjene mogućnosti sanacije, trebala imati ovlast zahtijevati promjene pravne ili operativne strukture i organizacije središnjih drugih ugovornih strana izravno ili neizravno putem nadležnog tijela te poduzeti potrebne i razmjerne mjere za smanjenje ili uklanjanje bitnih prepreka primjeni sanacijskih instrumenata i osiguravanje mogućnosti sanacije dotičnih subjekata. Uzimajući u obzir raznoliku strukturu grupa kojima pripadaju središnje druge ugovorne strane, razlike u strukturama u usporedbi s bankovnim grupama i različite regulatorne okvire koji se primjenjuju na pojedinačne subjekte unutar tih grupa, sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane trebalo bi, uz savjetovanje s nadležnim tijelom središnje druge ugovorne strane, moći procijeniti uključuje li izvršavanje promjena pravnih ili operativnih struktura središnje druge ugovorne strane ili bilo kojeg subjekta grupe, koji je izravno ili neizravno pod njegovom kontrolom, promjene struktura grupe kojoj pripada središnja druga ugovorna strana, a koje bi mogle dovesti do pravnog osporavanja ili pitanja izvršivosti, ovisno o posebnim pravnim okolnostima koje se primjenjuju. Pri procjeni načina uklanjanja takvih prepreka mogućnosti sanacije sanacijsko tijelo trebalo bi moći predložiti drugačiji skup mjera mogućnosti sanacije umjesto zahtijevanja promjena pravnih ili operativnih struktura grupe, ako bi se primjenom takvih alternativnih mjera uklonile prepreke sanaciji na istovrijedan način.

(28) Planovi sanacije i procjene mogućnosti sanacije predstavljaju područje u kojem su svakodnevna nadzorna razmatranja manje važna od potrebe da se ubrzaju i osiguraju mjere brzog restrukturiranja kako bi se zajamčile ključne funkcije središnje druge ugovorne strane i zaštitila financijska stabilnost. U slučaju neslaganja različitih članova sanacijskog kolegija o odlukama koje treba donijeti u pogledu plana sanacije središnje druge ugovorne strane, procjene mogućnosti sanacije središnje druge ugovorne strane i odluke o uklanjanju prepreka njezinoj sanaciji, ESMA bi u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010 trebala imati ulogu posrednika. No interni odbor ESMA-e trebao bi svakako razmotriti takvo obvezujuće posredovanje ESMA-e, uzimajući u obzir nadležnosti članova ESMA-e da osiguraju financijsku stabilnost i nadziru članove sustava poravnjanja u nekoliko država članica. Na temelju Uredbe o EBA-i određena nadležna tijela trebalo bi pozvati da sudjeluju u internom odboru ESMA-e kao promatrači s obzirom na to da ta tijela obavljaju slične zadaće na temelju Direktive 2014/59/EU. Takvim obvezujućim posredovanjem ne bi se u drugim slučajevima trebalo spriječiti neobvezujuće posredovanje u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1095/2010. U skladu s člankom 38. te uredbe takvim obvezujućim posredovanjem ne smije se zadirati u fiskalne odgovornosti država članica.

(29) Možda će biti potrebno da plan oporavka središnje druge ugovorne strane sadržava uvjete pod kojima bi matično društvo ili drugi subjekt grupe kojoj središnja druga ugovorna strana pripada središnjoj drugoj ugovornoj strani pružili moguće ugovorno obvezujuće sporazume o financijskoj potpori, jamstva ili druge oblike operativne potpore. Transparentnošću takvih aranžmana ublažili bi se rizici za likvidnost i solventnost subjekta grupe koji pruža potporu središnjoj drugoj ugovornoj strani koja se suočava s financijskim poteškoćama. Stoga bi se svaka promjena takvih aranžmana kojom se utječe na kvalitetu i prirodu takve potpore grupe trebala smatrati bitnom promjenom za potrebe preispitivanja plana oporavka.

(30) Uzimajući u obzir osjetljivost informacija sadržanih u planovima oporavka i sanacije, ti bi planovi trebali podlijegati odgovarajućim odredbama o povjerljivosti.

(31) Nadležna tijela trebala bi relevantnim sanacijskim tijelima dostaviti planove oporavka i sve njihove izmjene, a sanacijska tijela trebala bi nadležnim tijelima dostaviti planove sanacije i sve njihove izmjene, čime bi svako relevantno tijelo u svakom trenutku bilo u potpunosti obaviješteno.

(32) Radi očuvanja financijske stabilnosti potrebno je da nadležna tijela mogu riješiti pogoršanje financijskog i ekonomskog stanja središnje druge ugovorne strane prije nego što nastupi situacija u kojoj je jedina mogućnost da tijela saniraju središnju drugu ugovornu stranu ili joj nalože da promijeni smjer poslovanja ako bi njezino djelovanje moglo naštetiti cjelokupnoj financijskoj stabilnosti. Stoga bi se nadležnim tijelima trebale dati ovlasti za ranu intervenciju kako bi se izbjegli ili minimizirali nepovoljni učinci na financijsku stabilnost ili interese klijenata koji bi mogli biti posljedica određenih mjera koje je provela središnja druga ugovorna strana. Ovlasti za ranu intervenciju trebale bi se dodijeliti nadležnim tijelima uz ovlasti koje su im već dodijeljene nacionalnim pravom država članica ili na temelju Uredbe (EU) br. 648/2012 za okolnosti koje se ne smatraju ranom intervencijom. Prava na ranu intervenciju uključuju ovlast da se bez uzrokovanja događaja neispunjavanja obveza u najvećoj mogućoj mjeri ograniče ili zabrane sve naknade vlasničkog kapitala i instrumenata koji se smatraju vlasničkim kapitalom, uključujući isplate dividendi i otkupe središnje druge ugovorne strane, te se njima mogu ograničiti, zabraniti ili zamrznuti sve isplate varijabilnih naknada kako je utvrđeno u politici naknada središnje druge ugovorne strane na temelju članka 26. stavka 5. Uredbe (EU) br. 648/2012, diskrecijske mirovinske pogodnosti ili otpremnine višem rukovodstvu kako je utvrđeno u Uredbi (EU) br. 648/2012.

(32a) U okviru ovlasti za ranu intervenciju te prema relevantnim odredbama na temelju nacionalnog prava, nadležno tijelo može imenovati privremenog upravitelja koji će zamijeniti odbor i više rukovodstvo središnje druge ugovorne strane ili privremeno raditi s njima. Zadaća privremenog upravitelja trebala bi biti izvršavanje svih ovlasti koje su mu dodijeljene, podložno svim uvjetima koji za njega važe od trenutka njegovog imenovanja, s ciljem promicanja rješenja za popravljavanje financijskog stanja središnje druge ugovorne strane. Imenovanjem privremenog upravitelja ne bi se smjelo neopravdano zadirati u prava dioničara ili vlasnika ili u postupovne obveze uspostavljene na temelju prava Unije ili nacionalnog prava trgovačkih društava te bi se trebalo poštovati međunarodne obveze Unije ili država članica u vezi sa zaštitom ulaganja.

(33) Tijekom faza oporavka i rane intervencije dioničari bi u potpunosti trebali zadržati svoja prava. Dioničari gube takva prava nakon pokretanja sanacije središnje druge ugovorne strane. Sve naknade vlasničkog kapitala i instrumenata koji se smatraju vlasničkim kapitalom, uključujući isplate dividendi i otkupe središnje druge ugovorne strane, trebalo bi bez uzrokovanja događaja neispunjavanja obveza u najvećoj mogućoj mjeri ograničiti ili zabraniti tijekom oporavka. Držatelji vlasničkoga kapitala središnje druge ugovorne strane trebali bi prvi apsorbirati gubitke u sanaciji na način kojim se minimizira rizik pravnog osporavanja od strane držatelja kapitala kada su takvi gubici veći od gubitaka koje bi bili snosili u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti (načelo prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj). Pri primjeni instrumenta za otpis i konverziju sanacijsko tijelo trebalo bi moći odstupiti od načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj. Međutim, dioničar ili vjerovnik koji snosi veći gubitak od gubitka koji bi bio snosio u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti imao bi pravo na isplatu razlike.

(34) Okvirom za sanaciju trebalo bi se omogućiti pravodobno pokretanje sanacije središnje druge ugovorne strane prije nego što ona postane nesolventna. Trebalo bi se smatrati da središnja druga ugovorna strana propada ili je vjerojatno da će propasti ako krši ili je vjerojatno da će u bliskoj budućnosti prekršiti zahtjeve za nastavak odobrenja, ako se oporavkom nije uspjela ponovno uspostaviti njezina održivost, ako središnja druga ugovorna strana ne može ili vjerojatno neće moći obavljati ključnu funkciju, ako je imovina središnje druge ugovorne strane manja ili je vjerojatno da će u bliskoj budućnosti biti manja od njezinih obveza, ako središnja druga ugovorna strana nije ili je vjerojatno da u bliskoj budućnosti neće biti sposobna platiti svoje dugove po njihovu dospelju ili ako središnja druga ugovorna strana zahtijeva izvanrednu javnu financijsku potporu. Međutim, činjenica da središnja druga ugovorna strana ne ispunjava zahtjeve za izdavanje odobrenja ne bi sama po sebi trebala biti opravdanje za pokretanje sanacije.

(35) Pružanje hitne likvidnosne pomoći od središnje banke, ako je takva pomoć dostupna, ne bi trebalo smatrati okolnošću kojom se dokazuje to da središnja druga ugovorna strana nije sposobna platiti svoje obveze po njihovu dospelju ili da za to neće biti sposobna u bliskoj budućnosti. Da bi se očuvala financijska stabilnost, posebno u slučaju sistemskog manjka likvidnosti, državnim jamstvima za instrumente likvidnosti koje pružaju središnje banke ili državnim jamstvima za novoizdane obveze za otklanjanje ozbiljnih poremećaja u gospodarstvu države članice ne bi se trebao aktivirati okvir za sanaciju ako je ispunjen niz uvjeta.

(35a) Članovi ESSB-a, druga tijela država članica koja obavljaju slične funkcije, druga javna tijela Unije zadužena za upravljanje javnim dugom ili koja su uključena u upravljanje njime i Banka za međunarodne namire, kao i drugi subjekti navedeni u članku 1. stavcima 4. i 5. Uredbe (EU) br. 648/2012 mogu djelovati u svojstvu člana sustava poravnanja u vezi sa svojim poslovanjem. Instrumenti za raspodjelu gubitaka predviđeni planom oporavka središnjih drugih ugovornih strana ne bi se trebali primjenjivati na te subjekte. Slično tome, sanacijska tijela ne bi trebala rabiti instrumente za raspodjelu gubitaka u vezi s tim subjektima kako bi se izbjegla izloženost javnog novca.

(36) Ako središnja druga ugovorna strana ispunjava uvjete za sanaciju, sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane na raspolaganju bi trebalo imati usklađen skup sanacijskih instrumenata i ovlasti. Njima bi se sanacijskom tijelu trebalo omogućiti rješavanje scenarija prouzročenih događajima neispunjavanja obveza i događajima ispunjavanja obveza ili njihovom kombinacijom. Njihovo izvršavanje trebalo bi podlijegati zajedničkim uvjetima, ciljevima i općim načelima. Primjena takvih instrumenata ili ovlasti osobito ne bi trebala zadirati u učinkovitu sanaciju prekograničnih grupa.

(37) Glavni ciljevi sanacije trebali bi biti osiguravanje neprekidnosti ključnih funkcija, izbjegavanje nepovoljnih učinaka na financijsku stabilnost i zaštita javnih sredstava.

(38) Obavljanje ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane koja propada, makar restrukturiranih uz, ako je to primjereno, promjenu rukovodstva, trebalo bi održati primjenom sanacijskih instrumenata i, u najvećoj mogućoj mjeri, uporabom privatnih sredstava te bez oslanjanja na izvanrednu javnu financijsku potporu. Taj bi se cilj moglo postići raspodjelom nepodmirenih gubitaka i ponovnom uspostavom usklađene knjige trgovanja središnje druge ugovorne strane uporabom instrumenata za raspodjelu pozicija i gubitaka u slučaju gubitaka povezanih s neispunjavanjem obveza, ili, u slučaju gubitaka koji nisu povezani s neispunjavanjem obveza, otpisom neosiguranih obveza i njihovom konverzijom u vlasnički kapital radi apsorpcije gubitaka i dokapitalizacije središnje druge ugovorne strane. Kako bi se spriječila potreba za uporabom državnih instrumenata za stabilizaciju, sanacijsko tijelo trebalo bi moći rabiti zahtjev za gotovinsku uplatu za sanaciju i nakon događaja ispunjavanja obveza. Središnju drugu ugovornu stranu ili specifičnu uslugu poravnanja također se može prodati solventnoj trećoj središnjoj drugoj ugovornoj strani koja je sposobna provoditi prenesene aktivnostima poravnanja te njima upravljati, ili ih se s njom može spojiti. U skladu s ciljem održavanja ključnih funkcija središnje druge

ugovorne strane i prije poduzimanja opisanih mjera, sanacijsko tijelo trebalo bi u načelu izvršiti sve postojeće i nepodmirene ugovorne obveze prema središnjoj drugoj ugovornoj strani na način na koji bi se one izvršile u skladu s njezinim pravilima poslovanja, uključujući osobito sve ugovorne obveze članova sustava poravnanja da ispune zahtjeve za gotovinsku uplatu za oporavak ili preuzmu pozicije članova sustava poravnanja koji ne ispunjavaju svoje obveze, putem aukcije ili na drugi način utvrđen pravilima poslovanja središnje druge ugovorne strane, kao i sve postojeće i nepodmirene ugovorne obveze ugovornih stranaka, koje nisu članovi sustava poravnanja, u pogledu bilo kakva oblika financijske potpore.

(39) Kako bi se održalo povjerenje u tržište i minimizirao rizik od zaraze, potrebne su brze i odlučne mjere. Nakon što se ispune uvjeti za sanaciju, sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane ne bi trebalo odgađati poduzimanje odgovarajućih i koordiniranih mjera sanacije u javnom interesu. Propast središnje druge ugovorne strane može se dogoditi u okolnostima koje zahtijevaju trenutačnu reakciju relevantnog sanacijskog tijela. Stoga bi tom sanacijskom tijelu trebalo omogućiti da poduzme mjere sanacije neovisno o mjerama oporavka koje izvršava središnja druga ugovorna strana ili bez obveze da se prvo primijene ovlasti za ranu intervenciju.

(40) Pri poduzimanju mjera sanacije sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane trebalo bi uzeti u obzir i slijediti mjere predviđene planovima sanacije koji su izrađeni u okviru sanacijskog kolegija, osim ako sanacijsko tijelo smatra, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, da će se ciljevi sanacije učinkovitije postići poduzimanjem mjera koje nisu predviđene planovima sanacije. Sanacijsko tijelo trebalo bi uzeti u obzir opća načela donošenja odluka, uključujući potrebu za postizanjem ravnoteže između interesa različitih dionika središnje druge ugovorne strane, i osigurati transparentnost prema tijelima država članica u kojima bi predložena odluka ili mjera mogla imati posljedice na financijsku stabilnost ili fiskalna sredstva te njihovo sudjelovanje. Sanacijsko tijelo trebalo bi posebice obavijestiti sanacijski kolegij o planiranim mjerama sanacije, uključujući slučajeve u kojima se takvim mjerama odstupa od plana sanacije.

(41)Zadiranje u vlasnička prava trebalo bi biti razmjerno riziku za financijsku stabilnost. Sanacijske instrumente trebalo bi stoga primjenjivati samo na one središnje druge ugovorne strane koje ispunjavaju uvjete za sanaciju, osobito kad je to potrebno da bi se ostvario cilj financijske stabilnosti u javnom interesu. Sanacijskim instrumentima i ovlastima mogla bi se narušiti prava dioničarâ, vjerovnikâ, članova sustava poravnanja i, ako je to primjenjivo, clijenata članova sustava poravnanja. Mjere sanacije trebalo bi stoga poduzimati samo kada je to potrebno zbog javnog interesa, a svako zadiranje u ta prava trebalo bi biti usklađeno s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima (Povelja).

(42)Dotični dioničari, članovi sustava poravnanja i drugi vjerovnici središnje druge ugovorne strane ne bi trebali snositi gubitke veće od gubitaka koje bi bili snosili da sanacijsko tijelo nije poduzelo mjere sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu i da su umjesto toga podlijegali svim primjenjivim nepodmirenim obvezama na temelju pravila središnje druge ugovorne strane u slučaju neispunjavanja obveza ili drugih ugovornih aranžmana predviđenih njezinim pravilima poslovanja te da je likvidacija središnje druge ugovorne strane provedena redovnim postupkom u slučaju nesolventnosti. U slučaju djelomičnog prijenosa imovine središnje druge ugovorne strane u sanaciji na privatnog kupca ili prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu, preostali dio središnje druge ugovorne strane u sanaciji trebalo bi likvidirati redovnim postupkom u slučaju nesolventnosti.

(43)Kako bi se zaštitila prava dioničara, članova sustava poravnanja i drugih vjerovnika trebale bi se utvrditi jasne obveze u pogledu vrednovanja imovine i obveza središnje druge ugovorne strane te vrednovanja postupanja prema dioničarima, članovima sustava poravnanja i drugim vjerovnicima koje bi se bilo primijenilo da sanacijsko tijelo nije poduzelo mjere sanacije. Pri tome bi trebalo usporediti stvarno postupanje u sanaciji prema dioničarima, članovima sustava poravnanja i drugim vjerovnicima i postupanje prema njima u slučaju da sanacijsko tijelo nije poduzelo mjere sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu i da su umjesto toga podlijegali mogućim nepodmirenim obvezama na temelju plana oporavka središnje druge ugovorne strane ili drugih aranžmana predviđenih njezinim pravilima poslovanja te da je likvidacija središnje druge ugovorne strane provedena redovnim postupkom u slučaju nesolventnosti. Budući da zahtjev za gotovinsku uplatu za sanaciju, koji bi trebalo uključiti u pravilnik središnje druge ugovorne strane, može rabiti samo sanacijsko tijelo u sanaciji i ne može ga rabiti središnja druga ugovorna strana ili upravitelj ili likvidator u slučaju nesolventnosti, ne bi trebao biti dio postupanja koje bi se primjenjivalo prema dioničarima, članovima sustava poravnanja i drugim vjerovnicima u slučaju da sanacijsko tijelo nije

poduzelo mjere sanacije. Ni uporaba ovlasti za smanjenje iznosa dobitaka koje sanacijsko tijelo treba platiti članu sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze, a koja premašuje ugovorno dogovorena ograničenja za takvo smanjenje, također ne bi trebala biti dio postupanja koje bi se primjenjivalo prema dioničarima, članovima sustava poravnanja i drugim vjerovnicima u slučaju da sanacijsko tijelo nije poduzelo mjere sanacije. Dioničari, članovi sustava za poravnanje i drugi vjerovnici trebali bi imati pravo na isplatu razlike ako su primili, u obliku isplate ili naknade, svoja potraživanja u iznosu manjem od iznosa koji bi bili primili da sanacijsko tijelo nije poduzelo mjere sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu i da su umjesto toga podlijegali mogućim nepodmirenim obvezama na temelju pravila središnje druge ugovorne strane u slučaju neispunjavanja obveza ili drugih ugovornih aranžmana predviđenih njezinim pravilima poslovanja te da je likvidacija središnje druge ugovorne strane provedena redovnim postupkom u slučaju nesolventnosti. Klijenti bi trebali biti uključeni u tu usporedbu i imati pravo na isplatu bilo kakve razlike u postupanju samo ako postoji ugovorna osnova za izravno potraživanje klijenata od središnje druge ugovorne strane, čime bi postali vjerovnici središnje druge ugovorne strane. Sanacijsko tijelo samo u takvim slučajevima može kontrolirati izravan učinak svojih mjera. Trebalo bi biti moguće osporiti tu usporedbu odvojeno od odluke o sanaciji. Državama članicama trebalo bi prepustiti odluku o postupku prema kojem se isplaćuje svaka razlika utvrđena pri postupanju prema dioničarima, članovima sustava za poravnanje i drugim vjerovnicima.

(43a) Pri uporabi instrumenta za raspodjelu gubitaka kojim se omogućuje smanjenje vrijednosti svih dobitaka koje središnja druga ugovorna strana treba platiti članovima sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze, sanacijsko tijelo trebalo bi se osloniti na obradu varijacijskog iznosa nadoknade u skladu sa strukturom računa središnje druge ugovorne strane, primjenu smanjenja vrijednosti svih dobitaka koje središnja druga ugovorna strana treba platiti članovima sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze pri oporavku, ako je primjenjivo, i načelo prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj.

(44) Kako bi se osigurala učinkovita sanacija, postupkom vrednovanja trebalo bi što točnije utvrditi sve gubitke koje treba raspodijeliti kako bi središnja druga ugovorna strana ponovno uspostavila usklađenu knjigu trgovanja za preostale pozicije i izvršila tekuće obveze plaćanja. Vrednovanje imovine i obveza središnje druge ugovorne strane koja propada trebalo bi se temeljiti na poštenim, razboritim i realističnim pretpostavkama u trenutku primjene sanacijskih instrumenata. Međutim, na vrijednost obveza ne bi trebalo utjecati vrednovanje financijskog stanja središnje druge ugovorne strane. U hitnim slučajevima trebalo bi sanacijskim tijelima omogućiti brzu provedbu vrednovanja imovine ili obveza središnje druge ugovorne strane koja propada. To bi vrednovanje trebalo biti privremeno i primjenjivati se do provedbe neovisnog vrednovanja.

(45) Pri pokretanju sanacije središnje druge ugovorne strane sanacijsko tijelo trebalo bi izvršiti sve nepodmirene ugovorne obveze utvrđene u pravilima poslovanja središnje druge ugovorne strane, uključujući preostale mjere oporavka, osim ako je primjerenije izvršiti druge sanacijske ovlasti ili instrumente kako bi se ublažili nepovoljni učinci na financijsku stabilnost ili pravodobno osigurale ključne funkcije središnje druge ugovorne strane. Sanacijsko tijelo trebalo bi imati pravo, ali ne i obvezu, izvršiti te ugovorne obveze i nakon sanacije ako više ne postoje razlozi za suzdržavanje od njihova izvršavanja. Kako bi se članovima sustava poravnanja i drugim relevantnim stranama omogućilo da se pripreme za izvršavanje, sanacijsko tijelo trebalo bi unaprijed obavijestiti relevantne članove sustava poravnanja i druge strane o svojoj odluci o izvršavanju preostalih obveza. To razdoblje za obavješćivanje prije donošenja odluke trebalo bi biti od tri mjeseca do šest mjeseci. Nakon savjetovanja s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima dotičnih članova sustava poravnanja i svih drugih strana obvezanih postojećim i nepodmirenim obvezama, sanacijsko tijelo trebalo bi utvrditi jesu li prestali postojati razlozi za suzdržavanje od izvršavanja ugovornih obveza te treba li izvršiti preostale obveze. Budu li razlozi i dalje postojali, sanacijsko tijelo trebalo bi se suzdržati od izvršavanja tih obveza. Prihodi od odgođenog izvršavanja nepodmirenih ugovornih obveza trebali bi se iskoristiti za povrat svih javnih sredstava upotrijebljenih za plaćanje potraživanja na temelju načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj koja proizlaze iz odluke sanacijskog tijela o suzdržavanju od izvršavanja tih obveza ili primjene bilo kojeg državnog instrumenta za stabilizaciju. Sanacijsko tijelo trebalo bi primijeniti tu ovlast odgode izvršavanja samo u mjeri u kojoj se ne krši zaštitna mjera utemeljena na načelu prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj u odnosu na dionika koji će podlijetati odgođenom izvršenju. U slučaju gubitaka povezanih s neispunjavanjem obveza sanacijsko tijelo trebalo bi ponovno uspostaviti usklađenu knjigu trgovanja središnje druge ugovorne strane te raspodijeliti nepodmirene gubitke primjenom instrumenata za raspodjelu pozicija i gubitaka. U slučaju gubitaka koji nisu povezani s neispunjavanjem obveza gubici bi se trebali apsorbirati instrumentima regulatornoga kapitala i raspodijeliti među dioničarima do granice njihova kapaciteta poništenjem ili prijenosom vlasničkih instrumenata ili njihovim snažnim razvodnjavanjem. Ako ti instrumenti nisu dostatni, sanacijska tijela trebala bi imati ovlast otpisa neosiguranih dugova i obveza u skladu s njihovim redosljedom na temelju primjenjivog nacionalnog prava o nesolventnosti i rabiti instrument za raspodjelu gubitaka u mjeri u kojoj je to potrebno, a da se pri tome ne ugrozi šira financijska stabilnost.

(46) Ako su unaprijed financirana sredstva središnje druge ugovorne strane i dalje iskorištena nakon što su gubici apsorbirani i nakon što je, ako je to primjenjivo, ponovno uspostavljena usklađena knjiga trgovanja središnje druge ugovorne strane, sanacijsko tijelo trebalo bi neprekinutim izvršavanjem instrumenata iz pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane ili drugim mjerama osigurati da se ponovno uspostave razine sredstava koje su potrebne za ispunjavanje regulatornih zahtjeva. Sanacijskim tijelima trebalo bi posebice omogućiti da za članove sustava poravnanja, koji ispunjavaju svoje obveze i koji bi bili imali pravo na isplatu naknade na temelju načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj, osiguraju nadoknadu za primjenu instrumenata za raspodjelu gubitaka u obliku vlasničkih instrumenata, dužničkih instrumenata ili instrumenata kojima se priznaje potraživanje buduće dobiti središnje druge ugovorne strane, ako bi pri tome nastali gubitci koji premašuju gubitke koje bi članovi sustava poravnanja bili snosili u okviru svojih obveza na temelju pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane. Pri procjeni iznosa i oblika naknade sanacijsko tijelo može uzeti u obzir, na primjer, financijsko zdravlje središnje druge ugovorne strane, značajke instrumenata dostupnih za naknadu i zaštitnu mjeru utemeljenu na načelu prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj. Kako bi se zadržala odgovarajuća struktura poticaja, takvom bi se naknadom trebalo uzeti u obzir opseg u kojem je član sustava poravnanja pružio potporu oporavku središnje druge ugovorne strane i stoga uzeti u obzir i preostale nepodmirene ugovorne obveze članova sustava poravnanja prema toj središnjoj drugoj ugovornoj strani. Takva naknada trebala bi se oduzeti od svakog prava na isplatu utemeljenu na načelu prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj.

(47) Sanacijska tijela trebala bi osigurati i minimiziranje troškova sanacije središnje druge ugovorne strane te pravično postupanje prema vjerovnicima iz iste kategorije. Sanacijsko tijelo može poduzeti mjeru sanacije koja odstupa od načela jednakog postupanja prema vjerovnicima ako je to opravdano javnim interesom da se ostvare ciljevi sanacije i ako je razmjerna riziku koji se nastoji otkloniti. Ako rabi takvu mjeru, sanacijsko tijelo njome ne bi trebalo diskriminirati nikoga na osnovi državljanstva.

(48) Sanacija središnje druge ugovorne strane ne bi se trebala oslanjati na izvanrednu javnu financijsku potporu. Preostali instrumenti za oporavak i sanacijski instrumenti, pogotovo instrument za otpis, trebali bi se rabiti u najvećoj mogućoj mjeri prije svake dokapitalizacije sredstvima iz javnog sektora ili jednakovrijedne izvanredne javne financijske potpore središnjoj drugoj ugovornoj strani ili zajedno s njima. Uporaba izvanredne javne financijske potpore za pomoć u sanaciji institucija koje propadaju mora biti krajnja mjera, vremenski ograničena te u skladu s relevantnim odredbama o državnoj potpori.

(49) Troškovi sanacije središnje druge ugovorne strane koja propada koje snose porezni obveznici trebali bi se svesti na najmanju moguću mjeru učinkovitim sustavom za sanaciju. Njime bi se trebalo osigurati da se središnja druga ugovorna strana može sanirati bez ugrožavanja financijske stabilnosti. Taj bi se cilj trebao postići instrumentom za otpis te instrumentima za raspodjelu gubitaka i pozicija tako da se njima osigura da dioničari i druge ugovorne strane koje su među vjerovnicima središnje druge ugovorne strane koja propada snose odgovarajuće gubitke i preuzmu odgovarajući dio troškova koji proizlaze iz propasti središnje druge ugovorne strane. Stoga se dioničarima i drugim ugovornim stranama središnje druge ugovorne strane instrumentom za otpis te instrumentima za raspodjelu gubitaka i pozicija osigurava snažniji poticaj za praćenje zdravlja središnje druge ugovorne strane u uobičajenim okolnostima u skladu s preporukama Odbora za financijsku stabilnost⁶.

(50) Kako bi se osiguralo da sanacijska tijela u različitim okolnostima imaju potrebnu fleksibilnost da gubitke i pozicije raspodijele drugim ugovornim stranama, primjereno je da ta tijela mogu primijeniti instrumente za raspodjelu pozicija i gubitaka ako je cilj održati ključne usluge poravnanja u okviru središnje druge ugovorne strane u sanaciji i u kombinaciji s prijenosom ključnih usluga na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu ili treću stranu nakon što preostali dio središnje druge ugovorne strane prestane poslovati te se likvidira.

(51) Ako se instrumenti za raspodjelu pozicija i gubitaka primjenjuju u cilju ponovne uspostave održivosti središnje druge ugovorne strane koja propada kako bi joj se omogućilo da nastavi trajno poslovati, sanacija bi trebala biti popraćena zamjenom rukovodstva, osim ako je zadržavanje rukovodstva primjereno i nužno za postizanje ciljeva sanacije, i naknadnim restrukturiranjem središnje druge ugovorne strane i njezinih aktivnosti na način kojim bi se otklonili razlozi njezina propadanja. To restrukturiranje trebalo bi se postići provedbom plana reorganizacije poslovanja, koji bi trebao biti usklađen s planom restrukturiranja koji bi središnja druga ugovorna strana možda bila obvezna podnijeti na temelju okvira za državnu potporu.

⁶ http://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf

(52) Instrumenti za raspodjelu pozicija i gubitaka trebali bi se izvršavati u cilju ponovnog usklađivanja knjige trgovanja središnje druge ugovorne strane, zaustavljanja daljnjih gubitaka i stjecanja dodatnih sredstava za doprinos dokapitalizaciji središnje druge ugovorne strane i nadopunu unaprijed financiranih sredstava. Kako bi se osiguralo da su učinkoviti i da ostvaruju svoj cilj, trebali bi se moći primijeniti na čim veći broj ugovora kojima se uzrokuju neosigurane obveze ili neusklađenost knjige trgovanja središnje druge ugovorne strane koja propada. Njima bi se trebalo omogućiti održavanje dražbi pozicija subjekata, koji ne ispunjavaju svoje obveze, među preostalim članovima sustava poravnanja; prisilnu raspodjelu pozicija na način da se dobrovoljni aranžmani uspostavljeni u okviru plana oporavka ne iscrpe pri pokretanju sanacije; djelomičan ili potpun raskid ugovorâ članova sustava poravnanja koji su u statusu neispunjavanja obveza, ugovorâ za uslugu poravnanja ili kategoriju imovine na koje se to odnosi te drugih ugovora središnje druge ugovorne strane; dodatne korekcije isplata varijacijskog iznosa nadoknade takvim članovima i, ako je primjenjivo, njihovim klijentima; izvršavanje svih preostalih zahtjeva za gotovinsku uplatu za oporavak utvrđenih u planovima oporavka; izvršavanje dodatnih zahtjeva za gotovinsku uplatu za sanaciju i otpisa instrumenata kapitala i dužničkih instrumenata koje je izdala središnja druga ugovorna strana ili drugih neosiguranih obveza te konverziju svih dužničkih instrumenata u dionice. To uključuje mogućnost uporabe instrumenata za raspodjelu gubitaka kako bi se doprinijelo ponovnoj uspostavi usklađene knjige trgovanja tako što se središnjoj drugoj ugovornoj strani osiguravaju sredstva za prihvaćanje dražbovne ponude, čime se središnjoj drugoj ugovornoj strani omogućuje da rasporedi pozicije subjekta koji ne ispunjava svoje obveze ili da izvrši plaćanja po raskinutim ugovorima.

(53) Uz dužno poštovanje učinka na financijsku stabilnost, sanacijska tijela trebala bi kao krajnju mjeru moći isključiti ili djelomično isključiti neke ugovore iz raspodjele pozicija i gubitaka u nizu okolnosti. Ako se primijene ta isključenja, razina izloženosti ili gubitka koja se primjenjuje na druge ugovore može se povećati radi uzimanju u obzir takvih izuzeća, pri čemu treba poštovati načelo prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj.

(54) Ako su se sanacijski instrumenti rabili za prijenos ključnih funkcija ili održivog poslovanja središnje druge ugovorne strane na zdrav subjekt, na primjer kupca iz privatnog sektora ili prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu, preostali dio središnje druge ugovorne strane trebao bi se likvidirati u odgovarajućem vremenskom okviru uzimajući u obzir moguću potrebu da središnja druga ugovorna strana koja propada pruža usluge ili potporu kako bi se kupcu ili prijelaznoj središnjoj drugoj ugovornoj strani omogućilo da obavlja aktivnosti ili pruža usluge stečene tim prijenosom.

(55)Instrumentom prodaje poslovanja trebalo bi se tijelima omogućiti da bez suglasnosti dioničara prodaju središnju drugu ugovornu stranu ili dijelove njezina poslovanja jednom kupcu ili više njih. Pri primjeni instrumenta prodaje poslovanja tijela bi trebala uspostaviti aranžmane za stavljanje na tržište navedene središnje druge ugovorne strane ili dijela njezina poslovanja u okviru otvorenog, transparentnog i nediskriminirajućeg postupka, istodobno nastojeći postići što je moguće veću prodajnu cijenu.

(56)Subjekt koji je i dalje u postupku likvidacije trebao bi, pri primjeni instrumenta prodaje poslovanja, dobiti sve neto prihode od prijenosa imovine ili obveza središnje druge ugovorne strane u sanaciji. Dioničari bi pri primjeni instrumenta prodaje poslovanja trebali dobiti sve neto prihode od prijenosa vlasničkih instrumenata koje izdaje središnja druga ugovorna strana u sanaciji. Svi članovi sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze, ali su pretrpjeli gubitke, trebali bi ujedno dobiti sve naknade koje je platio kupac. Svi takvi neto prihodi ili koristi trebali bi podlijegati potpunom povratu bilo kojeg javnog sredstva pruženog u sanaciji. Ti bi se prihodi trebali računati bez troškova nastalih zbog propasti središnje druge ugovorne strane te postupka sanacije.

(57)Kako bi se izvršila pravodobna prodaja poslovanja i zaštitila financijska stabilnost, procjena kupca kvalificiranog udjela trebala bi se pravodobno obaviti tako da se ne odgađa primjena instrumenta prodaje poslovanja. Središnja druga ugovorna strana, kupac ili oboje – ovisno o učincima instrumenta prodaje poslovanja i obliku stjecanja – trebali bi imati mogućnost izvršavanja ili zadržavanja postojećih prava članstva i pristupa platnim sustavima i sustavima za namiru te drugim povezanim infrastrukturama financijskog tržišta i mjestima trgovanja. Ta se prava ne bi trebala uskratiti ni na temelju neusklađenosti s relevantnim kriterijima za članstvo ili sudjelovanje ni na temelju nedovoljnog kreditnog rejtinga. Kupac koji ne ispunjava te kriterije može ostvarivati ta prava samo u razdoblju koje treba odrediti sanacijsko tijelo.

(58) Informacije o stavljanju na tržište središnje druge ugovorne strane koja propada i pregovorima s potencijalnim stjecateljima prije primjene instrumenta prodaje poslovanja vjerojatno su sistemski važne. Radi osiguranja financijske stabilnosti važno je da se javna objava takvih informacija koje su propisane Uredbom (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća⁷ može odgoditi u roku potrebnom za planiranje i strukturiranje sanacije središnje druge ugovorne strane u skladu s odgodama koje su dopuštene na temelju sustava u vezi sa zluporabom tržišta.

(59) Glavna bi svrha prijelazne središnje druge ugovorne strane, kao središnje druge ugovorne strane koja je u potpunom ili djelomičnom vlasništvu jednog ili više javnih tijela ili koju kontrolira sanacijsko tijelo, trebala biti osigurati nastavak pružanja bitnih financijskih usluga članovima sustava poravnanja i klijentima središnje druge ugovorne strane čija je sanacija pokrenuta te nastavak obavljanja bitnih financijskih aktivnosti. Prijelaznom središnjom drugom ugovornom stranom trebalo bi se upravljati kao održivim subjektom koji trajno posluje te je vratiti na tržište u odgovarajućim uvjetima ili je likvidirati ako nije održiva.

(60) Ako su sve druge mogućnosti nedostupne ili dokazano nedovoljne za zaštitu financijske stabilnosti, trebalo bi omogućiti sudjelovanje države u obliku potpore za vlasnički kapital ili privremenog javnog vlasništva u skladu s primjenjivim pravilima o državnim potporama, uključujući restrukturiranje poslovanja središnje druge ugovorne strane. Kako bi se izbjegao moralni rizik, takvu izvanrednu javnu financijsku potporu trebalo bi pružati samo kao krajnju mjeru privremene prirode, a njezin bi povrat uvijek trebalo ostvariti u odgovarajućem roku. Stoga bi države članice trebale uspostaviti sveobuhvatne i vjerodostojne aranžmane za povrat sredstava, ali na način na koji to ne predstavlja prepreku za primjenu državnih instrumenata za stabilizaciju. Državni instrumenti za stabilizaciju rabe se neovisno o ulozi bilo koje središnje banke u mogućem pružanju likvidnosti financijskom sustavu, po vlastitu isključivu nahođenju, čak i u vrijeme stresa.

(61) Kako bi se osiguralo da sanacijsko tijelo može primjenjivati instrumente za raspodjelu gubitaka i pozicija na ugovore sa subjektima sa sjedištem u trećim zemljama, priznavanje te mogućnosti trebalo bi uključiti u pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane.

⁷ Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zluporabi tržišta (Uredba o zluporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL L 173, 12.6.2014., str. 1.).

(62) Sanacijska tijela trebala bi imati sve potrebne pravne ovlasti koje se pri primjeni sanacijskih instrumenata mogu izvršavati u različitim kombinacijama. Te bi ovlasti trebale uključivati ovlast prijenosa vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza središnje druge ugovorne strane koja propada na drugi subjekt, na primjer drugu središnju drugu ugovornu stranu ili prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu, ovlast otpisa ili poništenja vlasničkih instrumenata, otpisa ili konverzije obveza središnje druge ugovorne strane koja propada, ovlast otpisa varijacijskog iznosa nadoknade, ovlast izvršavanja svih nepodmirenih obveza trećih strana u pogledu središnje druge ugovorne strane, uključujući zahtjeve za gotovinsku uplatu za oporavak, kako je utvrđeno u pravilima poslovanja središnje druge ugovorne strane, i raspodjelu pozicija, ovlast izvršavanja zahtjeva za gotovinsku uplatu za sanaciju, ovlast djelomičnog ili potpunog raskida ugovora središnje druge ugovorne strane, ovlast zamjene rukovodstva i ovlast izricanja privremenog moratorija na isplatu potraživanja. Središnja druga ugovorna strana i članovi njezina upravnog odbora i višeg rukovodstva trebali bi, na temelju prava države članice, ostati građanskopravno ili kaznenopravno odgovorni za propast središnje druge ugovorne strane.

(63) Okvir za sanaciju trebao bi uključivati postupovne zahtjeve kako bi se osiguralo pravilno obavješćivanje o mjerama sanacije i njihovo objavljivanje. Međutim, s obzirom na to da je vjerojatno da su informacije koje su dostupne sanacijskim tijelima i njihovim stručnim savjetnicima tijekom postupka sanacije osjetljive prirode, te bi informacije prije objavljivanja odluke o sanaciji trebale podlijegati učinkovitom režimu povjerljivosti. U obzir se mora uzeti činjenica da informacije o sadržaju i detaljima planova oporavka i sanacije te rezultatima procjena tih planova mogu imati dalekosežne posljedice, posebno informacije o dotičnim društvima. Za svaku informaciju koja se pruži u vezi s odlukom prije negoli je ona donesena, bilo o tome jesu li uvjeti za sanaciju zadovoljeni, o primjeni određenog instrumenta ili o bilo kojoj mjeri tijekom postupka, mora se pretpostaviti da ima učinak na javne i privatne interese koji su obuhvaćeni mjerama. Međutim, negativni učinci na središnju drugu ugovornu stranu mogu biti uzrokovani i samom informacijom o tome da sanacijsko tijelo ispituje tu središnju drugu ugovornu stranu. Stoga je potrebno osigurati da postoje primjereni mehanizmi za čuvanje povjerljivosti takvih informacija, kao što su sadržaj i detalji planova oporavka i sanacije te rezultati bilo koje procjene obavljene u tom kontekstu.

(64) Sanacijska tijela trebala bi imati dodatne ovlasti kako bi osigurala učinkovit prijenos vlasničkih ili dužničkih instrumenata te imovine, prava i obveza, uključujući pozicije i povezane nadoknade. Podložno primjeni zaštitnih mjera, te bi ovlasti trebale uključivati ovlast ukidanja prava trećih strana iz prenesenih instrumenata ili imovine te ovlast izvršenja ugovora i osiguravanja nastavka primjene aranžmana na primatelje prenesene imovine i vlasničkih instrumenata. Međutim, time se ne bi trebalo utjecati na prava zaposlenika da raskinu ugovor o radu. Ujedno se time ne bi trebalo utjecati na pravo jedne od strana da raskine ugovor sa središnjom drugom ugovornom stranom u sanaciji ili s njezinim subjektom grupe iz razloga koji se ne odnose na sanaciju središnje druge ugovorne strane koja propada. Sanacijska tijela trebala bi imati dodatnu ovlast da od preostalog dijela središnje druge ugovorne strane koji se likvidira u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti zatraži pružanje usluga koje su nužne da bi se omogućilo poslovanje središnje druge ugovorne strane na koju su imovina, ugovori ili vlasnički instrumenti preneseni primjenom instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne središnje druge ugovorne strane.

(64a) S obzirom na to da se može zahtijevati da se hitno poduzmu mjere za upravljanje krizama zbog ozbiljnih rizika za financijsku stabilnost u državi članici i Uniji, svaki postupak na temelju nacionalnog prava koji se odnosi na zahtjev za *ex ante* sudsko odobrenje mjere za upravljanje krizama i sudsko razmatranje takvog zahtjeva trebao bi biti žuran. S obzirom na zahtjev za hitno donošenje mjere za upravljanje krizama, sud bi trebao donijeti svoju odluku u roku od 24 sata, a države članice trebale bi osigurati da relevantno tijelo može donijeti svoju odluku odmah nakon odluke suda. Time se ne bi trebalo dovesti u pitanje pravo zainteresiranih strana da u ograničenom roku sudu podnesu zahtjev za poništenje odluke nakon što je sanacijsko tijelo poduzelo mjeru za upravljanje krizama.

(65) Strane na koje se to odnosi imaju pravo, u skladu s člankom 47. Povelje, na zakonito postupanje i na učinkovit pravni lijek za mjere koje na njih utječu. Stoga bi odluke koje donose sanacijska tijela trebale biti podložne pravu na žalbu.

(66)Mjerama sanacije koje poduzimaju nacionalna sanacijska tijela mogu se propisati ekonomske procjene i široko diskrecijsko pravo. Nacionalna sanacijska tijela imaju posebna stručna znanja potrebna za provedbu takvih procjena i utvrđivanje primjerene uporabe diskrecijskog prava. Stoga je važno osigurati da nacionalni sudovi rabe ekonomske procjene koje u tom kontekstu provedu nacionalna sanacijska tijela kao osnovu pri preispitivanju dotičnih mjera za upravljanje krizama. Međutim, složena narav tih procjena ne bi trebala spriječiti nacionalne sudove da ispitaju jesu li dokazi na koje se sanacijsko tijelo oslanja činjenično točni, pouzdani i dosljedni, sadrže li sve relevantne informacije koje bi se trebale uzeti u obzir kako bi se procijenila složena situacija i opravdavaju li zaključke koji se iz njih donose.

(67)Kako bi se obuhvatile iznimno hitne situacije i s obzirom na to da bi se suspenzijom odluka sanacijskih tijela mogla onemogućiti neprekidnost ključnih funkcija, nužno je osigurati da se podnošenjem žalbe ne uzrokuje automatska suspenzija učinaka osporavane odluke te da odluka sanacijskog tijela bude odmah izvršiva.

(68)Povrh toga, kada je to potrebno kako bi se zaštitile treće strane koje su u dobroj vjeri stekle imovinu, ugovore, prava i obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji na temelju izvršavanja sanacijskih ovlasti tijela i kako bi se osigurala stabilnost financijskih tržišta, pravom na žalbu ne bi se trebalo utjecati ni na koji naknadni administrativni akt ili transakciju zaključenu na osnovi poništene odluke. U takvim slučajevima, pravni lijekovi protiv protupravnih odluka trebali bi stoga biti ograničeni na dodjelu naknade za štetu koju su pretrpjele dotične osobe.

(69)S obzirom na to da se može zahtijevati da se hitno poduzmu mjere sanacije zbog ozbiljnih rizika za financijsku stabilnost u državi članici i Uniji, svaki postupak na temelju nacionalnog prava koji se odnosi na zahtjev za *ex ante* sudsko odobrenje mjere za upravljanje krizama i sudsko razmatranje takvog zahtjeva trebao bi biti žuran. Time se ne dovodi u pitanje pravo zainteresiranih strana da u ograničenom roku sudu podnesu zahtjev za poništenje odluke nakon što je sanacijsko tijelo poduzelo mjeru za upravljanje krizama.

(70) Kako bi se osigurala djelotvorna sanacija i izbjegao sukob jurisdikcija, redovni postupak u slučaju nesolventnosti za središnju drugu ugovornu stranu koja propada ne bi se trebao pokrenuti niti odvijati dok sanacijsko tijelo izvršava svoje sanacijske ovlasti ili rabi sanacijske instrumente, osim na inicijativu sanacijskog tijela ili uz njegovu suglasnost. Korisno je i potrebno u ograničenom roku suspendirati određene ugovorne obveze kako bi sanacijsko tijelo imalo vremena primijeniti sanacijske instrumente. To se ipak ne bi trebalo primijeniti na obveze središnje druge ugovorne strane koja propada prema sustavima određenima na temelju Direktive 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁸, uključujući ostale središnje druge ugovorne strane i središnje banke. Direktivom 98/26/EZ smanjuje se rizik povezan sa sudjelovanjem u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira, posebno smanjenjem poremećaja sustava u slučaju nesolventnosti sudionika u takvom sustavu. Kako bi se osiguralo da se navedene zaštite primjereno primjenjuju u kriznim situacijama, istodobno osiguravajući primjerenu sigurnost operatorima platnih sustava i sustava vrijednosnih papira te ostalim sudionicima na tržištu, mjera za sprječavanje krize ili mjera sanacije ne bi se trebala smatrati postupkom u slučaju nesolventnosti u smislu Direktive 98/26/EZ, pod uvjetom da se bitne obveze na temelju ugovora i dalje izvršavaju. Međutim, time ne bi trebalo ugroziti rad sustava određenog na temelju Direktive 98/26/EZ ili pravo na kolateralno osiguranje zajamčeno istom Direktivom.

(71) Kako bi se osiguralo da sanacijska tijela pri prijenosu imovine i obveza na kupca iz privatnog sektora ili prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu imaju primjeren rok za određivanje ugovora koje je potrebno prenijeti, moglo bi biti primjereno uvesti razmjerna ograničenja za prava drugih ugovornih strana na zatvaranje, ubrzavanje ili raskid financijskih ugovora na neki drugi način prije nego što prijenos nastupi. Takvo bi ograničenje bilo potrebno kako bi se tijelima osigurao točan uvid u bilancu središnje druge ugovorne strane koja propada bez izmjena vrijednosti i opsega koje bi opsežno izvršavanje prava raskida uključivalo. Kako bi se zadiranje u ugovorna prava drugih ugovornih strana svelo na najmanju moguću mjeru, ograničenje prava raskida trebalo bi se ograničiti na što je moguće kraće razdoblje i primjenjivati samo u odnosu na mjeru za sprječavanje krize ili mjeru sanacije, uključujući svaki događaj izravno povezan s primjenom te mjere, a prava na raskid proizišla iz nekog drugog neispunjavanja obveza, uključujući neplaćanje ili neisplatu iznosa nadoknade, trebala bi se zadržati.

⁸ Direktiva 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira (SL L 166, 11.6.1998., str. 45.).

(72) Kako bi se očuvali legitimni aranžmani o tržištu kapitala u slučaju prijenosa dijela, no ne i cijele imovine, ugovora, prava i obveza središnje druge ugovorne strane koja propada, primjereno je uključiti zaštitne mjere, prema potrebi, radi sprječavanja razdvajanja povezanih obveza, prava i ugovora. Takvo ograničenje odabranih praksi u odnosu na povezane ugovore i povezani kolateral trebalo bi se odnositi i na ugovore s istom drugom ugovornom stranom obuhvaćene sporazumima o osiguranju, ugovorima o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava, sporazumima o prijebu, sporazumima o konačnom netiranju i strukturiranim financijskim sporazumima. Ako se primjenjuje zaštitna mjera, sanacijska tijela trebala bi nastojati prenijeti sve povezane ugovore u okviru zaštićenog aranžmana ili ih sve ostaviti u preostalom dijelu središnje druge ugovorne strane koja propada. Tim zaštitnim mjerama trebalo bi se osigurati da se u što je moguće manjoj mjeri utječe na tretman regulatornog kapitala u pogledu izloženosti pokrivenih sporazumom o netiranju za potrebe Direktive 2013/36/EU.

(73) Središnje druge ugovorne strane iz EU-a pružaju usluge članovima sustava poravnanja i njihovim klijentima koji se nalaze u trećim zemljama, a središnje druge ugovorne strane trećih zemalja pružaju usluge članovima sustava poravnanja i njihovim klijentima koji se nalaze u EU-u. Za učinkovitu sanaciju središnjih drugih ugovornih strana koje posluju na međunarodnoj razini potrebna je suradnja tijela država članica i tijela trećih zemalja. U tu svrhu ESMA bi trebala pružiti smjernice o relevantnom sadržaju sporazumâ o suradnji koje treba sklopiti s tijelima trećih zemalja. Tim sporazumima o suradnji trebalo bi osigurati učinkovito planiranje, odlučivanje i koordinaciju u pogledu središnjih drugih ugovornih strana koje posluju na međunarodnoj razini. Nacionalna sanacijska tijela trebala bi priznati i izvršiti sanacijske postupke u trećim zemljama u određenim okolnostima. Također bi trebala biti predviđena suradnja u pogledu društava kćeri iz Unije ili središnjih drugih ugovornih strana trećih zemalja i njihovih članova sustava poravnanja te njihovih klijenata.

(73a) Kako bi se osigurala dosljedna primjena administrativnih kazni diljem država članica za povrede ove Uredbe, ovom Uredbom trebali bi se osigurati popis ključnih administrativnih kazni i drugih administrativnih mjera koje trebaju biti dostupne sanacijskim tijelima i nadležnim tijelima, ovlast za izricanje tih administrativnih kazni i drugih administrativnih mjera svim pravnim ili fizičkim osobama odgovornima za kršenje te popis ključnih kriterija za određivanje razine i vrste tih administrativnih kazni i drugih administrativnih mjera, kao i razine administrativnih novčanih kazni. Administrativnim kaznama i drugim administrativnim mjerama trebalo bi uzeti u obzir čimbenike kao što su bilo koja utvrđena financijska korist koja proizlazi iz kršenja, ozbiljnost i

trajanje kršenja, sve otežavajuće ili olakotne čimbenike, potrebu da administrativne novčane kazne imaju odvraćajući učinak i, ako je to primjereno, uključuju popust za suradnju sa sanacijskim tijelom ili nadležnim tijelom. Pri donošenju i objavi administrativnih kazni trebala bi se poštovati temeljna prava utvrđena u Povelji.

(74) Kako bi se osiguralo dosljedno usklađivanje i odgovarajuća zaštita sudionika na tržištu diljem Unije, Komisija bi s pomoću delegiranih akata na temelju članka 290. UFEU-a i u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010 trebala donijeti nacrt regulatornih tehničkih standarda koje je ESMA izradila, kako bi se odredili sadržaj pisanih dogovora i postupaka za rad sanacijskih kolegija; metodologija za izračun i održavanje iznosa dodatnih unaprijed financiranih namjenskih vlastitih sredstava koje središnja druga ugovorna strana treba rabiti u oporavku te, u slučaju da takva vlastita sredstva nisu dostupna, za postupke s pomoću kojih središnja druga ugovorna strana zahtijeva doprinose članova sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze i naknadno isplatiti nadoknadu takvim članovima sustava poravnanja; metodologija procjene planova oporavka; sadržaj planova sanacije; redosljed raspodjele, maksimalno razdoblje i maksimalni udio godišnje dobiti središnje druge ugovorne strane u okviru mehanizma nadoknade tijekom oporavka; elementi relevantni za provođenje vrednovanjâ; metodologija za izračun zaštitnog sloja za dodatne gubitke koje treba uključiti u privremena vrednovanja; minimalni elementi koje treba uključiti u reorganizaciju poslovanja; kriteriji koje planom reorganizacije poslovanja treba ispuniti; metodologija za konačno vrednovanje na temelju načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj; uvjeti pod kojima članovi sustava poravnanja prenose naknadu na svoje klijente u skladu s načelom ugovorne simetrije.

(75) Komisija bi trebala imati mogućnost suspenzije svih obveza poravnanja utvrđenih na temelju članka 5. Uredbe (EU) br. 648/2012 na zahtjev sanacijskog tijela središnje druge ugovorne strane u sanaciji ili njezina nadležnog tijela, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev nadležnog tijela odgovornog za nadzor člana sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane u sanaciji te, nakon što ESMA donese neobvezujuće mišljenje, za određenu vrstu druge ugovorne strane ili za posebne kategorije OTC izvedenica koje poravnava središnja druga ugovorna strana u sanaciji. Odluku o suspenziji obveza poravnanja trebalo bi donijeti samo ako je potrebna radi očuvanja financijske stabilnosti i povjerenja u tržište, posebno radi izbjegavanja učinaka zaraze i sprječavanja toga da druge ugovorne strane i ulagatelji imaju visoke i nesigurne izloženosti riziku u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu. Kako bi donijela tu odluku, Komisija bi u vezi s OTC izvedencima za koje se traži suspenzija u obzir trebala uzeti ciljeve sanacije i kriterije navedene u Uredbi (EU) br. 648/2012 na temelju kojih se obveza poravnanja primjenjuje na OTC izvedenice. ESMA bi trebala moći od

Komisije zatražiti suspenziju obveze trgovanja iz Uredbe (EU) br. 600/20149 ako smatra da je suspenzija obveze poravnanja bitna promjena kriterija za obvezu trgovanja. Suspenzija bi trebala biti privremena s mogućnošću produljenja. Slično tome, uloga odbora za rizike središnje druge ugovorne strane, kako je navedeno u članku 28. Uredbe (EU) br. 648/2012, trebala bi se unaprijediti kako bi se središnja druga ugovorna strana dodatno potaknula na razborito upravljanje svojim rizicima i poboljšanje svoje otpornosti. Članovi odbora za rizike trebali bi moći obavijestiti nadležno tijelo ako središnja druga ugovorna strana ne slijedi savjete odbora za rizike, a predstavnici članova sustava poravnanja i klijenata u odboru za rizike trebali bi moći rabiti informacije koje su im pružene za praćenje njihovih izloženosti središnjoj drugoj ugovornoj strani u skladu s mjerama zaštite povjerljivosti te ne dovodeći u pitanje ograničenja u pogledu razmjene takvih informacija utvrđenih u pravu o tržišnom natjecanju. Konačno, sanacijska tijela središnjih drugih ugovornih strana također bi trebala imati pristup svim potrebnim informacijama u trgovinskim repozitorijima. Uredbu (EU) br. 648/2012 i Uredbu (EU) 2365/2015 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁰ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(75aa) Kako bi se osigurala pravilna provedba reforme referentnih kamatnih stopa Odbora za financijsku stabilnost, sudionicima na tržištu potrebno je razjasniti da transakcije sklopljene ili obnovljene prije stupanja na snagu zahtjevâ za poravnanje ili zahtjevâ za iznos nadoknade za transakcije OTC izvedenicama u kojima se navodi referentna kamatna stopa („prošle transakcije trgovanja”) neće podlijegati tim zahtjevima kada su obnovljene samo u svrhu provedbe ili pripreme za provedbu reforme referentnih kamatnih stopa. Time bi se također spriječio svaki rizik da europske druge ugovorne strane u tim prošlim transakcijama trgovanja ne budu pripremljene kada se određena referentna vrijednost bitno izmijeni ili ukine, čime bi se ublažile povezane bojazni u pogledu financijske stabilnosti. Takav je pristup u skladu s međunarodnim smjernicama Bazelskog odbora za nadzor banaka i Međunarodne organizacije nadzornih tijela za vrijednosne papire (IOSCO).

⁹ Uredba (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.).

¹⁰ Uredba (EU) 2015/2365 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira i ponovne uporabe te o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 337, 23.12.2015., str. 1.).

(75b) Kako bi se sanacija središnjih drugih ugovornih strana učinkovito provela, zaštitne mjere predviđene Direktivom 2002/47/EZ¹¹ ne bi se trebale primjenjivati na ograničenja izvršenja ugovora o financijskom kolateralu ili na učinak ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima ni na bilo koju odredbu o konačnom netiranju ili prijeboju uvedenu na temelju ove Uredbe.

(75c) Direktiva 2017/1132¹², Direktiva 2004/25/EZ¹³ i Direktiva 2007/36/EZ¹⁴ sadržavaju pravila za zaštitu dioničara i vjerovnika središnjih drugih ugovornih strana koji su obuhvaćeni područjem primjene tih direktiva. U okolnostima u kojima sanacijska tijela moraju brzo djelovati na temelju ove Uredbe tim se pravilima mogu ometati sanacijska tijela pri učinkovitoj provedbi mjera sanacije i primjeni sanacijskih instrumenata i ovlasti. Stoga bi odstupanja na temelju Direktive 2014/59/EU trebalo proširiti na djelovanja poduzeta u skladu s ovom Uredbom. Kako bi se dioničarima zajamčila najviša moguća razina pravne sigurnosti, ta bi odstupanja trebala biti jasno i usko definirana te bi se njima smjelo koristiti samo u javnom interesu i nakon što su ispunjeni uvjeti za pokretanje sanacije.

(75d) Kako bi se izbjeglo udvostručavanje zahtjeva, Direktivu 2014/59/EU i Uredbu (EU) br. 806/2014 trebalo bi izmijeniti kako bi se iz njihova područja primjene isključili subjekti koji također imaju odobrenje za rad u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012.

¹¹ Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu, SL L 168, 27.6.2002., str. 43.

¹² Direktiva (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o određenim aspektima prava društava (SL L 169, 30.6.2017., str. 46.).

¹³ Direktiva 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje (SL L 142, 30.4.2004., str. 12.).

¹⁴ Direktiva 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovačkih društava uvrštenih na burzu (SL L 184, 14.7.2007., str. 17.).

(75e) Člankom 54. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 600/2014 predviđa se prijelazno razdoblje tijekom kojeg se članak 35. ili članak 36. Uredbe (EU) br. 600/2014 ne bi primjenjivao na one središnje druge ugovorne strane ili mjesta trgovanja koji su svojem nadležnom tijelu podnijeli zahtjev za primjenu prijelaznih aranžmana u pogledu izvedenica kojima se trguje na burzi. Prijelazno razdoblje tijekom kojeg njihovo nacionalno nadležno tijelo može mjesto trgovanja ili središnju drugu ugovornu stranu izuzeti od primjene članka 35. i 36. Uredbe (EU) br. 600/2014 u pogledu izvedenica kojima se trguje na burzi isteklo je 3. srpnja 2020. Trenutačno tržišno okružje, s visokim stupnjem nesigurnosti i nepredvidivosti potaknutima pandemijom bolesti COVID-19, negativno utječe na poslovanje središnjih drugih ugovornih strana i mjesta trgovanja povećanjem njihovih operativnih rizika. Ti povećani rizici, zajedno s ograničenim kapacitetom za procjenu zahtjeva za pristup i za upravljanje migracijom transakcijskih tokova, mogli bi utjecati na uredno funkcioniranje tržišta ili financijsku stabilnost. Uz navedeno, Uredbom (EU) br. 600/2014 predviđa se novi režim izvedenica kojima se trguje na burzi u pogledu pristupa ključnim tržišnim infrastrukturama kojim se nastoji uravnotežiti povećano tržišno natjecanje među tim infrastrukturama s potrebom za očuvanjem njihove operativne cjelovitosti. Stoga, iako se Uredbom (EU) br. 600/2014 nastoji stvoriti konkurentno tržište za financijske infrastrukture, gospodarski subjekti ne bi trebali očekivati da će se postojeća pravila i prioriteta zadržati kada se gospodarske okolnosti promijene, osobito kao posljedica velike gospodarske krize. To je posebno slučaj u području u kojem interakcija među ključnim tržišnim infrastrukturama, kao što su infrastrukture za trgovanje i poravnanje, zahtijeva iznimnu razinu operativne otpornosti jer bi svi neuspjesi u tim ključnim infrastrukturama predstavljali visok rizik za financijsku stabilnost. Zbog pandemije bolesti COVID-19 datum početka primjene novog režima otvorenog pristupa za mjesta trgovanja i središnje druge ugovorne strane koje nude usluge trgovanja i poravnanja u vezi s izvedenicama kojima se trguje na burzi odgađa se za jednu godinu, do 3. srpnja 2021.

(76) Kako bi se osiguralo da su sanacijska tijela središnjih drugih ugovornih strana zastupljena na svim relevantnim forumima i to da ESMA iskoristi cjelokupno stručno znanje potrebno za obavljanje zadaća povezanih s oporavkom i sanacijom središnjih drugih ugovornih strana, Uredbu (EU) br. 1095/2010 trebalo bi izmijeniti kako bi nacionalna sanacijska tijela središnje druge ugovorne strane bila obuhvaćena konceptom nadležnih tijela u smislu te uredbe.

(77) Kako bi se pripremile odluke ESMA-e povezane s dodijeljenim zadaćama koje uključuju izradu nacрта tehničkih standarda u vezi s *ex ante* i *ex post* vrednovanjima i sanacijskim kolegijima i planovima sanacije te obuhvaćaju izradu smjernica o uvjetima sanacije i obvezujućem posredovanju

te kako bi se osigurala cjelovita uključenost EBA-e i njezinih članova u pripremi tih odluka, ESMA bi trebala uspostaviti interni sanacijski odbor čiji su članovi sanacijska tijela. Ako je to relevantno, nadležna tijela definirana u Uredbi (EU) br. 575/2013, uključujući Europsku središnju banku, i sanacijska tijela kako su definirana u Direktivi 2014/59/EU, uključujući Jedinostveni sanacijski odbor uspostavljen Uredbom (EU) br. 806/2014, trebala bi biti pozvana da sudjeluju kao promatrači.

(77a) U pripremi konceptualnog okvira za procjene otpornosti središnjih drugih ugovornih strana na nepovoljna tržišna kretanja trebalo bi se savjetovati sa sanacijskim odborom ESMA-e kada ta procjena uključuje agregirani učinak aranžmanâ za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana na financijsku stabilnost Unije. U takvim slučajevima trebalo bi provesti savjetovanje i sa sanacijskim odborom ESMA-e kada se procjenjuju nalazi takvih testiranja otpornosti na stres.

(78) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava te se postupa u skladu s pravima, slobodama i načelima priznatima Poveljom.

(79) Pri donošenju odluka ili mjera na temelju ove Uredbe, nadležna tijela i sanacijska tijela trebala bi uvijek propisno uzimati u obzir učinak svojih odluka i mjera na financijsku stabilnost u drugim državama članicama i na gospodarsko stanje u drugim državama članicama te bi trebala uzeti u obzir značaj svakog člana sustava poravnanja ili, u mjeri u kojoj su informacije dostupne, svakog klijenta člana sustava poravnanja za financijski sektor i gospodarstvo države članice u kojoj taj član sustava poravnanja ili klijent ima poslovni nastan.

(80) Budući da države članice ne mogu dostatno ostvariti cilj ove Uredbe, to jest usklađivanje pravila i postupaka za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana, nego se zbog posljedica propasti bilo koje središnje druge ugovorne strane u cijeloj Uniji taj cilj na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

(81) Primjenu ove Uredbe trebalo bi odgoditi do [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: 18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] kako bi se uspostavile sve ključne provedbene mjere te središnjim drugim ugovornim stranama i drugim sudionicima na tržištu omogućilo poduzimanje potrebnih koraka u svrhu usklađivanja. Međutim, zahtjev da središnja druga ugovorna strana rabi namjenska vlastita sredstva za oporavak i odredbe za nadoknadu članovima sustava

poravnanja u izvanrednom slučaju primjene korekcije dobitaka od varijacijskog iznosa nadoknade zasnivaju se na odgovarajućim regulatornim tehničkim standardima koje treba uspostaviti. Stoga je primjereno produljiti odgodu datuma početka primjene takve odredbe do [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: 24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe]. Usto, određene odredbe koje se primjenjuju na planove oporavka središnjih drugih ugovornih strana te donošenje i preispitivanje planova oporavka, uključujući obvezu podnošenja plana oporavka, trebale bi se primjenjivati od ranijeg datuma jer sve središnje druge ugovorne strane već imaju planove oporavka, kako se to zahtijeva načelima za infrastrukture financijskog tržišta, koja su objavili Odbor za plaćanja i tržišne infrastrukture i IOSCO. Središnje druge ugovorne strane koje već imaju odobrenje za rad na temelju Uredbe (EU) br. 648/2012 trebale bi poduzeti odgovarajuće korake kako bi osigurale da svoje planove oporavka mogu podnijeti svojim nadležnim tijelima najkasnije [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: 12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe]. Te odredbe koje se odnose na planove oporavka trebale bi se primjenjivati od [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: 12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe]. Ako nije provelo savjetovanje sa sanacijskim tijelom o planu oporavka središnje druge ugovorne strane, nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane trebalo bi, čim ostale odredbe ove Uredbe postanu primjenjive, bez odgode se savjetovati sa sanacijskim tijelom o planu oporavka središnje druge ugovorne strane. Kako bi se zajamčila pravna sigurnost za druge ugovorne strane, izmjene Uredbe (EU) br. 648/2012 kojima se želi osigurati pravilna provedba reforme referentnih kamatnih stopa Odbora za financijsku stabilnost trebale bi se primjenjivati od datuma stupanja na snagu ove Uredbe.

(81a) Kako bi se osiguralo da povećani operativni rizici koji proizlaze iz primjene režima otvorenog pristupa za izvedenice kojima se trguje na burzi ne ugrožavaju uredno funkcioniranje tržišta ili financijsku stabilnost te kako bi se izbjegao svaki diskontinuitet, potrebno je takva prijelazna razdoblja retroaktivno produljiti kako bi umjesto do 4. srpnja 2020. trajala do 3. srpnja 2021.

(81b) Ovom Uredbom trebalo bi osigurati da središnje druge ugovorne strane raspolažu dostatnim kapacitetom za apsorpciju gubitaka i dokapitalizaciju kako bi se osigurala neometana i brza apsorpcija gubitaka te dokapitalizacija s minimalnim učinkom na financijsku stabilnost, uz istodobno nastojanje da se izbjegnu posljedice za porezne obveznike. U skladu s međunarodno dogovorenim načelima za učinkovite sustave za sanaciju financijskih institucija koje je razvio Odbor za financijsku stabilnost („FSB”)¹⁵, ovom Uredbom trebalo bi osigurati da držatelji vlasničkog kapitala središnje druge ugovorne

¹⁵ *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* (Ključna svojstva učinkovitih sustava za sanaciju financijskih institucija), listopad 2011.

strane prvi apsorbiraju gubitke u sanaciji na način da se minimizira rizik od pravnog osporavanja od strane držatelja vlasničkog kapitala koje bi se temeljilo na tome da su njihovi gubici u sanaciji veći od gubitaka koje bi bili snosili u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti (načelo prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj). FSB je 15. studenoga 2018. objavio savjetodavni dokument o uporabi financijskih sredstava za potporu sanaciji središnje druge ugovorne strane i postupanju s vlasničkim kapitalom središnje druge ugovorne strane u sanaciji¹⁶. Na temelju povratnih informacija u vezi s tim dokumentom i dodatnih procjena FSB krajem 2020. planira objaviti smjernice o tome kako rabiti vlasnički kapital u slučaju sanacije središnjih drugih ugovornih strana kako bi se minimizirao rizik od pravnog osporavanja od strane držatelja vlasničkog kapitala koje bi proizlazilo iz primjene načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj. Slijedom objave tih smjernica Komisija bi trebala preispitati primjenu pravila utvrđenih u ovoj Uredbi u pogledu otpisa vlasničkoga kapitala u sanaciji uzimajući u obzir spomenute međunarodno dogovorene standarde. Uz to posebno preispitivanje Komisija bi trebala preispitati primjenu ove Uredbe pet godina nakon datuma njezina stupanja na snagu, među ostalim uzimajući u obzir sva daljnja međunarodna kretanja. Tim općim preispitivanjem trebalo bi obuhvatiti barem određena ključna pitanja povezana s oporavkom i sanacijom središnjih drugih ugovornih strana, kao što su financijska sredstva dostupna sanacijskim tijelima za pokrivanje gubitaka koji nisu povezani s neispunjavanjem obveza te vlastita sredstva središnjih drugih ugovornih strana koja se trebaju rabiti za oporavak i sanaciju,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

GLAVA I. PREDMET I DEFINICIJE

Članak 1. Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju pravila i postupci koji se odnose na oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana koje imaju odobrenje za rad u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012 i pravila koja se odnose na aranžmane s trećim zemljama u području oporavka i sanacije središnjih drugih ugovornih strana.

https://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_111104cc.pdf

¹⁶ *Financial resources to support CCP resolution and the treatment of CCP equity in resolution – Discussion paper for public consultation* (Financijska sredstva za potporu sanaciji središnje druge ugovorne strane i postupanju s vlasničkim kapitalom središnje druge ugovorne strane u sanaciji – dokument za raspravu za javno savjetovanje)

<http://www.fsb.org/wp-content/uploads/P151118-2.pdf>

Članak 2. Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „središnja druga ugovorna strana” znači središnja druga ugovorna strana kako je definirana u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 648/2012;
2. „sanacijski kolegij” znači kolegij uspostavljen na temelju članka 4.;
3. „sanacijsko tijelo” znači tijelo koje je imenovala država članica u skladu s člankom 3.;
4. „sanacijski instrument” znači sanacijski instrument iz članka 27. stavka 1.;
5. „sanacijska ovlast” znači bilo koja ovlast iz članaka od 48. do 58.;
6. „ciljevi sanacije” znači ciljevi sanacije utvrđeni u članku 21.;
7. „nadležno tijelo” znači tijelo koje je odredila država članica u skladu s člankom 22. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- 7.a „događaj neispunjavanja obveza” znači scenarij u kojem je središnja druga ugovorna strana izjavila da svoje obveze ne ispunjavaju:
 - (a) jedan član sustava poravnanja ili više njih u skladu s postupkom utvrđenim u članku 48. Uredbe (EU) br. 648/2012 ili
 - (b) jedna interoperabilna središnja druga ugovorna strana ili više njih u skladu s relevantnim ugovornim aranžmanima ili postupkom utvrđenima u članku 52. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- 7.b „događaj ispunjavanja obveza” znači scenarij u kojem središnja druga ugovorna strana snosi gubitke iz bilo kojeg razloga koji se ne odnosi na događaj neispunjavanja obveza, primjerice propasti poduzeća, nepravilnosti u vezi sa skrbništvom ili ulaganjima, pravnih propusta ili operativnih nepravilnosti, odnosno prijevare, uključujući smetnje koje su posljedice kibernetičkog napada;
8. „plan sanacije” znači plan sanacije središnje druge ugovorne strane izrađen u skladu s člankom 13.;
9. „mjera sanacije” znači odluka o pokretanju sanacije središnje druge ugovorne strane na temelju članka 22., primjena sanacijskog instrumenta ili izvršavanje jedne sanacijske ovlasti ili više njih;

10. „član sustava poravnanja” znači član sustava poravnanja kako je definiran u članku 2. točki 14. Uredbe (EU) br. 648/2012;
11. „matično društvo” znači matično društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 15. podtočki (a) Uredbe (EU) br. 575/2013;
12. „središnja druga ugovorna strana treće zemlje” znači središnja druga ugovorna strana sa sjedištem u trećoj zemlji;
13. „sporazum o prijeboru” znači sporazum prema kojem se mogu prebiti dva potraživanja ili više njih odnosno dvije obveze ili više njih koje si međusobno duguju središnja druga ugovorna strana u sanaciji i druga ugovorna strana;
14. „infrastruktura financijskog tržišta” znači središnja druga ugovorna strana, središnji depozitorij vrijednosnih papira, trgovinski repozitorij, platni sustav ili bilo koji drugi sustav koji je definirala i odredila država članica na temelju članka 2. točke (a) Direktive 98/26/EZ;
- 14.a „mjesto trgovanja” znači mjesto trgovanja kako je definirano u članku 2. točki 4. Uredbe (EU) br. 648/2012;
15. „klijent” znači klijent kako je definiran u članku 2. točki 15. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- 15.a „ostale sistemski važne institucije” (OSV institucija) znači ostale sistemski važne institucije iz članka 131. stavka 3. Direktive 2013/36/EU;
- 15.b „neizravni klijent” znači društvo koje je sklopilo neizravne dogovore o poravnanju s članom sustava poravnanja u smislu članka 4. stavka 3. drugog podstavka Uredbe (EU) br. 648/2012;
16. „interoperabilna središnja druga ugovorna strana” znači središnja druga ugovorna strana s kojom je uspostavljen aranžman o interoperabilnosti;
18. „plan oporavka” znači plan oporavka koji središnja druga ugovorna strana izrađuje i ažurira u skladu s člankom 9.;

19. „odbor” znači upravni ili nadzorni odbor, ili oboje, osnovan na temelju nacionalnog prava o trgovačkim društvima u skladu s člankom 27. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 648/2012;
20. „kolegij nadzornih tijela” znači kolegij iz članka 18. stavka 1. Uredbe (EU) br. 648/2012;
21. „kapital” znači kapital kako je definiran u članku 2. točki 25. Uredbe (EU) br. 648/2012;
22. „redosljed pokrića nepodmirenih obveza” znači redosljed pokrića nepodmirenih obveza u skladu s člankom 45. Uredbe (EU) br. 648/2012;
23. „ključne funkcije” znači aktivnosti, usluge ili djelatnosti koje se pružaju trećim stranama koje nisu dio središnje druge ugovorne strane čiji bi diskontinuitet vjerojatno doveo do poremećaja u pružanju usluga bitnih za realno gospodarstvo ili bi poremetio financijsku stabilnost u jednoj državi članici ili više njih zbog veličine, tržišnog udjela, vanjske i unutarnje međupovezanosti, složenosti ili prekograničnih aktivnosti središnje druge ugovorne strane, posebno s obzirom na zamjenjivost tih aktivnosti, usluga ili djelatnosti;
24. „grupa” znači grupa kako je definirana u članku 2. točki 16. Uredbe (EU) br. 648/2012;
25. „povezana infrastruktura financijskog tržišta” znači infrastruktura financijskog tržišta s kojom je središnja druga ugovorna strana sklopila ugovorne aranžmane, među ostalim aranžmane o interoperabilnosti;
26. „izvanredna javna financijska potpora” znači državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a ili bilo koja druga javna financijska potpora na nadnacionalnoj razini koja bi, da je predviđena na nacionalnoj razini, predstavljala državnu potporu, koja se dodjeljuje u cilju očuvanja ili ponovne uspostave održivosti, likvidnosti ili solventnosti središnje druge ugovorne strane;
27. „financijski ugovori” znači ugovori i sporazumi kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki 100. Direktive 2014/59/EU;
28. „redovni postupak u slučaju nesolventnosti” znači skupni postupci u slučaju nesolventnosti koji se temelje na djelomičnoj ili potpunoj prodaji imovine dužnika i imenovanju likvidatora ili upravitelja te koji se prema nacionalnom pravu uobičajeno primjenjuju na središnje druge ugovorne

strane, neovisno o tome primjenjuju li se samo na te institucije ili se općenito primjenjuju na bilo koju fizičku ili pravnu osobu;

29. „vlasnički instrumenti” znači dionice, drugi instrumenti koji daju pravo na vlasništvo, instrumenti koji se mogu konvertirati u dionice ili koji daju pravo na stjecanje dionica ili drugih vlasničkih instrumenata te instrumenti koji predstavljaju pravo na dionice ili druge vlasničke instrumente;

30. „imenovano nacionalno makrobonitetno tijelo” znači tijelo kojemu je povjerena provedba makrobonitetne politike iz preporuke B1 Preporuke Europskog odbora za sistemske rizike (ESRB) od 22. prosinca 2011. o makrobonitetnim ovlastima nacionalnih tijela (ESRB/2011/3);

31. „jamstveni fond” znači jamstveni fond koji drži središnja druga ugovorna strana u skladu s člankom 42. Uredbe (EU) br. 648/2012;

32. „unaprijed financirana sredstva” znači sredstva koja relevantna pravna osoba drži i kojima slobodno raspolaže;

33. „više rukovodstvo” znači osoba ili osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem središnje druge ugovorne strane te izvršni član ili članovi upravnog odbora;

34. „trgovinski repozitorij” znači trgovinski repozitorij kako je definiran u članku 2. točki 2. Uredbe (EU) br. 648/2012 ili u članku 3. točki 1. Uredbe (EU) 2015/2365 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁷;

35. „okvir Unije za državne potpore” znači okvir utvrđen člancima 107., 108. i 109. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) te uredbama i svim aktima Unije, uključujući smjernice, komunikacije i obavijesti sastavljene ili donesene na temelju članka 108. stavka 4. ili članka 109. UFEU-a;

36. „dužnički instrumenti” znači obveznice ili drugi oblici neosiguranog prenosivog duga, instrumenti kojima se stvara ili priznaje dug te instrumenti kojima se daje pravo na stjecanje dužničkih instrumenata;

¹⁷ Uredba (EU) 2015/2365 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira i ponovne uporabe te o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 337, 23.12.2015., str. 1.).

36.a „inicijalni iznos nadoknade” znači iznosi nadoknade koje je prikupila središnja druga ugovorna strana kako bi pokrila moguću buduću izloženost prema članovima sustava poravnanja koji pružaju iznos nadoknade i, ako je to relevantno, interoperabilne središnje druge ugovorne strane u razdoblju između posljednjeg prikupljanja iznosa nadoknade i likvidacije pozicija slijedom neispunjavanja obveza člana sustava poravnanja ili neispunjavanja obveza interoperabilne središnje druge ugovorne strane;

36.b „varijacijski iznos nadoknade” znači iznosi nadoknade koji su prikupljeni ili isplaćeni kako bi se uvažile trenutačne izloženosti koje proizlaze iz stvarnih promjena tržišnih cijena;

37. „zahtjev za gotovinsku uplatu za sanaciju” znači zahtjev da članovi sustava poravnanja osiguraju gotovinska sredstva središnjoj drugoj ugovornoj strani, uz unaprijed financirana sredstva, na temelju zakonskih ovlasti dostupnih sanacijskom tijelu u skladu s člankom 31.;

38. „zahtjev za gotovinsku uplatu za oporavak” znači zahtjev da članovi sustava poravnanja osiguraju gotovinska sredstva, koja nisu zahtjev za gotovinsku uplatu za sanaciju, središnjoj drugoj ugovornoj strani, uz unaprijed financirana sredstva, na temelju ugovornih aranžmana utvrđenih pravilima poslovanja središnje druge ugovorne strane;

39. „ovlasti za prijenos” znači ovlasti navedene u članku 48. stavku 1. točki (c) ili (d) za prijenos dionica, drugih vlasničkih instrumenata, dužničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza, odnosno bilo koje kombinacije tih stavki sa središnje druge ugovorne strane u sanaciji na primatelja;

40. „izvedenica” znači izvedenica kako je definirana u članku 2. točki 5. Uredbe (EU) br. 648/2012;

41. „sporazum o netiranju” znači sporazum na temelju kojeg se niz potraživanja ili obveza može konvertirati u jedinstveno neto potraživanje, uključujući sporazume o konačnom netiranju prema kojima se pri nastanku događaja izvršenja (neovisno o tome kako je ili gdje je taj događaj utvrđen) obveze strana ubrzavaju tako da odmah postaju dospjele ili prestaju te su u svakom slučaju konvertirane u jedinstveno neto potraživanje ili su njime zamijenjene, uključujući „odredbe o konačnom netiranju” kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki (n) podtočki i. Direktive 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸ i „saldiranje” kako je definirano u članku 2. točki (k) Direktive 98/26/EZ;

42. „mjera za sprječavanje krize” znači izvršavanje ovlasti kojima se od središnje druge ugovorne strane zahtijeva da poduzme mjere za uklanjanje nedostataka u njezinu planu oporavka na temelju članka 10. stavaka 8. i 9., izvršavanje ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije na temelju članka 17., ili primjena mjere rane intervencije na temelju članka 19.;

43. „pravo raskida” znači pravo na raskid ugovora, pravo na ubrzavanje, konačno netiranje, prijeboj ili netiranje obveza ili bilo koja slična odredba kojom se suspendira, mijenja ili poništava obveza ugovorne strane ili odredba kojom se sprječava nastanak obveze iz ugovora koja bi inače nastala;

44. „ugovor o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava” znači ugovor o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki (b) Direktive 2002/47/EZ;

45. „pokrivena obveznica” znači pokrivena obveznica kako je definirana u članku 3. točki 1. Direktive (EU) 2019/2162 Europskog parlamenta i Vijeća;

46. „sanacijski postupak u trećoj zemlji” znači postupanje na temelju prava treće zemlje u svrhu upravljanja propašću središnje druge ugovorne strane treće zemlje koje je, u smislu ciljeva i predviđenih rezultata, usporedivo s mjerama sanacije na temelju ove Uredbe;

47. „relevantna nacionalna tijela” znači sanacijska tijela, nadležna tijela ili nadležna ministarstva imenovana u skladu s ovom Uredbom ili na temelju članka 3. Direktive 2014/59/EU ili druga tijela

¹⁸ Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu (SL L 168, 27.6.2002., str. 43.).

u državama članicama s ovlastima u pogledu imovine, prava ili obveza središnjih drugih ugovornih strana trećih zemalja koje pružaju usluge poravnanja u svojim jurisdikcijama;

48. „relevantno tijelo treće zemlje” znači tijelo treće zemlje odgovorno za obavljanje funkcija usporedivih s funkcijama sanacijskih ili nadležnih tijela na temelju ove Uredbe.

GLAVA II. TIJELA, SANACIJSKI KOLEGIJ I POSTUPCI

Odjeljak I.

Sanacijska tijela, sanacijski kolegiji i uključenost europskih nadzornih tijela

Članak 3.

Imenovanje sanacijskih tijela i nadležnih ministarstava

1. Svaka država članica imenuje jedno sanacijsko tijelo ili više njih koja su ovlaštena primjenjivati sanacijske instrumente i izvršavati sanacijske ovlasti kako je utvrđeno ovom Uredbom.

Sanacijska tijela jesu nacionalne središnje banke, nadležna ministarstva, tijela javne uprave ili druga tijela kojima su povjerene ovlasti javne uprave.

2. Sanacijska tijela imaju stručno znanje, sredstva i operativnu sposobnost za primjenu mjera sanacije te izvršavanje svojih ovlasti brzinom i fleksibilnošću potrebnima za ostvarivanje ciljeva sanacije.

3. Ako su sanacijskom tijelu imenovanom na temelju stavka 1. povjerene druge funkcije, uspostavljaju se primjereni strukturni aranžmani kako bi se izbjegli sukobi interesa između funkcija povjerenih sanacijskom tijelu na temelju ove Uredbe i svih drugih funkcija povjerenih tom tijelu. Osobito se uspostavljaju aranžmani kojima se osigurava učinkovita operativna neovisnost, uključujući odvojeno osoblje, linije izvješćivanja i postupak donošenja odluka tog sanacijskog tijela, od svih zadaća koje sanacijsko tijelo može obavljati na temelju članka 22. Uredbe (EU) br. 648/2012 kao nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane i zadaća koje to sanacijsko tijelo može obavljati kao nadležno tijelo članova sustava poravnanja iz članka 18. stavka 2. točke (c) Uredbe (EU) br. 648/2012.

4. Zahtjevi navedeni u trećem stavku ne isključuju konvergenciju linija izvješćivanja na najvišoj razini organizacije koja objedinjuje različita tijela, kao ni mogućnost da, pod unaprijed utvrđenim uvjetima, osoblje obavlja i druge funkcije koje su povjerene sanacijskom tijelu, a kako bi se svladalo privremeno veliko radno opterećenje, ili kako bi sanacijsko tijelo iskoristilo stručna znanja zajedničkog osoblja.

4.a Tijela koja izvršavaju nadzorne i sanacijske funkcije na temelju Uredbe (EU) br. 648/2012 i ove Uredbe te osobe koje te funkcije izvršavaju u njihovo ime blisko surađuju u pripremi, planiranju i primjeni odluka o sanaciji, ako su sanacijsko tijelo i nadležno tijelo zasebni subjekti, ali i ako se funkcije obavljaju u okviru istog subjekta.

4.b Sanacijsko tijelo donosi i objavljuje interna pravila kojima se osigurava usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u stavku 3., uključujući pravila o čuvanju poslovne tajne i razmjeni informacija među različitim područjima funkcija.

4.c Države članice u kojima nijedna središnja druga ugovorna strana nema poslovni nastan mogu odstupiti od zahtjeva utvrđenih u stavku 3., osim u pogledu aranžmana za izbjegavanje sukoba interesa.

5. Svaka država članica imenuje jedno ministarstvo koje je odgovorno za izvršavanje funkcija povjerenih nadležnom ministarstvu na temelju ove Uredbe.

6. Ako nadležno ministarstvo u državi članici nije sanacijsko tijelo, sanacijsko tijelo bez nepotrebne odgode obavješćuje nadležno ministarstvo o odlukama donesenima na temelju ove Uredbe i, osim ako je drukčije utvrđeno nacionalnim pravom, dobiva njegovo odobrenje prije provedbe odluka koje imaju izravan fiskalni učinak ili systemske implikacije koje će vjerojatno imati izravan fiskalni učinak.

7. Države članice obavješćuju Komisiju i Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) o sanacijskim tijelima imenovanima na temelju stavka 1.

8. Ako država članica imenuje više od jednog sanacijskog tijela na temelju stavka 1., obavijest iz stavka 7. uključuje sljedeće:

- (a) razloge kojima se obrazlaže imenovanje većeg broja tijela;
- (b) raspodjelu funkcija i odgovornosti među tim tijelima;
- (c) način na koji se osigurava koordinacija među njima;
- (d) sanacijsko tijelo koje je imenovano kao tijelo za kontakt za potrebe suradnje i koordinacije s relevantnim tijelima drugih država članica.

10. ESMA objavljuje popis sanacijskih tijela i tijela za kontakt o kojima je obaviještena na temelju stavka 7.

Članak 4. Sanacijski kolegiji

1. Sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane osniva sanacijski kolegij te upravlja i predsjedava njime u cilju obavljanja zadaća iz članka 13., 16. i 17., osiguravanja suradnje i koordinacije s tijelima koja su članovi sanacijskog kolegija te, ako je to primjereno, suradnje s nadležnim i sanacijskim tijelima treće zemlje.

Sanacijski kolegiji pružaju sanacijskim tijelima i ostalim relevantnim tijelima okvir za obavljanje sljedećih zadaća, a to su:

- (a) razmjena informacija relevantnih za izradu planova sanacije, među ostalim za uzimanje u obzir sistemskog učinka provedbe plana sanacije, za primjenu pripremnih i preventivnih mjera te za sanaciju;
- (b) izrada planova sanacije na temelju članka 13.;
- (c) procjena mogućnosti sanacije središnjih drugih ugovornih strana na temelju članka 16.;
- (d) utvrđivanje, rješavanje i uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije središnjih drugih ugovornih strana na temelju članka 17.;
- (e) koordinacija javne komunikacije o planovima i strategijama sanacije.

2. Članovi sanacijskog kolegija sljedeća su tijela:

- (a) sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane;
- (b) nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane;
- (c) nadležna tijela i sanacijska tijela članova sustava poravnanja iz članka 18. stavka 2. točke (c) Uredbe (EU) br. 648/2012, uključujući, ako je to relevantno, ESB u okviru zadaća koje se odnose

na bonitetni nadzor kreditnih institucija unutar jedinstvenog nadzornog mehanizma koje su mu dodijeljene u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 1024/2013¹⁹ i Jedinstveni sanacijski odbor u ulozi nadležnog sanacijskog tijela za kreditne institucije u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma koja mu je dodijeljena u skladu s Uredbom (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća²⁰;

(ca) nadležna tijela i sanacijska tijela članova sustava poravnanja, koja nisu tijela iz točke (c). Ta nadležna tijela i sanacijska tijela obavješćuju sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane te obrazlažu svoje sudjelovanje u kolegiju na osnovi svoje procjene učinka koji bi sanacija središnje druge ugovorne strane mogla imati na financijsku stabilnost njihove države članice;

(cb) nadležna tijela ili sanacijska tijela klijenata članova sustava poravnanja, pod uvjetom da kolegij već nema člana iz njihove države članice u skladu s točkama (c), (ca), (d), (e) ili (f) ovog stavka. Ta tijela obavješćuju sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane te obrazlažu svoje sudjelovanje u kolegiju na osnovi svoje procjene učinka koji bi sanacija središnje druge ugovorne strane mogla imati na financijsku stabilnost njihove države članice;

(d) nadležna tijela iz članka 18. stavka 2. točke (d) Uredbe (EU) br. 648/2012;

(e) nadležna tijela i sanacijska tijela središnjih drugih ugovornih strana iz članka 18. stavka 2. točke (e) Uredbe (EU) br. 648/2012;

(f) nadležna tijela iz članka 18. stavka 2. točke (f) Uredbe (EU) br. 648/2012;

(g) članovi ESSB-a iz članka 18. stavka 2. točke (g) Uredbe (EU) br. 648/2012;

(h) središnje banke *izdavateljice* iz članka 18. stavka 2. točke (h) Uredbe (EU) br. 648/2012;

(ha) središnje banke izdavateljice valuta Unije u kojima su denominirani financijski instrumenti čije poravnanje obavlja središnja druga ugovorna strana, a koje nisu središnje banke iz točke (h). Te

¹⁹ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63.).

²⁰ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).

središnje banke izdavateljice obavješćuju sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane i obrazlažu svoje sudjelovanje u kolegiju na osnovi svoje procjene učinka koji bi sanacija središnje druge ugovorne strane mogla imati na dotičnu valutu koju izdaju;

- (i) nadležno tijelo matičnog društva, ako je primjenjivo;
- (j) nadležno ministarstvo, ako sanacijsko tijelo iz točke (a) nije nadležno ministarstvo;
- (k) ESMA;
- (l) Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA).

3. ESMA, EBA i tijela iz točaka (ca), (cb), (ha) i (i) nemaju pravo glasa u sanacijskim kolegijima.

Ako je član kolegija na temelju stavka 2. točaka (c) i (h) ovog članka, ESB raspolaže dvama glasovima u kolegiju.

4. Nadležna i sanacijska tijela članova sustava poravnanja s poslovnim nastanom u trećim zemljama te nadležna i sanacijska tijela središnjih drugih ugovornih strana trećih zemalja s kojima je središnja druga ugovorna strana sklopila aranžmane o interoperabilnosti mogu biti pozvana da kao promatrači sudjeluju u sanacijskom kolegiju. Njihovo sudjelovanje ovisi o tome podliježu li ta tijela zahtjevima povjerljivosti koji su, prema mišljenju sanacijskog tijela središnje druge ugovorne strane kao predsjedatelja sanacijskog kolegija, jednakovrijedni onima utvrđenima člankom 71.

Sudjelovanje tijela treće zemlje u sanacijskom kolegiju može biti ograničeno na raspravu o određenim pitanjima prekograničnog izvršavanja, što može uključivati sljedeće:

- (a) učinkovitu i koordiniranu provedbu mjera sanacije, osobito u skladu s člancima 53. i 75.;
- (b) utvrđivanje i uklanjanje mogućih prepreka učinkovitoj mjeri sanacije koje mogu proizlaziti iz razlika u zakonima kojima se uređuju sporazumi o kolateralu, netiranju i prijeboju te različitih ovlasti ili strategija oporavka i sanacije;
- (c) utvrđivanje i koordiniranje eventualne potrebe za zahtjevima za novo licenciranje, priznavanje ili izdavanje odobrenja, uzimajući u obzir potrebu pravodobne provedbe mjera sanacije;

(d) moguću suspenziju bilo koje obveze poravnanja za relevantnu kategoriju imovine na koju utječe sanacija središnje druge ugovorne strane na temelju članka 6.a Uredbe (EU) br. 648/2012 ili bilo koje druge jednakovrijedne odredbe nacionalnog prava dotične treće zemlje;

(e) mogući utjecaj različitih vremenskih zona na primjenjivi završetak radnog vremena u pogledu završetka trgovanja.

5. Sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane kao predsjedatelj sanacijskoga kolegija odgovoran je za sljedeće zadaće:

(a) utvrđivanje pisanih dogovora i postupaka za funkcioniranje sanacijskog kolegija nakon savjetovanja s ostalim članovima sanacijskog kolegija;

(b) koordiniranje svih aktivnosti sanacijskog kolegija;

(c) sazivanje i predsjedanje svim sastancima sanacijskoga kolegija;

(d) cjelovito izvješćivanje svih članova sanacijskoga kolegija, prije organizacije sastanaka sanacijskoga kolegija, o glavnim pitanjima na dnevnom redu tih sastanaka i povezanim točkama za raspravu;

(e) odlučivanje o tome hoće li se sanacijska tijela treće zemlje pozvati da prisustvuju određenim sastancima sanacijskoga kolegija u skladu sa stavkom 4. te o kojim je tijelima riječ;

(f) omogućivanje, promicanje i koordiniranje pravodobne razmjene svih relevantnih informacija među članovima sanacijskoga kolegija;

(g) pravodobno izvješćivanje svih članova sanacijskoga kolegija o odlukama i ishodima tih sastanaka.

5.a Kako bi se olakšalo obavljanje zadaća dodijeljenih kolegiju, članovi kolegija iz stavka 2. imaju pravo doprinositi utvrđivanju dnevnog reda za sastanke kolegija, posebno dodavanjem točaka na dnevni red sastanka.

6. Kako bi se osiguralo dosljedno i usklađeno funkcioniranje sanacijskih kolegija u Uniji, ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuje sadržaj pisanih dogovora i postupaka za rad sanacijskih kolegija iz stavka 1.

Za potrebe izrade regulatornih standarda iz prvog podstavka ESMA uzima u obzir relevantne

odredbe Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 876/2013²¹ i poglavlja 6. odjeljka 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) XXX/2016 o dopuni Direktive 2014/59/EU u pogledu regulatornih tehničkih standarda donesenih na temelju članka 88. stavka 7. Direktive 2014/59/EU²².

ESMA podnosi Komisiji navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: 12 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz stavka 6. u skladu s postupkom utvrđenim člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 5.

Sanacijski odbor ESMA-e

1. ESMA osniva sanacijski odbor na temelju članka 41. Uredbe (EU) br. 1095/2010 za potrebe pripreme odluka koje su ovom Uredbom povjerene ESMA-i, uz iznimku odluka koje treba donijeti na temelju članka 12. ove Uredbe.

Sanacijski odbor ujedno promiče izradu i koordinaciju planova sanacije te razvoj metoda za sanaciju središnjih drugih ugovornih strana koje propadaju.

2. Sanacijski odbor čine tijela imenovana na temelju članka 3. stavka 1. ove Uredbe.

Tijela iz članka 4. stavka 2. točaka i. i v. Uredbe (EU) br. 1093/2010 pozivaju se da sudjeluju u sanacijskom odboru kao promatrači.

²¹ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 876/2013 od 28. svibnja 2013. o dopuni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na regulatorne tehničke standarde o kolegijima za središnje druge ugovorne strane (SL L 244, 13.9.2013., str. 19.).

²² Delegirana uredba Komisije (EU) ... od 23. ožujka 2016. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju sadržaj planova oporavka, planova sanacije i planova sanacije grupe, minimalni kriteriji koje nadležno tijelo treba procijeniti u pogledu planova oporavka i planova oporavka grupe, uvjeti za financijsku potporu grupe, zahtjevi za neovisne procjenitelje, ugovorno priznavanje ovlasti otpisa i konverzije, postupci i sadržaj zahtjeva u pogledu obavješćivanja i obavijesti o suspenziji te operativno funkcioniranje sanacijskih kolegija, C(2016) 1691 final [Napomena Uredu za publikacije – molimo unijeti broj delegirane uredbe].

3. Za potrebe ove Uredbe ESMA surađuje s Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA) i EBA-om u okviru Zajedničkog odbora europskih nadzornih tijela uspostavljenog člankom 54. Uredbe (EU) br. 1093/2010, člankom 54. Uredbe (EU) br. 1094/2010 i člankom 54. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

4. Za potrebe ove Uredbe ESMA osigurava strukturno odvajanje sanacijskog odbora od drugih funkcija navedenih u Uredbi (EU) br. 1095/2010.

Članak 6. Suradnja tijelâ

1. Nadležna tijela, sanacijska tijela i ESMA blisko surađuju za potrebe ove Uredbe. Posebice bi nadležno tijelo i članovi kolegija nadzornih tijela trebali učinkovito surađivati i komunicirati sa sanacijskim tijelom tijekom faze oporavka kako bi se sanacijskom tijelu omogućilo pravodobno djelovanje.

1.a Sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane i sanacijska tijela članova sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane blisko surađuju kako bi se osiguralo da nema prepreka mogućnosti sanacije.

2. Nadležna tijela i sanacijska tijela surađuju s ESMA-om za potrebe ove Uredbe u skladu s Uredbom (EU) br. 1095/2010.

Nadležna tijela i sanacijska tijela bez odgode dostavljaju ESMA-i sve informacije koje su joj potrebne za obavljanje njezinih dužnosti u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Odjeljak II. Donošenje odluka i postupci

Članak 7.

Opća načela u vezi s donošenjem odluka

Pri donošenju odluka i poduzimanju mjera na temelju ove Uredbe nadležna tijela, sanacijska tijela i ESMA uzimaju u obzir sva sljedeća načela i aspekte:

(a) osigurani su učinkovitost i razmjernost svake odluke ili mjere u odnosu na pojedinačnu središnju drugu ugovornu stranu, uz uvažavanje najmanje sljedećih čimbenika:

i. pravnog oblika, vlasničke i organizacijske strukture središnje druge ugovorne strane, uključujući, ako je to primjenjivo, sve međuovisnosti unutar grupe kojoj središnja druga ugovorna strana pripada;

ii. prirode, veličine i složenosti poslovanja središnje druge ugovorne strane, osobito veličine, strukture i likvidnosti u uvjetima stresa na tržištima na kojima središnja druga ugovorna strana posluje;

iii. strukture, prirode i raznolikosti članstva u sustavu poravnanja središnje druge ugovorne strane, kao i, u mjeri u kojoj su informacije dostupne, mreže klijenata i neizravnih klijenata njezinih članova sustava poravnanja;

iii.a zamjenjivosti ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane na tržištima na kojima posluje;

v. međupovezanosti središnje druge ugovorne strane i drugih infrastruktura financijskog tržišta, mjesta trgovanja, financijskih institucija i financijskog sustava općenito;

v.a eventualnog izvršavanja, od strane središnje druge ugovorne strane, poravnanja ugovora o OTC izvedenicama koji se odnosi na kategoriju OTC izvedenica za koje je propisana obveza poravnanja u skladu s člankom 5. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 648/2012;

vi. stvarnih ili mogućih posljedica kršenja iz članka 19. stavka 1. i članka 22. stavka 2.

(b) pri donošenju odluka i poduzimanju mjera poštuju se zahtjevi učinkovitosti, pravodobnosti i žurnosti donošenja odluka, ovisno o slučaju, te održavanja čim nižih troškova, pri čemu je potrebno osigurati najveće moguće ublaživanje poremećaja na tržištu;

(ba) uporaba izvanredne javne financijske potpore izbjegava se u najvećoj mogućoj mjeri; takva je potpora dostupna i rabi se samo kao krajnja mjera i u skladu s uvjetima iz članka 45. te se ujedno ne potiču očekivanja da će takva javna financijska potpora biti osigurana;

(d) sanacijska tijela, nadležna tijela i druga tijela međusobno surađuju kako bi se osiguralo usklađeno i djelotvorno donošenje odluka i poduzimanje mjera;

- (e) jasno su utvrđeni uloga i odgovornosti relevantnih tijela u svakoj državi članici;
- (f) na odgovarajući se način uzimaju u obzir interesi država članica u kojima središnja druga ugovorna strana pruža usluge i u kojima poslovni nastan imaju njezini članovi sustava poravnanja, i, u mjeri u kojoj su te informacije dostupne, njihovi klijenti i neizravni klijenti, među ostalim kada su te klijente ili neizravne klijente države članice utvrdile kao ostale sistemski važne institucije na temelju članka 131. stavka 3. Direktive 2013/36/EU, i eventualne povezane infrastrukture financijskog tržišta, uključujući interoperabilne središnje druge ugovorne strane, kao i, osobito, učinak svake odluke, mjere ili nedjelovanja na financijsku stabilnost ili fiskalna sredstva tih država članica i Unije u cjelini;
- (fa) sanacijska tijela i sanacijski kolegiji od država članica ne mogu zahtijevati pružanje izvanredne javne financijske potpore ili zadirati u proračunski suverenitet i fiskalne odgovornosti država članica;
- (g) potrebno je uspostaviti ravnotežu između interesa dotičnih članova sustava poravnanja i, u mjeri u kojoj su te informacije dostupne, njihovih klijenata i neizravnih klijenata, vjerovnika i drugih dionika središnje druge ugovorne strane u uključenim državama članicama, i to izbjegavanjem nepravednog stavljanja u podređeni ili povlašteni položaj interesa određenih dionika te izbjegavanjem nepravedne raspodjele opterećenja u državama članicama i među njima;
- (h) bilo koja obveza na temelju ove Uredbe u pogledu savjetovanja s određenim tijelom prije donošenja bilo koje odluke ili poduzimanja bilo koje mjere podrazumijeva barem obvezu savjetovanja o onim elementima predložene odluke ili mjere koji:
- i. imaju ili je vjerojatno da će imati učinak na članove sustava poravnanja, klijente, povezane infrastrukture financijskog tržišta ili mjesta trgovanja;
 - ii. imaju ili je vjerojatno da će imati učinak na financijsku stabilnost države članice u kojoj članovi sustava poravnanja, klijenti, povezane infrastrukture financijskog tržišta ili mjesta trgovanja imaju poslovni nastan ili se u njoj nalaze;
- (ha) sanacijsko tijelo i sanacijski kolegij središnje druge ugovorne strane temeljito razmatraju pitanje koje je određeno tijelo istaknulo u vezi s financijskom stabilnošću svoje države članice te, u slučaju da izražene razloge za zabrinutost ne uzmu u obzir, u pismenom obliku obrazlažu zašto su tako postupili;
- (i) poštuju se planovi sanacije iz članka 13., osim ako je, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, odstupanje od tih planova potrebno kako bi se učinkovitije ostvarili ciljevi sanacije;

(j) osigurana je transparentnost u odnosu na relevantna tijela, kad god je to moguće, a u svakom slučaju ako je vjerojatno da će predložena odluka ili mjera utjecati na financijsku stabilnost ili fiskalna sredstva bilo koje relevantne države članice;

(k) navedena tijela koordiniraju se i surađuju u najvećoj mogućoj mjeri, među ostalim i u cilju smanjenja ukupnog troška sanacije;

(l) u najvećoj se mogućoj mjeri minimiziraju negativni gospodarski i društveni učinci, među ostalim negativni učinci na financijsku stabilnost, bilo koje odluke na sve države članice u kojima središnja druga ugovorna strana pruža usluge i u kojima poslovni nastan imaju njezini članovi sustava poravnanja, te, u mjeri u kojoj su te informacije dostupne, njihovi klijenti i neizravni klijenti, među ostalim kada su te klijente ili neizravne klijente države članice utvrdile kao ostale sistemski važne institucije na temelju članka 131. stavka 3. Direktive 2013/36/EU, i eventualne povezane infrastrukture financijskog tržišta, uključujući interoperabilne središnje druge ugovorne strane.

Članak 8.

Razmjena informacija

1. Sanacijska tijela, nadležna tijela i ESMA međusobno i na vlastitu inicijativu ili na zahtjev pravodobno dostavljaju sve informacije relevantne za izvršavanje svojih zadaća na temelju ove Uredbe.

2. Odstupajući od stavka 1. sanacijska tijela otkrivaju povjerljive informacije koje je dostavilo tijelo treće zemlje samo ako je to tijelo dalo prethodnu pismenu suglasnost.

Sanacijska tijela dostavljaju nadležnom ministarstvu sve informacije koje se odnose na odluke ili mjere za koje je potrebno obavijestiti nadležno ministarstvo, savjetovati se s njime ili ishoditi njegovu suglasnost.

GLAVA III. PRIPREMA

POGLAVLJE I.

Planiranje oporavka i sanacije

Odjeljak 1.

Planiranje oporavka

Članak 9.

Planovi oporavka

1. Središnje druge ugovorne strane izrađuju i održavaju plan oporavka kojim se predviđaju mjere koje treba poduzeti u slučaju događaja neispunjavanja obveza i događaja ispunjavanja obveza ili njihove kombinacije kako bi se ponovno uspostavilo njihovo financijsko zdravlje, bez pružanja bilo kakve javne financijske potpore, te im se omogućilo da nastave obavljati ključne funkcije slijedom znatnog pogoršanja njihovog financijskog stanja ili ako postoji rizik od kršenja njihovih kapitalnih i bonitetnih zahtjeva na temelju Uredbe (EU) br. 648/2012.

Mjerama obuhvaćenim planom oporavka:

(a) sveobuhvatno se i učinkovito rješavaju svi rizici utvrđeni u različitim scenarijima, uključujući moguće nepokrivene manjkove likvidnosti;

(b) u slučaju gubitaka zbog događaja neispunjavanja obveza osigurava se ponovna uspostava usklađene knjige trgovanja i potpuna raspodjela nepokrivenih gubitaka članovima sustava poravnanja i njihovim klijentima, ako su ti klijenti izravni vjerovnici središnje druge ugovorne strane, te dioničarima, uzimajući u obzir interese svih dionika;

(ba) obuhvaćeni su aranžmani za apsorpciju gubitaka koji su primjereni za pokrivanje gubitaka koji bi mogli proizići iz svih vrsta događaja ispunjavanja obveza;

(c) omogućuje se nadopuna financijskih sredstava središnje druge ugovorne strane, uključujući njezina vlastita sredstva, do razine koja je dovoljna da bi središnja druga ugovorna strana ispunila svoje obveze na temelju Uredbe (EU) br. 648/2012 te da bi se poduprlo kontinuirano i pravodobno obavljanje ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane.

2. Plan oporavka uključuje okvir pokazatelja utemeljen na profilu rizičnosti središnje druge ugovorne strane, kojim se utvrđuju okolnosti u kojima se trebaju poduzeti mjere iz plana oporavka. Pokazatelji mogu biti kvalitativni ili kvantitativni ovisno o financijskom zdravlju i operativnoj održivosti središnje druge ugovorne strane te bi se njima trebalo omogućiti pravodobno poduzimanje mjera oporavka kako bi se osiguralo dovoljno vremena za provedbu plana.

Središnje druge ugovorne strane uspostavljaju odgovarajuće aranžmane za redovito praćenje pokazatelja. Središnje druge ugovorne strane izvješćuju svoja nadležna tijela o ishodu tog praćenja. Ako smatraju da su te informacije značajne, nadležna tijela dostavljaju informacije kolegiju nadzornih tijela.

ESMA u suradnji s ESRB-om do ... [godinu dana nakon stupanja na snagu ove Uredbe] izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1095/2010 kojima se određuje minimalni popis kvalitativnih i kvantitativnih pokazatelja iz prvog podstavka ovog stavka.

3. Središnje druge ugovorne strane u svoja pravila poslovanja uključuju odredbe u kojima se navode postupci koje trebaju slijediti kad radi postizanja ciljeva postupka oporavka predlažu:

(a) poduzimanje mjera predviđenih njihovim planom oporavka unatoč činjenici da nisu ispunjeni relevantni pokazatelji; ili

(b) nepoduzimanje mjera predviđenih njihovim planom oporavka unatoč činjenici da su ispunjeni relevantni pokazatelji.

Nadležno tijelo obavješćuje se bez odgode o svakoj odluci donesenoj na temelju ovog stavka i njezinu obrazloženju.

4. Ako namjerava aktivirati svoj plan oporavka, središnja druga ugovorna strana izvješćuje nadležno tijelo o vrsti i razmjeru problema koje je utvrdila navodeći sve relevantne okolnosti i mjere oporavka ili druge mjere koje namjerava poduzeti kako bi se situacija riješila, kao i predviđeni vremenski okvir za ponovnu uspostavu svojeg financijskog zdravlja uporabom navedenih mjera.

Ako nadležno tijelo smatra da bi mjera oporavka koju središnja druga ugovorna strana namjerava poduzeti mogla uzrokovati značajne nepovoljne učinke na financijski sustav ili da njezina učinkovitost nije vjerojatna, ono može od središnje druge ugovorne strane zatražiti da ne poduzme tu mjeru.

Nakon obavijesti primljene na temelju stavka 3. drugog podstavka nadležno tijelo odmah procjenjuje zahtijevaju li okolnosti uporabu ovlasti za ranu intervenciju u skladu s člankom 19.

5. Nadležno tijelo odmah obavješćuje sanacijsko tijelo i kolegij nadzornih tijela te sanacijsko tijelo odmah obavješćuje sanacijski kolegij o svakoj obavijesti primljenoj u skladu sa stavkom 3. drugim podstavkom i stavkom 4. prvim podstavkom i svakom naknadnom naputku nadležnog tijela u skladu sa stavkom 4. drugim podstavkom.

Ako je nadležno tijelo obaviješteno u skladu sa stavkom 4. prvim podstavkom, ono ograničava ili zabranjuje sve naknade vlasničkog kapitala i instrumenata koji se smatraju vlasničkim kapitalom, uključujući isplate dividendi i otkupe središnje druge ugovorne strane, u najvećoj mogućoj mjeri bez izazivanja događaja neispunjavanja obveza te može ograničiti, zabraniti ili zamrznuti sva plaćanja varijabilnih naknada kako je utvrđeno u politici naknada središnje druge ugovorne strane na temelju članka 26. stavka 5. Uredbe (EU) br. 648/2012, diskrecijske mirovinske pogodnosti ili otpremnine višem rukovodstvu kako je definirano u članku 2. stavku 29. Uredbe (EU) br. 648/2012.

6. Središnje druge ugovorne strane *preispituju, testiraju i, gdje je to potrebno, ažuriraju* svoje planove oporavka barem jednom godišnje i *u svakom slučaju* nakon *svake* promjene svoje pravne ili organizacijske strukture, poslovnog ili financijskog stanja, koja bi mogla bitno utjecati na te planove ili na drugi način uzrokovati potrebu da se planovi izmijene. Nadležna tijela mogu zahtijevati da središnje druge ugovorne strane češće ažuriraju svoje planove oporavka.

7. Planovi oporavka izrađuju se u skladu s Odjeljkom A Priloga i njima se uzimaju u obzir sve relevantne međuovisnosti unutar grupe kojoj pripada središnja druga ugovorna strana. Nadležna tijela mogu zahtijevati da središnje druge ugovorne strane u svoje planove oporavka uključe dodatne informacije. Nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane savjetuje se, prema potrebi, s nadležnim tijelom matičnog društva središnje druge ugovorne strane.

7.a U planovima oporavka:

(a) ne pretpostavljaju se pristup izvanrednoj javnoj financijskoj potpori ili primitak takve potpore, hitna likvidnosna pomoć središnje banke ili likvidnosna pomoć središnje banke u okviru nestandardne kolateralizacije, razdoblja dospjeća i uvjeta kamatnih stopa;

(b) uzimaju se u obzir interesi svih dionika na koje će taj plan vjerojatno utjecati, uključujući članove sustava poravnanja i, u mjeri u kojoj su informacije dostupne, njihove izravne i neizravne klijente; i

(c) osigurava se da članovi sustava poravnanja nemaju neograničene izloženosti prema središnjoj drugoj ugovornoj strani i da su potencijalni gubici i manjkovi likvidnosti dionika transparentni i mjerljivi te da je njima moguće upravljati i držati ih pod kontrolom.

7.c ESMA u suradnji s ESRB-om do ... [12 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1095/2010 kojima se pobliže određuje raspon scenarija koji se trebaju razmotriti za potrebe stavka 1. Pri izdavanju takvih smjernica ESMA prema potrebi uzima u obzir nadzorna testiranja otpornosti na stres.

7.d Ako je središnja druga ugovorna strana dio grupe, a ugovorni sporazumi o potpori matičnog društva ili grupe čine sastavni dio plana oporavka, u planu oporavka razmatraju se scenariji u kojima se ti sporazumi ne mogu poštovati.

7.f Nakon događaja neispunjavanja obveza ili događaja ispunjavanja obveza središnja druga ugovorna strana rabi dodatni iznos svojih unaprijed financiranih namjenskih vlastitih sredstava prije primjene aranžmana i mjera iz Odjeljka A stavka 1. točke 12. Priloga. Taj iznos ne smije biti niži od 10 % ni viši od 25 % kapitalnih zahtjeva utemeljenih na riziku, a izračunanih u skladu s člankom 16. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 648/2012.

Kako bi ispunile taj zahtjev, središnje druge ugovorne strane mogu upotrijebiti iznos kapitala koji drže, uz minimalne kapitalne zahtjeve, za usklađivanje s pragom za obavijest iz delegiranog akta donesenog na temelju članka 16. stavka 3. Uredbe (EU) br. 648/2012.

7.g ESMA u bliskoj suradnji s EBA-om i nakon savjetovanja s ESSB-om izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuje metodologija za izračun i održavanje dodatnog iznosa unaprijed financiranih namjenskih vlastitih sredstava koja će se rabiti u skladu sa stavkom 7.f. Pri izradi tih tehničkih standarda ESMA uzima u obzir sljedeće:

- (a) strukturu i unutarnju organizaciju središnjih drugih ugovornih strana te prirodu, opseg i složenost njihovih aktivnosti;
- (b) strukturu poticaja dioničara središnjih drugih ugovornih strana, uprave središnjih drugih ugovornih strana, članova sustava poravnanja središnjih drugih ugovornih strana i klijenata tih članova sustava poravnanja;
- (c) primjerenost toga da središnje druge ugovorne strane, ovisno o valutama u kojima su nominirani financijski instrumenti koje poravnavaju, valutama koje su prihvaćene kao kolateral i riziku koji proizlazi iz njihovih aktivnosti, posebno ako ne poravnavaju OTC izvedenice kako su definirane u članku 2. točki 7. Uredbe (EU) br. 648/2012, ulože taj dodatni iznos namjenskih vlastitih sredstava u imovinu koja nije imovina iz članka 47. stavka 1. te uredbe;

(d) pravila koja se primjenjuju na središnje druge ugovorne strane trećih zemalja i njihove prakse te međunarodna kretanja u pogledu oporavka i sanacije središnjih drugih ugovornih strana kako bi se očuvala konkurentnost međunarodno aktivnih središnjih drugih ugovornih strana Unije i konkurentnost središnjih drugih ugovornih strana Unije u usporedbi sa središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje pružaju usluge poravnanja u Uniji.

Ako na temelju kriterija iz prvog podstavka točke (c) ESMA zaključi da određene središnje druge ugovorne strane mogu uložiti taj dodatni iznos unaprijed financiranih namjenskih vlastitih sredstava u imovinu koja nije navedena u članku 47. stavku 1. Uredbe (EU) br. 648/2012, ona također utvrđuje:

- (a) postupak s pomoću kojeg, ako ta sredstva nisu odmah dostupna, središnje druge ugovorne strane mogu pribjeći mjerama oporavka kojima se zahtijeva financijski doprinos članova sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze;
- (b) postupak koji primjenjuju središnje druge ugovorne strane kako bi članovima sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze iz točke (a) naknadno isplatile nadoknadu do visine iznosa koji treba uporabiti u skladu sa stavkom 7.f.

ESMA podnosi Komisiji navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: 12 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

7.j Središnja druga ugovorna strana izrađuje odgovarajuće mehanizme za uključivanje povezanih infrastruktura financijskog tržišta i dionika koji bi pretrpjeli gubitke, snosili troškove ili doprinijeli pokriću manjkova likvidnosti u slučaju provedbe plana oporavka tijekom izrade toga plana.

8. Odbor središnje druge ugovorne strane procjenjuje, uzimajući u obzir savjete odbora za rizike u skladu s člankom 28. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 648/2012, i odobrava plan oporavka prije nego što ga podnese nadležnom tijelu.

8.a Ako je odlučio ne slijediti savjete odbora za rizike, odbor središnje druge ugovorne strane odmah obavješćuje nadležno tijelo u skladu s člankom 28. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 648/2012 i detaljno obrazlaže tu odluku nadležnom tijelu.

9. Planovi oporavka uključuju se u korporativno upravljanje i cjelokupni okvir upravljanja rizicima središnje druge ugovorne strane.

Mjere utvrđene u planovima oporavka kojima se stvaraju financijske ili ugovorne obveze za članove sustava poravnanja i, prema potrebi, klijente i neizravne klijente, povezane infrastrukture financijskog tržišta ili mjesta trgovanja sastavni su dio pravila poslovanja središnjih drugih ugovornih strana.

Središnje druge ugovorne strane osiguravaju da su mjere utvrđene planovima oporavka u svakom trenutku izvršive u svim jurisdikcijama u kojima se nalaze članovi sustava poravnanja, povezane infrastrukture financijskog tržišta ili mjesta trgovanja.

Obveza središnjih drugih ugovornih strana da u svoje planove oporavka uključe pravo na podnošenje zahtjeva za gotovinsku uplatu za oporavak i, ako je primjenjivo, na smanjenje vrijednosti dobitaka koje središnje druge ugovorne strane trebaju platiti članovima sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze ne primjenjuje se na subjekte iz članka 1. stavaka 4. i 5. Uredbe (EU) br. 648/2012.

9.a Članovi sustava poravnanja na jasan i transparentan način obavješćuju svoje klijente o tome mogu li i na koji način na njih utjecati mjere iz plana oporavka središnje druge ugovorne strane.

Članak 10.

Procjena planova oporavka

1. Središnje druge ugovorne strane podnose svoje planove oporavka nadležnom tijelu.

Nadležno tijelo bez nepotrebne odgode dostavlja svaki plan kolegiju nadzornih tijela i sanacijskom tijelu. Nadležno tijelo preispituje plan oporavka i procjenjuje u kojoj mjeri se njime ispunjavaju zahtjevi iz članka 9. u roku od 6 mjeseci od podnošenja plana i u koordinaciji s kolegijem nadzornih tijela u skladu s postupkom iz članka 12.

3. Pri procjeni plana oporavka nadležno tijelo i kolegij nadzornih tijela uzimaju u obzir sljedeće čimbenike:

(a) strukturu kapitala središnje druge ugovorne strane, njezin redoslijed pokriva nepodmirenih obveza, razinu složenosti organizacijske strukture, zamjenjivost njezinih aktivnosti i profil rizičnosti središnje druge ugovorne strane, među ostalim u pogledu financijskih i operativnih rizika te kiberrizika;

(b) cjelokupni učinak koji bi provedba plana oporavka imala na:

i. članove sustava poravnanja i, u mjeri u kojoj su informacije dostupne, njihove klijente i neizravne klijente, među ostalim u slučajevima u kojima su imenovani kao ostale sistemski važne institucije na temelju članka 131. stavka 3. Direktive 2013/36/EU;

ii. bilo koje povezane infrastrukture financijskog tržišta;

iii. financijska tržišta, među ostalim mjesta trgovanja, kojima središnja druga ugovorna strana pruža usluge; i

iv. financijski sustav bilo koje države članice i Unije kao cjeline;

(c) stvaraju li se instrumentima za oporavak i njihovim redoslijedom navedenima u planu oporavka odgovarajući poticaji za, prema potrebi, vlasnike središnje druge ugovorne strane, njezine članove sustava poravnanja i, gdje je to moguće, njihove klijente da kontroliraju količinu rizika koji unose u sustav ili kojem su izloženi u njemu, prate aktivnosti preuzimanja rizika i upravljanja rizicima središnje druge ugovorne strane te doprinose postupku upravljanja neispunjenim obvezama središnje druge ugovorne strane.

3.a Pri procjeni plana oporavka nadležno tijelo uzima u obzir sporazume o potpori matičnog društva kao valjane dijelove plana oporavka samo ako su ti sporazumi ugovorno obvezujući.

4. Sanacijsko tijelo ispituje plan oporavka kako bi utvrdilo sve mjere koje bi mogle nepovoljno utjecati na mogućnost sanacije središnje druge ugovorne strane. Ako se takve mjere utvrde, sanacijsko tijelo o njima obavješćuje nadležno tijelo i daje preporuke nadležnom tijelu o načinima rješavanja nepovoljnog učinka tih mjera na mogućnost sanacije središnje druge ugovorne strane u roku od dva mjeseca nakon što nadležno tijelo dostavi svaki plan oporavka.

5. Ako nadležno tijelo odluči da neće djelovati na osnovi preporuka sanacijskog tijela na temelju stavka 4., ono tu odluku u potpunosti obrazlaže sanacijskom tijelu.

6. Ako se nadležno tijelo usuglasi s preporukama sanacijskog tijela, ili u koordinaciji s kolegijem nadzornih tijela u skladu s člankom 12. smatra da u planu oporavka postoje bitni nedostaci ili bitne

prepreke provedbi plana, ono o tome obavješćuje središnju drugu ugovornu stranu i omogućuje joj da iznese svoja mišljenja.

7. Uzimajući u obzir mišljenja središnje druge ugovorne strane, nadležno tijelo može zatražiti da središnja druga ugovorna strana podnese, u roku od dva mjeseca koji se uz odobrenje nadležnog tijela može produžiti za jedan mjesec, revidirani plan u kojemu se navodi na koji se način uklanjaju ti nedostaci ili prepreke. Revidirani plan procjenjuje se u skladu sa stavcima od 2. do 6. ovog članka.

8. Ako nadležno tijelo, nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom i u koordinaciji s kolegijem nadzornih tijela u skladu s člankom 12., smatra da nedostaci i prepreke nisu na odgovarajući način riješeni revidiranim planom, ili ako središnja druga ugovorna strana nije podnijela revidirani plan, nadležno tijelo od središnje druge ugovorne strane zahtijeva da u razumnom razdoblju unese određene izmjene u plan, kako je odredilo nadležno tijelo.

9. Ako nije moguće prikladno ukloniti nedostatke ili prepreke u okviru određenih izmjena plana, nadležno tijelo nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom i u koordinaciji s kolegijem nadzornih tijela u skladu s postupkom iz članka 12. zahtijeva da središnja druga ugovorna strana u razumnom vremenskom okviru utvrdi izmjene koje mogu uvesti u svoje poslovanje kako bi se uklonili nedostaci u planu oporavka ili prepreke njegovoj provedbi.

Ako središnja druga ugovorna strana ne utvrdi takve promjene u vremenskom okviru koji je odredilo nadležno tijelo, ili ako nadležno tijelo, nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom i u koordinaciji s kolegijem nadzornih tijela u skladu s postupcima iz članka 12., smatra da se predloženim mjerama ne bi na odgovarajući način uklonili nedostaci u planu oporavka ili prepreke njegovoj provedbi, nadležno tijelo od središnje druge ugovorne strane zahtijeva da u razumnom razdoblju, kako ga je odredilo nadležno tijelo, poduzme posebne mjere s obzirom na jedan od sljedećih ciljeva ili više njih, uzimajući u obzir ozbiljnost nedostataka i prepreka te učinak mjera na poslovanje središnje druge ugovorne strane i njezinu sposobnost da i dalje bude usklađena s Uredbom (EU) br. 648/2012:

- (a) smanjiti profil rizičnosti središnje druge ugovorne strane;
- (b) poboljšati sposobnost središnje druge ugovorne strane da se pravodobno dokapitalizira kako bi ispunila svoje *kapitalne* i bonitetne zahtjeve;
- (c) preispitati strategiju i strukturu središnje druge ugovorne strane;

- (d) izmijeniti redoslijed pokrića nepodmirenih obveza, mjera oporavka i ostalih aranžmana za raspodjelu gubitaka kako bi se poboljšala mogućnost sanacije i otpornost ključnih funkcija;
- (e) izmijeniti upravljačku strukturu središnje druge ugovorne strane.

10. Zahtjev iz stavka 9. drugog podstavka obrazlaže se i u pisanom obliku dostavlja središnjoj drugoj ugovornoj strani.

10.a ESMA u suradnji s ESSB-om i ESRB-om izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju čimbenici iz stavka 3. točaka (a), (b) i (c).

ESMA Komisiji podnosi navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do ... [12 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 12.

Postupak koordinacije za planove oporavka

-1. Kolegij nadzornih tijela razmatra plan oporavka i ako bilo koji član kolegija smatra da postoje bitni nedostaci u planu oporavka ili bilo koja bitna prepreka njegovoj provedbi, taj član daje preporuke nadležnom tijelu središnje druge ugovorne strane u pogledu tih pitanja u roku od dva mjeseca od dana kada je nadležno tijelo dostavilo plan oporavka.

1. Kolegij nadzornih tijela donosi zajedničku odluku o svim sljedećim pitanjima:

- (a) preispitivanju i procjeni plana oporavka;
- (b) primjeni mjera iz članka 10. stavaka 6., 7., 8. i 9.

2. Kolegij nadzornih tijela donosi zajedničku odluku o pitanjima iz stavka 1. točaka (a) i (b) u roku od četiri mjeseca od datuma kad je nadležno tijelo dostavilo plan oporavka.

Na zahtjev nadležnog tijela u okviru kolegija nadzornih tijela ESMA može kolegiju nadzornih tijela pomoći u donošenju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1095/2010.

3. Ako kolegij nije donio zajedničku odluku o pitanjima iz stavka 1. točaka (a) i (b) u roku od četiri mjeseca od datuma dostave plana oporavka, nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane donosi vlastitu odluku.

Nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane donosi odluku iz prvog podstavka uzimajući u obzir mišljenja ostalih članova kolegija koja su iznesena tijekom četveromjesečnog razdoblja. Nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane o toj odluci u pismenom obliku obavješćuje središnju drugu ugovornu stranu i ostale članove kolegija.

4. Ako do kraja tog četveromjesečnog razdoblja nije donesena zajednička odluka, a obična većina članova s pravom glasa ne slaže se s prijedlogom nadležnog tijela za zajedničku odluku o pitanju u vezi s procjenom planova oporavka ili provedbom mjera na temelju članka 10. stavka 9. točaka (a), (b) i (d) ove Uredbe, bilo koji od dotičnih članova s pravom glasa, na osnovi te većine, može uputiti to pitanje ESMA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010. Nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane čeka odluku koju donosi ESMA u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1095/2010 i odlučuje u skladu s odlukom ESMA-e.

5. Četveromjesečno razdoblje smatra se fazom mirenja u smislu Uredbe (EU) br. 1095/2010. ESMA donosi odluku u roku od mjesec dana od datuma upućivanja pitanja. Pitanje se ne upućuje ESMA-i nakon kraja četveromjesečnog razdoblja ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako ESMA ne donese odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka nadležnog tijela središnje druge ugovorne strane.

ODJELJAK 2. PLANIRANJE SANACIJE

Članak 13. Planovi sanacije

1. Sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane izrađuje plan sanacije za svaku središnju drugu ugovornu stranu nakon savjetovanja s nadležnim tijelom i u koordinaciji sa sanacijskim kolegijem u skladu s postupkom iz članka 15.

2. Planom sanacije predviđaju se mjere sanacije koje sanacijsko tijelo može poduzeti ako središnja druga ugovorna strana ispunjava uvjete za sanaciju iz članka 22.

3. U planu sanacije u obzir se uzima barem sljedeće:

(a) propast središnje druge ugovorne strane zbog jednog od sljedećih razloga ili njihove kombinacije:

i. događajâ neispunjavanja obveza; i

ii. događajâ ispunjavanja obveza,

uključujući u situacijama šire financijske nestabilnosti ili događajâ na razini cijelog sustava;

(b) učinak koji bi provedba plana sanacije imala na:

i. članove sustava poravnania i, u mjeri u kojoj su informacije dostupne, njihove klijente i neizravne klijente, među ostalim u slučajevima u kojima su imenovani kao ostale sistemski važne institucije na temelju članka 131. stavka 3. Direktive 2013/36/EU te uključujući one za koje je vjerojatno da će podlijegati mjerama oporavka ili sanacije u skladu s Direktivom 2014/59/EU;

ii. bilo koje povezane infrastrukture financijskog tržišta;

iii. financijska tržišta, među ostalim mjesta trgovanja, kojima središnja druga ugovorna strana pruža usluge; i

iv. financijski sustav u bilo kojoj državi članici ili Uniji u cjelini i, u mjeri u kojoj je to moguće, u trećim zemljama u kojima pruža usluge;

(c) način i okolnosti na temelju kojih se središnja druga ugovorna strana može prijaviti za uporabu instrumenata središnje banke predviđenih u okviru standardne kolateralizacije, razdoblja dospijea i uvjetâ kamatnih stopa te utvrđivanje imovine koja bi se mogla smatrati kolateralom.

4. Planom sanacije ne podrazumijeva se ništa od sljedećeg:

(a) izvanredna javna financijska potpora;

(b) hitna likvidnosna pomoć središnje banke;

(c) likvidnosna pomoć središnje banke predviđena u okviru nestandardne kolateralizacije, razdoblja dospijeća i uvjetâ kamatnih stopa.

4.a U planu sanacije iznose se razborite pretpostavke u pogledu financijskih sredstava dostupnih kao sanacijskih instrumenata koji bi mogli biti potrebni za postizanje ciljeva sanacije i sredstava za koja se očekuje da će biti dostupna u skladu s pravilima i aranžmanima središnje druge ugovorne strane u trenutku početka sanacije. Tim razbornim pretpostavkama uzimaju se u obzir relevantni nalazi najnovijih testova otpornosti na stres provedenih u skladu s člankom 32. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 1095/2010, navedenih u članku 24.a stavku 7. točki (b) Uredbe (EU) br. 648/2012, i scenariji ekstremnih tržišnih uvjeta koji nadilaze uvjete u planu oporavka središnje druge ugovorne strane.

5. Nakon savjetovanja s nadležnim tijelom i u koordinaciji sa sanacijskim kolegijem u skladu s postupkom iz članka 15. sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane preispituje planove sanacije i prema potrebi ih ažurira najmanje jednom godišnje te u svakom slučaju nakon promjena pravne ili organizacijske strukture središnje druge ugovorne strane, njezina poslovanja ili financijskog stanja odnosno bilo koje druge promjene koja bitno utječe na učinkovitost plana.

Središnja druga ugovorna strana i nadležno tijelo o svakoj takvoj promjeni odmah obavješćuju sanacijsko tijelo.

6. U planu sanacije utvrđuju se okolnosti i različiti scenariji za uporabu sanacijskih instrumenata i izvršavanje sanacijskih ovlasti. U njemu se jasno razlikuju, posebno s pomoću različitih scenarija, propast uzrokovana događajima neispunjavanja obveza, propast uzrokovana događajima ispunjavanja obveza i propast uzrokovana kombinacijom obaju slučajeva, kao i različite vrste događaja ispunjavanja obveza. Plan sanacije uključuje sljedeće, što se kvantificira kad god je to primjereno i moguće:

(a) sažetak ključnih elemenata plana, u kojem se razlikuju događaji neispunjavanja obveza, događaji ispunjavanja obveza i kombinacija takvih događaja;

(b) sažetak bitnih promjena koje su nastupile kod središnje druge ugovorne strane nakon zadnjeg ažuriranja plana sanacije;

(c) opis načina na koji bi se, u mjeri u kojoj je to potrebno, ključne funkcije središnje druge ugovorne strane mogle pravno i ekonomski odvojiti od ostalih funkcija kako bi se osigurala neprekidnost ključnih funkcija pri sanaciji središnje druge ugovorne strane;

(d) procjenu vremenskog okvira za provedbu svakog bitnog aspekta plana, uključujući nadopunu financijskih sredstava središnje druge ugovorne strane;

(e) detaljan opis procjene mogućnosti sanacije provedene u skladu s člankom 16.;

- (f) opis svih mjera propisanih na temelju članka 17. za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije utvrđenih procjenom provedenom u skladu s člankom 16.;
- (g) opis postupaka određivanja vrijednosti i utrživosti ključnih funkcija i imovine središnje druge ugovorne strane;
- (h) detaljan opis aranžmana kojima se osigurava da su informacije koje se zahtijevaju na temelju članka 14. ažurirane i u svakom trenutku dostupne sanacijskim tijelima;
- (i) objašnjenje načina na koji bi se mogle financirati mjere sanacije, bez pretpostavki u pogledu elemenata iz stavka 4.;
- (j) detaljan opis različitih strategija sanacije koje bi se mogle primijeniti s obzirom na različite moguće scenarije i njihove povezane vremenske okvire;
- (k) opis ključnih međuovisnosti između središnje druge ugovorne strane i drugih sudionika na tržištu te između središnje druge ugovorne strane i pružateljâ ključnih usluga, aranžmanâ za interoperabilnost i veza s drugim infrastrukturama financijskog tržišta, kao i načina rješavanja svih tih međuovisnosti;
- (ka) opis ključnih međuovisnosti unutar grupe te načina njihova rješavanja;
- (l) opis različitih mogućnosti kojima se osigurava:

- i. pristup isplatama i uslugama poravnanja te drugim infrastrukturama;
- ii. pravodobna namira dospjelih obveza prema članovima sustava poravnanja i, ako je primjenjivo, njihovim klijentima i svim povezanim infrastrukturama financijskog tržišta;
- iii. pristup članova sustava poravnanja i, ako je primjenjivo, njihovih klijenata na transparentnoj i nediskriminirajućoj osnovi računima vrijednosnih papira ili gotovinskim računima koje vodi središnja druga ugovorna strana i kolateralu u vrijednosnim papirima ili gotovinskom kolateralu koji polaže i drži središnja druga ugovorna strana i koji je dug prema tim sudionicima;
- iv. neprekidnost funkcioniranja veza između središnje druge ugovorne strane i drugih infrastruktura financijskog tržišta te između središnje druge ugovorne strane i mjestâ trgovanja;
- v. zadržavanje prenosivosti pozicija i povezane imovine izravnih i neizravnih klijenata;
- vi. zadržavanje licencija, odobrenja, priznavanja i pravnih imenovanja središnje druge ugovorne strane kada je to potrebno za neprekidno obavljanje ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane, među ostalim njezino priznavanje za potrebe primjene relevantnih pravila o konačnosti namire i sudjelovanja u drugim infrastrukturama financijskog tržišta ili veza s njima ili s mjestima trgovanja;

(la) opis načina na koji će sanacijsko tijelo dobiti informacije potrebne za provedbu vrednovanja iz članka 24.;

(m) analizu učinka plana na zaposlenike središnje druge ugovorne strane, uključujući procjenu svih povezanih troškova i opis predviđenih postupaka za savjetovanje s osobljem tijekom postupka sanacije, uzimajući u obzir nacionalna pravila i sustave za dijalog sa socijalnim partnerima;

(n) plan komunikacije s medijima i javnošću radi postizanja što veće razine transparentnosti;

(o) opis bitnih aktivnosti i sustava kojima se osigurava neprekidno funkcioniranje operativnih procesa središnje druge ugovorne strane;

(oa) opis aranžmana za obavješćivanje sanacijskog kolegija u skladu s člankom 70. stavkom 1.;

(p) opis mjera za olakšavanje prenosivosti pozicija i povezane imovine članova sustava poravnanja i klijenata središnje druge ugovorne strane koja ne ispunjava svoje obveze od središnje druge ugovorne strane koja ne ispunjava svoje obveze do druge središnje ugovorne strane ili prijelazne središnje druge ugovorne strane, a da se time ne utječe na ugovorne odnose između članova sustava poravnanja i njihovih klijenata.

Dotičnoj središnjoj drugoj ugovornoj strani objavljuju se informacije iz stavka 6. točke (a). Središnja druga ugovorna strana sanacijskom tijelu može izraziti svoje mišljenje o planu sanacije u pisanom obliku. To se mišljenje uključuje u plan.

8. Nakon savjetovanja s ESRB-om i uzimajući u obzir relevantne odredbe Delegirane uredbe Komisije (EU) XXX/2016 o dopuni Direktive 2014/59/EU u pogledu regulatornih tehničkih standarda donesenih na temelju članka 10. stavka 9. Direktive 2014/59/EU te poštujući načelo proporcionalnosti, ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje sadržaj plana sanacije u skladu sa stavkom 6.

Pri izradi nacrta regulatornih tehničkih standarda ESMA omogućuje dostatnu fleksibilnost kako bi sanacijska tijela uzela u obzir posebnosti svojih nacionalnih pravnih okvira u području prava o nesolventnosti, kao i prirodu i složenost poslova poravnanja koje obavljaju središnje druge ugovorne strane.

ESMA Komisiji podnosi navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: 12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s postupkom utvrđenim u člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 14.

Obveza središnje druge ugovorne strane u pogledu suradnje i dostave informacija

Središnje druge ugovorne strane surađuju, u mjeri u kojoj je to potrebno, u izradi planova sanacije i dostavljaju odgovarajućem sanacijskom tijelu, izravno ili putem nadležnog tijela, sve informacije potrebne za izradu i provedbu tih planova, među ostalim informacije i analizu utvrđene u odjeljku B Priloga.

Nadležna tijela dostavljaju sanacijskim tijelima sve informacije iz prvog podstavka kojima već raspolažu.

Sanacijska tijela mogu zahtijevati da im središnje druge ugovorne strane dostave detaljnu evidenciju o ugovorima iz članka 29. Uredbe (EU) br. 648/2012 u kojima je stranka. Sanacijska tijela mogu odrediti rok za dostavu te evidencije, a za različite vrste ugovora mogu odrediti različite rokove.

Središnja druga ugovorna strana pravodobno razmjenjuje informacije s nadležnim tijelima u cilju olakšavanja procjene profilâ rizičnosti središnje druge ugovorne strane i međupovezanosti središnje druge ugovorne strane i drugih infrastruktura financijskog tržišta, drugih financijskih institucija i financijskog sustava općenito, kako je utvrđeno u člancima 9. i 10. ove Uredbe. Ako smatraju da su te informacije značajne, nadležna tijela dostavljaju informacije kolegiju nadzornih tijela.

Članak 15.

Postupak koordinacije za planove sanacije

1. Sanacijski kolegij donosi zajedničku odluku o planu sanacije i svim njegovim izmjenama unutar razdoblja od četiri mjeseca od datuma na koji je sanacijsko tijelo dostavilo taj plan kako se navodi u stavku 2.

2. Sanacijsko tijelo dostavlja sanacijskom kolegiju nacrt plana sanacije, informacije koje su mu dostavljene u skladu s člankom 14. i sve dodatne informacije koje su relevantne za sanacijski kolegij.

Sanacijsko tijelo osigurava da se ESMA-i dostave sve informacije koje su relevantne za njezinu ulogu u skladu s ovim člankom.

3. U skladu s člankom 4. stavkom 4. sanacijsko tijelo može odlučiti da će u izradu i preispitivanje plana sanacije uključiti tijela treće zemlje, pod uvjetom da ona ispunjavaju zahtjeve u pogledu povjerljivosti utvrđene člankom 71. te da su iz jurisdikcija u kojima bilo koji sljedeći subjekt ima poslovni nastan:

- (a) matično društvo središnje druge ugovorne strane, ako je primjenjivo;
- (b) članovi sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane ako je njihov doprinos u jamstveni fond središnje druge ugovorne strane, na agregiranoj osnovi tijekom jednogodišnjeg razdoblja, veći od doprinosa treće države članice s najvećim doprinosima kako je navedeno u članku 18. stavku 2. točki (c) Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (c) društva kćeri središnje druge ugovorne strane, ako je primjenjivo;
- (d) ostali pružatelji ključnih usluga središnjoj drugoj ugovornoj strani;
- (e) interoperabilne središnje druge ugovorne strane.

4. Na zahtjev sanacijskog tijela ESMA može sanacijskom kolegiju pomoći u donošenju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1095/2010.

5. Ako sanacijski kolegij nije donio zajedničku odluku u roku od četiri mjeseca od datuma dostave plana sanacije, sanacijsko tijelo donosi vlastitu odluku o planu sanacije. Sanacijsko tijelo donosi svoju odluku uzimajući u obzir mišljenja koja su tijekom četveromjesečnog razdoblja iznijeli drugi članovi sanacijskog kolegija. Sanacijsko tijelo o toj odluci u pisanom obliku obavješćuje središnju drugu ugovornu stranu i ostale članove sanacijskog kolegija.

6. Ako do kraja tog četveromjesečnog razdoblja nije donesena zajednička odluka, a obična većina članova s pravom glasa ne slaže se s prijedlogom sanacijskog tijela za zajedničku odluku o pitanju u vezi s planom sanacije, svi dotični članovi s pravom glasa, na temelju te većine, mogu uputiti to pitanje ESMA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010. Sanacijsko tijelo

središnje druge ugovorne strane čeka odluku koju donosi ESMA u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1095/2010 i odlučuje u skladu s odlukom ESMA-e.

Četveromjesečno razdoblje smatra se fazom mirenja u smislu Uredbe (EU) br. 1095/2010. ESMA donosi odluku u roku od mjesec dana od datuma upućivanja pitanja. Pitanje se ne upućuje ESMA-i nakon kraja četveromjesečnog razdoblja ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako ESMA ne donese odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela.

7. Ako je zajednička odluka donesena na temelju stavka 1., a bilo koje sanacijsko tijelo ili nadležno ministarstvo smatra na temelju stavka 6. da se predmetom neslaganja zadire u fiskalne odgovornosti njegove države članice, sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane započinje ponovnu procjenu plana sanacije.

POGLAVLJE II.

Mogućnost sanacije

Članak 16.

Procjena mogućnosti sanacije

1. Sanacijsko tijelo procjenjuje, u koordinaciji sa sanacijskim kolegijem u skladu s člankom 17. te nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, mjeru u kojoj je moguća sanacija središnje druge ugovorne strane pri čemu se ne podrazumijeva ništa od sljedećeg:

- (a) izvanredna javna financijska potpora;
- (b) hitna likvidnosna pomoć središnje banke;
- (c) likvidnosna pomoć središnje banke predviđena u okviru nestandardne kolateralizacije, razdoblja dospjeća i uvjetâ kamatnih stopa.

2. Smatra se da je sanacija središnje druge ugovorne strane moguća ako sanacijsko tijelo smatra da je izvediva i vjerodostojna likvidacija koja se provodi u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti ili sanacija koja se provodi primjenom sanacijskih instrumenata i izvršavanjem sanacijskih ovlasti, pri čemu se osigurava neprekidnost obavljanja ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane i izbjegava svaka uporaba izvanredne javne financijske potpore te izbjegava, što je

više moguće, bilo koji znatan nepovoljan učinak na financijski sustav, kao i mogućnost neopravdanog nepovoljnog položaja za dionike na koje se to odnosi.

U nepovoljne učinke iz prvog podstavka ubrajaju se šira financijska nestabilnost ili događaji na razini sustava u bilo kojoj državi članici.

Sanacijsko tijelo pravodobno obavješćuje ESMA-u ako smatra da sanacija središnje druge ugovorne strane nije moguća.

3. Na zahtjev sanacijskog tijela središnja druga ugovorna strana dokazuje da:

(a) ne postoje prepreke smanjenju vrijednosti vlasničkih instrumenata slijedom izvršavanja sanacijskih ovlasti, neovisno o tome jesu li u potpunosti iscrpljeni preostali ugovorni aranžmani ili druge mjere iz plana oporavka središnje druge ugovorne strane;

(b) ugovori središnje druge ugovorne strane s članovima sustava poravnanja ili trećim stranama ne omogućuju tim članovima sustava poravnanja ili trećim stranama da uspješno ospore izvršavanje sanacijskih ovlasti sanacijskog tijela ili izbjegnu da se na njih primijene te ovlasti.

4. Za potrebe procjene mogućnosti sanacije iz stavka 1., sanacijsko tijelo ispituje, ako je relevantno, elemente navedene u odjeljku C Priloga.

4.a ESMA do ... [18 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe] u bliskoj suradnji s ESRB-om izdaje smjernice za promicanje konvergencije sanacijskih praksi u vezi s primjenom odjeljka C Priloga u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

5. Sanacijsko tijelo *u koordinaciji sa sanacijskim kolegijem* procjenjuje mogućnost sanacije te istodobno izrađuje i ažurira plan sanacije u skladu s člankom 13.

Članak 17.

Rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije

1. Ako sanacijsko tijelo, u koordinaciji sa sanacijskim kolegijem u skladu s postupkom iz članka 18., nakon procjene iz članka 16. zaključi da postoje bitne prepreke mogućnosti sanacije središnje

druge ugovorne strane, sanacijsko tijelo, u suradnji s nadležnim tijelom, priprema i podnosi izvješće središnjoj drugoj ugovornoj strani i sanacijskom kolegiju.

U izvješću iz prvog podstavka analiziraju se bitne prepreke za učinkovitu primjenu sanacijskih instrumenata i izvršavanje sanacijskih ovlasti u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu, uzima se u obzir njihov učinak na poslovni model središnje druge ugovorne strane te se preporučuju ciljane mjere za uklanjanje tih prepreka.

2. Zahtjev da sanacijski kolegiji donesu zajedničku odluku o planovima sanacije iz članka 15. suspendira se slijedom podnošenja izvješća iz stavka 1. sve dok sanacijsko tijelo ne prihvati mjere za uklanjanje bitnih prepreka mogućnosti sanacije na temelju stavka 3. ovog članka ili dok se ne donesu alternativne mjere na temelju stavka 4. ovog članka.

3. U roku od četiri mjeseca od primitka izvješća podnesenog u skladu sa stavkom 1., središnja druga ugovorna strana predlaže sanacijskom tijelu moguće mjere za rješavanje ili uklanjanje *bitnih* prepreka navedenih u izvješću. Sanacijsko tijelo o svakoj mjeri koju predloži središnja druga ugovorna strana obavješćuje sanacijski kolegij. Sanacijsko tijelo i sanacijski kolegij procjenjuju, u skladu s člankom 18. stavkom 1. točkom (b), rješavaju li se ili uklanjaju te prepreke učinkovito.

4. Ako sanacijsko tijelo u koordinaciji sa sanacijskim kolegijem u skladu s člankom 18. zaključi da mjere koje je središnja druga ugovorna strana predložila u skladu sa stavkom 3. nisu učinkovite za smanjenje ili uklanjanje prepreka utvrđenih u izvješću, sanacijsko tijelo određuje alternativne mjere o kojima obavješćuje sanacijski kolegij radi donošenja zajedničke odluke u skladu s člankom 18. stavkom 1. točkom (c).

Alternativnim mjerama iz prvog podstavka uzima se u obzir sljedeće:

(a) prijetnja financijskoj stabilnosti koju predstavljaju te *bitne* prepreke mogućnosti sanacije središnje druge ugovorne strane;

(b) vjerojatan učinak alternativnih mjera na:

i. središnju drugu ugovornu stranu, uključujući njezin poslovni model i operativnu učinkovitost;

- ii. njezine članove sustava poravnanja i, u mjeri u kojoj su informacije dostupne, njezine klijente i neizravne klijente, među ostalim u slučajevima u kojima su imenovani kao ostale sistemski važne institucije na temelju članka 131. stavka 3. Direktive 2013/36/EU;
- iii. bilo koje povezane infrastrukture financijskog tržišta;
- iv. financijska tržišta, među ostalim mjesta trgovanja, kojima središnja druga ugovorna strana pruža usluge;
- v. financijski sustav u bilo kojoj državi članici ili Uniji kao cjelini i
- vi. unutarnje tržište;

(ba)učinci na pružanje integriranih usluga poravnanja za različite proizvode i portfeljne iznose nadoknade prema kategorijama imovine.

Za potrebe drugog podstavka točaka (a) i (b) sanacijsko tijelo savjetuje se s nadležnim tijelom i sanacijskim kolegijem te, prema potrebi, s relevantnim imenovanim nacionalnim makrobonitetnim tijelima.

5. U skladu s člankom 18. sanacijsko tijelo u pisanom obliku obavješćuje središnju drugu ugovornu stranu, izravno ili neizravno putem nadležnog tijela, o alternativnim mjerama koje treba poduzeti kako bi se ostvario cilj uklanjanja prepreka mogućnosti sanacije. Sanacijsko tijelo obrazlaže zašto se mjerama koje je predložila središnja druga ugovorna strana ne bi mogle ukloniti bitne prepreke mogućnosti sanacije te na koji bi način alternativne mjere mogle biti učinkovite za uklanjanje tih prepreka.

6. Središnja druga ugovorna strana u roku od jednog mjeseca predlaže plan za usklađivanje s alternativnim mjerama u razumnom vremenskom okviru za provedbu plana. Ako sanacijsko tijelo smatra da je to potrebno, ono može skratiti ili produljiti predloženi vremenski okvir.

7. Za potrebe stavka 4. sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom i omogućujući razuman vremenski okvir za provedbu, može:

- (a) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana revidira ili izradi sporazume o uslugama, unutar grupe ili s trećim stranama, kako bi se obuhvatilo pružanje ključnih funkcija;
- (b) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana ograniči najveće moguće pojedinačne i agregirane nepokrivene izloženosti;
- (c) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana izmijeni način na koji prikuplja i drži iznos nadoknade na temelju članka 41. Uredbe (EU) br. 648/2012;

- (d) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana izmijeni sastav i broj jamstvenih fondova iz članka 42. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (e) odrediti središnjoj drugoj ugovornoj strani posebne ili redovne zahtjeve za dostavu dodatnih informacija;
- (f) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana proda određenu imovinu;
- (g) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana ograniči ili ukine posebne postojeće ili predložene aktivnosti;
- (h) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana izmijeni svoj plan oporavka, pravila poslovanja i druge ugovorne aranžmane;
- (i) ograničiti ili spriječiti razvoj novih ili postojećih linija poslovanja ili pružanje novih ili postojećih usluga;
- (j) zahtijevati izmjene pravnih ili operativnih struktura središnje druge ugovorne strane ili bilo kojeg subjekta grupe, izravno ili neizravno pod njezinom kontrolom, kako bi se osigurala mogućnost pravnog i operativnog odvajanja ključnih funkcija od ostalih funkcija primjenom sanacijskih instrumenata;
- (ja) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana operativno i financijski odvoji svoje različite usluge poravnanja kako bi izdvojila određene kategorije imovine od drugih kategorija imovine i, prema potrebi, ograniči skupove za netiranje koji obuhvaćaju različite kategorije imovine;
- (k) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana osnuje matično društvo u Uniji;
- (l) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana izda obveze koje se mogu otpisati ili konvertirati ili da izdvoji druga financijska sredstva kojima bi se povećao kapacitet za apsorpciju gubitaka, dokapitalizaciju i nadopunu unaprijed financiranih sredstava;
- (m) zahtijevati da središnja druga ugovorna strana poduzme druge korake kako bi se omogućilo da se kapitalom, drugim obvezama i ugovorima mogu apsorbirati gubici, dokapitalizirati središnja druga ugovorna strana ili nadopuniti unaprijed financirana sredstva. Razmatrane mjere posebice mogu uključivati nastojanje da se ponovno dogovori bilo koja obveza koju je izdala središnja druga ugovorna strana ili da se revidiraju ugovorni uvjeti s ciljem osiguravanja da se svaka odluka sanacijskog tijela o otpisu, konverziji ili restrukturiranju te obveze, instrumenta ili ugovora može izvršiti na temelju prava jurisdikcije kojim se uređuje ta obveza ili instrument;
- (n) ako je središnja druga ugovorna strana društvo kći, raditi u koordinaciji s relevantnim tijelima kako bi se od matičnog društva zahtijevalo da osnuje zaseban holding koji kontrolira središnju drugu ugovornu stranu, ako je ta mjera potrebna da bi se omogućila sanacija središnje druge ugovorne strane te izbjegli nepovoljni učinci koje bi primjena sanacijskih instrumenata i izvršavanje sanacijskih ovlasti mogli imati na ostale subjekte grupe;
- (na) ograničiti ili zabraniti veze interoperabilnosti središnje druge ugovorne strane ako su takvo ograničenje ili zabrana potrebni da bi se izbjegli nepovoljni učinci na postizanje ciljeva sanacije.

Članak 18.

Postupak koordinacije za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije

1. Sanacijski kolegij donosi zajedničku odluku o:

- (a) utvrđivanju bitnih prepreka mogućnosti sanacije na temelju članka 16. stavka 1.;
- (b) procjeni mjera koje je središnja druga ugovorna strana predložila na temelju članka 17. stavka 3., prema potrebi;
- (c) alternativnim mjerama koje su propisane na temelju članka 17. stavka 4.

2. Zajednička odluka o utvrđivanju bitnih prepreka mogućnosti sanacije iz stavka 1. točke (a) donosi se u roku od četiri mjeseca od podnošenja izvješća iz članka 17. stavka 1. sanacijskom kolegiju.

Zajednička odluka iz stavka 1. točke (b) donosi se u roku od četiri mjeseca otkad središnja druga ugovorna strana podnese predložene mjere za uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije kako se navodi u članku 17. stavku 3.

Zajednička odluka iz stavka 1. točke (c) donosi se u roku od četiri mjeseca od obavješćavanja sanacijskog kolegija o alternativnim mjerama kako se navodi u članku 17. stavku 4.

Zajedničke odluke iz stavka 1. moraju se obrazložiti te sanacijsko tijelo o toj odluci u pisanom obliku obavješćuje središnju drugu ugovornu stranu i, ako sanacijsko tijelo smatra da je to potrebno, njezino matično društvo.

Na zahtjev sanacijskog tijela središnje druge ugovorne strane ESMA može sanacijskom kolegiju pomoći u donošenju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. drugim podstavkom točkom (c) Uredbe (EU) br. 1095/2010.

3. Ako sanacijski kolegij nije donio zajedničku odluku u roku od četiri mjeseca od datuma dostave izvješća iz članka 17. stavka 1., sanacijsko tijelo donosi vlastitu odluku o primjerenim mjerama koje treba poduzeti u skladu s člankom 17. stavkom 5. Sanacijsko tijelo donosi svoju odluku nakon što je uzelo u obzir mišljenja koja su tijekom četveromjesečnog razdoblja iznijeli drugi članovi sanacijskog kolegija.

Sanacijsko tijelo o toj odluci u pisanom obliku obavješćuje središnju drugu ugovornu stranu, prema potrebi njezino matično društvo i ostale članove sanacijskog kolegija.

4. Ako do kraja tog četveromjesečnog razdoblja nije donesena zajednička odluka, a obična većina članova s pravom glasa ne slaže se s prijedlogom sanacijskog tijela za zajedničku odluku o pitanju iz članka 17. stavka 7. točaka (j), (k) ili (n) ove Uredbe, svi dotični članovi s pravom glasa, na temelju te većine, mogu uputiti to pitanje ESMA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010. Sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane čeka odluku koju donosi ESMA u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1095/2010 i odlučuje u skladu s odlukom ESMA-e.

Četveromjesečno razdoblje smatra se fazom mirenja u smislu Uredbe (EU) br. 1095/2010. ESMA donosi odluku u roku od mjesec dana od datuma upućivanja pitanja. Pitanje se ne upućuje ESMA-i nakon kraja četveromjesečnog razdoblja ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako ESMA ne donese odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela.

GLAVA IV. RANA INTERVENCIJA

Članak 19.

Mjere rane intervencije

1. Ako središnja druga ugovorna strana krši ili je vjerojatno da će u bliskoj budućnosti prekršiti kapitalne i bonitetne zahtjeve iz Uredbe (EU) br. 648/2012, ili predstavlja rizik za financijsku stabilnost u Uniji ili u jednoj državi članici ili više njih, ili ako je nadležno tijelo utvrdilo da postoje druge naznake nove krizne situacije koja bi mogla utjecati na poslovanje središnje druge ugovorne strane, posebice njezinu sposobnost pružanja usluga poravnanja, nadležno tijelo može:

(a) zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da u skladu s člankom 9. stavkom 6. ažurira plan oporavka ako su okolnosti koje su dovele do rane intervencije različite od pretpostavki iz prvotnog plana oporavka;

- (b) zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da provede jedan ili više aranžmana ili mjera iz plana oporavka u određenom vremenskom okviru. Ako je plan ažuriran na temelju točke (a), ti aranžmani ili mjere obuhvaćaju sve ažurirane aranžmane ili mjere;
- (c) zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da utvrdi uzroke kršenja ili mogućih kršenja iz stavka 1. i izradi program djelovanja, uključujući prikladne mjere i vremenske okvire;
- (d) zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da sazove sastanak svojih dioničara ili, ako središnja druga ugovorna strana ne ispuni taj zahtjev, samo sazvati sastanak. Nadležno tijelo u oba slučaja određuje dnevni red, među ostalim odluke koje dioničari trebaju razmotriti radi njihova donošenja;
- (e) zahtijevati smjenu ili zamjenu jednog ili više članova odbora ili višeg rukovodstva ako se za te osobe utvrdi da nisu u stanju obavljati svoje dužnosti na temelju članka 27. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (f) zahtijevati promjene poslovne strategije središnje druge ugovorne strane;
- (g) zahtijevati promjene pravnih ili operativnih struktura središnje druge ugovorne strane;
- (h) pružiti sanacijskom tijelu sve potrebne informacije kako bi se ažurirao plan sanacije središnje druge ugovorne strane radi pripreme moguće sanacije središnje druge ugovorne strane i vrednovanja njezine imovine i obveza u skladu s člankom 24., među ostalim sve informacije koje se traže u okviru nadzora na licu mjesta;
- (i) zatražiti, prema potrebi i u skladu sa stavkom 4., provedbu mjera oporavka središnje druge ugovorne strane;
- (j) zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da se suzdrži od provedbe određenih mjera oporavka ako je nadležno tijelo utvrdilo da provedba tih mjera može imati nepovoljan učinak na financijsku stabilnost u Uniji ili u jednoj državi članici ili više njih;
- (k) zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da pravodobno nadopuni svoja financijska sredstva kako bi poštovala ili zadržala usklađenost s kapitalnim i bonitetnim zahtjevima;
- (ka) zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da uputi članove sustava poravnanja da pozovu svoje klijente na izravno sudjelovanje u dražbama koje organizira središnja druga ugovorna strana ako priroda dražbe opravdava to iznimno sudjelovanje. Članovi sustava poravnanja iscrpno obavješćuju svoje klijente o dražbi slijedeći upute primljene od središnje druge ugovorne strane. Središnja druga ugovorna strana posebice navodi rok nakon kojeg neće biti moguće sudjelovati u dražbi. Klijenti prije tog roka izravno obavješćuju središnju drugu ugovornu stranu o svojoj spremnosti da sudjeluju u dražbi. Zatim središnja druga ugovorna strana tim klijentima olakšava postupak nadmetanja. Klijentu se odobrava sudjelovanje u dražbi samo ako on može središnjoj

drugoj ugovornoj strani dokazati da je uspostavio odgovarajući ugovorni odnos s članom sustava poravnanja radi izvršavanja i poravnanja transakcija koje mogu proizići iz dražbe;

(kb) bez uzrokovanja događaja neispunjavanja obveza u najvećoj mogućoj mjeri ograničiti ili zabraniti sve naknade vlasničkog kapitala i instrumenata koji se smatraju vlasničkim kapitalom, uključujući isplate dividendi i otkupe središnje druge ugovorne strane, te može ograničiti, zabraniti ili zamrznuti sva plaćanja varijabilnih naknada kako je utvrđeno u politici naknada središnje druge ugovorne strane na temelju članka 26. stavka 5. Uredbe (EU) br. 648/2012, diskrecijske mirovinske pogodnosti ili otpremnine višem rukovodstvu kako je utvrđeno u članku 2. stavku 29. Uredbe (EU) br. 648/2012.

2. Nadležno tijelo za svaku od tih mjera određuje primjeren rok, a nakon poduzimanja tih mjera evaluira njihovu učinkovitost.

3. Nadležno tijelo može primijeniti mjere iz stavka 1. točaka od (a) do (kb) samo nakon što uzme u obzir učinak tih mjera u drugim državama članicama u kojima središnja druga ugovorna strana posluje ili pruža usluge te nakon što obavijesti relevantna nadležna tijela, posebno ako je poslovanje središnje druge ugovorne strane ključno ili bitno za lokalna financijska tržišta, uključujući mjesta u kojima poslovni nastan imaju mjesta trgovanja i infrastrukture financijskog tržišta koji su povezani s članovima sustava poravnanja.

4. Nadležno tijelo može primijeniti mjeru iz stavka 1. točke (i) samo ako je ta mjera u javnom interesu i potrebna za ostvarivanje bilo kojeg od sljedećih ciljeva:

- (a) održavanja financijske stabilnosti u Uniji ili u jednoj državi članici ili više njih;
- (b) održavanja neprekidnosti ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane i pristupa tim uslugama na transparentnoj i nediskriminirajućoj osnovi;
- (c) održavanja ili ponovne uspostave financijske otpornosti središnje druge ugovorne strane.

Nadležno tijelo ne primjenjuje mjeru iz stavka 1. točke (i) u odnosu na mjere koje uključuju prijenos vlasništva, prava ili obveza druge središnje druge ugovorne strane.

5. Ako središnja druga ugovorna strana rabi doprinose u jamstveni fond članova sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze u skladu s člankom 45. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 648/2012, ona bez nepotrebne odgode obavješćuje nadležno tijelo i sanacijsko tijelo te objašnjava odražava li taj događaj slabosti ili probleme te središnje druge ugovorne strane.

6. Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1., nadležno tijelo obavješćuje ESMA-u i sanacijsko tijelo te se savjetuje s kolegijem nadzornih tijela o predviđenim mjerama iz stavka 1.

Nakon tih obavijesti i savjetovanja s kolegijem nadzornih tijela, nadležno tijelo odlučuje hoće li primijeniti bilo koju od mjera iz stavka 1. Nadležno tijelo o svojoj odluci u pogledu mjera koje treba poduzeti obavješćuje kolegij nadzornih tijela, sanacijsko tijelo i ESMA-u.

7. Sanacijsko tijelo nakon obavijesti iz stavka 6. prvog podstavka može od središnje druge ugovorne strane zahtijevati da stupi u kontakt s potencijalnim kupcima kako bi se pripremila za svoju sanaciju, podložno uvjetima utvrđenima u članku 41. i odredbama o povjerljivosti utvrđenima člankom 71.

8. ESMA do [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: 12 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1095/2010 kako bi se promicala dosljedna primjena okidača za uporabu mjera iz stavka 1. ovog članka.

Članak 20.

Smjena višeg rukovodstva i odbora

1. U slučaju znatnog pogoršanja financijskog stanja središnje druge ugovorne strane ili ako središnja druga ugovorna strana prekrši svoje pravne zahtjeve, uključujući svoja pravila poslovanja, a ostale mjere poduzete u skladu s člankom 19. nisu dovoljne za ispravljanje tog stanja, nadležna tijela mogu zahtijevati smjenu svih ili dijela članova višeg rukovodstva ili odbora središnje druge ugovorne strane.

Ako nadležno tijelo zahtijeva smjenu svih ili dijela članova višeg rukovodstva ili odbora središnje druge ugovorne strane, ono o tome obavješćuje ESMA-u, sanacijsko tijelo i kolegij nadzornih tijela.

2. Novo više rukovodstvo ili odbor imenuju se u skladu s člankom 27. Uredbe (EU) br. 648/2012, a imenovanje podliježe odobrenju ili suglasnosti nadležnog tijela. Ako nadležno tijelo smatra da je zamjena višeg rukovodstva ili odbora iz ovog članka nedostatna, može imenovati jednog privremenog upravitelja središnje druge ugovorne strane ili više njih koji će zamijeniti odbor i više rukovodstvo središnje druge ugovorne strane ili privremeno raditi s njima. Svaki privremeni upravitelj ima kvalifikacije, sposobnost i znanje koji su potrebni za izvršavanje njegovih ili njezinih dužnosti te ne smije biti u sukobu interesa.

Članak 20.a

Izdavanje vlasničkih instrumenata u vezi s budućom dobiti članovima sustava poravnanja koji su pretrpjeli gubitke

1. Ne dovodeći u pitanje odgovornost članova sustava poravnanja da preuzmu gubitke koji premašuju redoslijed pokrića nepodmirenih obveza, ako je središnja druga ugovorna strana u oporavku uzrokovanom događajem ispunjavanja obveza primijenila aranžmane i mjere za smanjenje vrijednosti svih dobitaka koje središnja druga ugovorna strana treba platiti članovima sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze, utvrđene u njezinu planu oporavka, i zbog toga nije provela sanaciju, nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane može od središnje druge ugovorne strane zahtijevati da članovima sustava poravnanja nadoknadi njihove gubitke putem gotovinskih plaćanja ili, prema potrebi, može zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da izda instrumente kojima se priznaje potraživanje buduće dobiti središnje druge ugovorne strane. Mogućnost pružanja nadoknade članovima sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze ne primjenjuje se na njihove ugovorno preuzete gubitke u fazi upravljanja neispunjenim obvezama ili u fazi oporavka.

Gotovinska plaćanja ili vrijednost instrumenata kojima se priznaje potraživanje buduće dobiti središnje druge ugovorne strane izdano svakom dotičnom članu sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze razmjerni su njegovu gubitku koji premašuje njegove ugovorne obveze. Instrumentima kojima se priznaje potraživanje buduće dobiti središnje druge ugovorne strane posjedniku se daje pravo da na godišnjoj osnovi prima plaćanja od središnje druge ugovorne strane dok se gubitak ne nadoknadi, ako je moguće u cijelosti, podložno odgovarajućem maksimalnom broju godina od datuma izdavanja. Ako su članovi sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze prenijeli višak gubitaka na svoje klijente, članovi sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze obvezni su prenijeti uplate koje su primili od središnje druge ugovorne strane na svoje klijente u mjeri u kojoj se gubici koji se nadoknađuju odnose na pozicije klijenta. Primjereni maksimalni udio godišnje dobiti središnje druge ugovorne strane rabi se za plaćanja koja se odnose na te instrumente.

2. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda u svrhu utvrđivanja redoslijeda prema kojem se mora isplatiti nadoknada, primjerenog maksimalnog broja godina i primjerenog maksimalnog udjela godišnje dobiti središnje druge ugovorne strane iz stavka 1. drugog podstavka.

ESMA Komisiji podnosi navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do [12 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisija je ovlaštena za dopunjavanje ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

GLAVA V. SANACIJA

POGLAVLJE I.

Ciljevi, uvjeti i opća načela

Članak 21.

Ciljevi sanacije

Pri primjeni sanacijskih instrumenata i izvršavanju sanacijskih ovlasti sanacijska tijela uzimaju u obzir sve sljedeće ciljeve sanacije, koji su jednako važni, te odabiru instrumente primjerene prirodi i okolnostima svakog slučaja:

(a) osiguranje neprekidnosti ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane, osobito:

i. pravodobne namire obveza središnje druge ugovorne strane prema njezinim članovima sustava poravnanja i, prema potrebi, njihovim klijentima;

ii. neprekidnog pristupa članova sustava poravnanja i, prema potrebi, njihovih klijenata računima vrijednosnih papira ili gotovinskim računima koje vodi središnja druga ugovorna strana i kolateralu u obliku financijske imovine koju drži središnja druga ugovorna strana;

(b) osiguranje neprekidnosti veza s drugim infrastrukturama financijskog tržišta čije bi remećenje imalo bitan negativni učinak na financijsku stabilnost u Uniji ili jednoj njezinoj državi članici ili više njih, kao i pravodobnog izvršavanja funkcija plaćanja, poravnanja, namire i vođenja evidencije;

(c) izbjegavanje znatnog nepovoljnog učinka na financijski sustav u Uniji ili jednoj njezinoj državi članici ili više njih, osobito sprječavanjem ili ublažavanjem širenja financijskih poteškoća na članove sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane, njihove klijente ili širi financijski sustav, uključujući druge infrastrukture financijskog tržišta, te održavanjem tržišne discipline i povjerenja javnosti;

(d) zaštitu javnih sredstava tako da se oslanjanje na izvanrednu javnu financijsku potporu i mogući rizik od gubitaka za porezne obveznike svedu na najmanju moguću mjeru.

Pri postizanju navedenih ciljeva sanacijsko tijelo nastoji sniziti trošak sanacije na najmanju moguću mjeru za sve dionike na koje se to odnosi i izbjeći uništenje vrijednosti središnje druge ugovorne strane, osim ako je to uništenje potrebno za postizanje ciljeva sanacije.

Članak 22.
Uvjeti sanacije

1. Sanacijska tijela poduzimaju mjere sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) središnja druga ugovorna strana propada ili je vjerojatno da će propasti, što potvrđuje bilo koji od sljedećih subjekata:

i. nadležno tijelo, nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom;

ii. sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, ako sanacijsko tijelo raspolaže potrebnim instrumentima za donošenje tog zaključka;

(b) nije razumno očekivati da bi bilo koje alternativne mjere privatnog sektora, među ostalim plan oporavka središnje druge ugovorne strane ili njezini drugi ugovorni aranžmani, ili nadzorne mjere, uključujući poduzete mjere rane intervencije, spriječile propast središnje druge ugovorne strane u razumnom vremenskom okviru; uzimajući u obzir sve relevantne okolnosti; i

(c) mjera sanacije potrebna je u javnom interesu da se ostvari jedan cilj sanacije ili više njih i razmjerna je tim ciljevima, a likvidacijom središnje druge ugovorne strane u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti ti se ciljevi sanacije ne bi ostvarili u istoj mjeri.

Nadležno tijelo za potrebe točke (a) podtočke ii. bez odgode i na vlastitu inicijativu dostavlja sanacijskom tijelu sve informacije koje mogu upućivati na to da središnja druga ugovorna strana propada ili je vjerojatno da će propasti. Nadležno tijelo sanacijskom tijelu na zahtjev dostavlja i sve ostale informacije potrebne za obavljanje njegove procjene.

2. Za potrebe stavka 1. točke (a) smatra se da središnja druga ugovorna strana propada ili je vjerojatno da će propasti ako nastupi jedna od sljedećih okolnosti ili više njih:

(a) središnja druga ugovorna strana krši ili je vjerojatno da će prekršiti zahtjeve za izdavanje odobrenja na način koji bi opravdao oduzimanje odobrenja na temelju članka 20. Uredbe (EU) br. 648/2012;

(b) središnja druga ugovorna strana nije u mogućnosti ili je vjerojatno da neće biti u mogućnosti osigurati obavljanje ključne funkcije;

(c) središnja druga ugovorna strana nije u mogućnosti ili je vjerojatno da neće biti u mogućnosti ponovno uspostaviti svoju održivost provedbom svojih mjera oporavka;

(d) središnja druga ugovorna strana nije u mogućnosti ili je vjerojatno da neće biti u mogućnosti podmiriti svoja dugovanja ili druge obveze po njihovu dospelju;

(e) središnja druga ugovorna strana traži izvanrednu javnu financijsku potporu.

Za potrebe točke (e) javna financijska potpora ne smatra se izvanrednom javnom financijskom potporom ako ispunjava sve sljedeće uvjete:

i. potpora ima oblik državnog jamstva za potporu instrumentima likvidnosti koje osigurava središnja banka u skladu s uvjetima središnje banke ili državnog jamstva za novoizdane obveze;

ii. državna jamstva iz podtočke i. potrebna su za otklanjanje posljedica ozbiljnog poremećaja u gospodarstvu države članice i očuvanje financijske stabilnosti;

iii. državna jamstva iz podtočke i. ograničena su na solventne središnje druge ugovorne strane, a ovise o konačnom odobrenju na temelju okvira Unije za državne potpore, preventivne su i privremene prirode, razmjerna otklanjanju posljedica ozbiljnih poremećaja iz podtočke ii. te se ne rabe za prijeboj gubitaka koje je središnja druga ugovorna strana pretrpjela ili je vjerojatno da će ih u budućnosti pretrpjeti.

3. Sanacijsko tijelo može poduzeti mjeru sanacije i ako smatra da je središnja druga ugovorna strana primijenila ili namjerava primijeniti mjere oporavka kojima bi se mogla spriječiti propast središnje druge ugovorne strane, ali koje bi mogle uzrokovati znatne nepovoljne učinke na financijski sustav Unije ili jedne njezine države članice ili više njih.

4. ESMA donosi smjernice za poticanje konvergencije nadzornih i sanacijskih praksi u vezi s tumačenjem okolnosti u kojima se smatra da središnja druga ugovorna strana propada ili je vjerojatno da će propasti do [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: 12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe], ako i gdje je to prikladno uzimajući u obzir prirodu i složenost usluga koje pružaju središnje druge ugovorne strane s poslovnim nastanom u Uniji.

ESMA pri izradi tih smjernica uzima u obzir smjernice izdane u skladu s člankom 32. stavkom 6. Direktive 2014/59/EU.

Članak 23.

Opća načela o sanaciji

1. Sanacijsko tijelo poduzima sve primjerene mjere radi primjene sanacijskih instrumenata iz članka 27. i izvršavanja sanacijskih ovlasti iz članka 48. u skladu sa sljedećim načelima:

(a) sve ugovorne obveze i drugi aranžmani u planu oporavka središnje druge ugovorne strane izvršavaju se, u mjeri u kojoj nisu iskorišteni prije pokretanja sanacije, osim ako sanacijsko tijelo utvrdi da je za pravodobno ostvarivanje ciljeva sanacije primjerenije jedno od sljedećeg ili oboje:

i. suzdržati se od izvršenja određenih ugovornih obveza u okviru plana oporavka središnje druge ugovorne strane ili iz nekog drugog razloga odstupati od njega;

ii. rabiti sanacijske instrumente ili izvršavati sanacijske ovlasti;

(b) dioničari središnje druge ugovorne strane u sanaciji snose prve gubitke nakon izvršavanja svih obveza i aranžmana iz točke (a) u skladu s tom točkom;

(c) vjerovnici središnje druge ugovorne strane u sanaciji snose gubitke nakon dioničara u skladu s redosljedom prvenstva njihovih potraživanja u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti, osim ako je izričito navedeno drukčije u ovoj Uredbi;

(d) prema vjerovnicima središnje druge ugovorne strane iste kategorije postupa se pravično;

(e) dioničari, članovi sustava poravnania i drugi vjerovnici središnje druge ugovorne strane ne bi trebali pretrpjeti gubitke veće od gubitaka koje bi bili pretrpjeli u okolnostima iz članka 60.;

(f) smjenjuje se odbor i više rukovodstvo središnje druge ugovorne strane u sanaciji, osim ako sanacijsko tijelo smatra da je potpuno ili djelomično zadržavanje odbora i višeg rukovodstva nužno za postizanje ciljeva sanacije;

(g) sanacijska tijela predstavnike zaposlenika obavješćuju i s njima se savjetuju u skladu s nacionalnim zakonima, kolektivnim ugovorima ili praksom;

(ga) sanacijski instrumenti primjenjuju se, a sanacijske ovlasti izvršavaju ne dovodeći u pitanje odredbe o predstavnicima zaposlenika u upravljačkim tijelima, kako je predviđeno nacionalnim zakonima, kolektivnim ugovorima ili praksom;

(h) ako je središnja druga ugovorna strana dio grupe, sanacijska tijela uzimaju u obzir učinak na ostale subjekte grupe, osobito ako grupa uključuje druge infrastrukture financijskog tržišta, i na grupu u cjelini.

1.a Sanacijska tijela mogu poduzeti mjeru sanacije koja odstupa od načela utvrđenih u stavku 1. točkama (d) ili (e) ako je to opravdano javnim interesom da se ostvare ciljevi sanacije i ako je mjera razmjerna riziku koji se nastoji otkloniti. Međutim, ako zbog tog odstupanja dođe do toga da dioničar, član sustava poravnanja ili bilo koji drugi vjerovnik pretrpe veći gubitak od onoga koji bi bili pretrpjeli u okolnostima iz članka 60., primjenjuje se pravo na isplatu razlike na temelju članka 62.

2. Odbor i više rukovodstvo središnje druge ugovorne strane u sanaciji sanacijskom tijelu pružaju svu potrebnu pomoć za postizanje ciljeva sanacije.

POGLAVLJE II.

Vrednovanje

Članak 24.

Ciljevi vrednovanja

1. Sanacijska tijela osiguravaju da se sve mjere sanacije poduzimaju na osnovi vrednovanja, osiguravajući pritom poštenu, razboritu i realističnu procjenu imovine, prava i obveza središnje druge ugovorne strane.

2. Prije nego što pokrene sanaciju središnje druge ugovorne strane, sanacijsko tijelo osigurava provedbu prvog vrednovanja kojim se utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za sanaciju na temelju članka 22. stavka 1.

3. Nakon odluke da pokrene sanaciju središnje druge ugovorne strane, sanacijsko tijelo osigurava provedbu drugog vrednovanja radi sljedećeg:

(a) pružanja informacija radi donošenja odluke o primjerenosti mjere sanacije koju treba poduzeti;

(b) osiguravanja da su svi gubici u pogledu imovine i prava središnje druge ugovorne strane potpuno utvrđeni u trenutku uporabe sanacijskih instrumenata;

- (c) pružanja informacija radi donošenja odluke o mjeri u kojoj se provodi poništavanje ili razvodnjavanje vlasničkih instrumenata te radi donošenja odluke o vrijednosti i broju vlasničkih instrumenata koji su izdani ili preneseni kao posljedica izvršavanja sanacijskih ovlasti;
- (d) pružanja informacija radi donošenja odluke o mjeri u kojoj se otpisuju ili konvertiraju neosigurane obveze, među ostalim dužnički instrumenti;
- (e) ako se rabe instrumenti za raspodjelu gubitaka i pozicija, pružanja informacija radi donošenja odluke o mjeri u kojoj se gubici primjenjuju na potraživanja vjerovnika na koje se to odnosi, njihove nepodmirene obveze ili pozicije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu te o mjeri zahtjeva za gotovinsku uplatu za sanaciju i potrebi za njime;
- (f) ako se primjenjuje instrument prijelazne središnje druge ugovorne strane, pružanja informacija radi donošenja odluke o imovini, pravima i obvezama ili vlasničkim instrumentima koji se mogu prenijeti na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu i radi donošenja odluke o vrijednosti svih naknada koje se mogu platiti središnjoj drugoj ugovornoj strani u sanaciji ili, ovisno o slučaju, držateljima vlasničkih instrumenata;
- (g) ako se primjenjuje instrument prodaje poslovanja, pružanja informacija radi donošenja odluke o imovini, pravima i obvezama ili vlasničkim instrumentima koji se mogu prenijeti na trećeg kupca te pružanja informacija sanacijskom tijelu kako bi moglo odrediti što čini komercijalne uvjete za potrebe članka 40.

Za potrebe točke (d), vrednovanjem se uzimaju u obzir svi gubici koji bi bili apsorbirani izvršenjem bilo kojih nepodmirenih obveza članova sustava poravnanja ili ostalih trećih strana prema središnjoj drugoj ugovornoj strani i razina konverzije koju treba primijeniti na dužničke instrumente.

4. Na vrednovanja iz stavaka 2. i 3. može se podnijeti žalba u skladu s člankom 72. samo zajedno s odlukom o uporabi sanacijskog instrumenta ili izvršavanju sanacijske ovlasti.

Članak 25.

Zahtjevi za vrednovanje

1. Sanacijsko tijelo osigurava da vrednovanja iz članka 24. provodi:

- (a) osoba koja je neovisna o bilo kojem javnom tijelu i središnjoj drugoj ugovornoj strani;
- (b) sanacijsko tijelo, ako ta vrednovanja ne može provesti osoba iz točke (a).

2. Vrednovanja iz članka 24. smatraju se konačnima ako ih je provela osoba iz stavka 1. točke (a) i ako su ispunjeni svi zahtjevi utvrđeni u ovom članku.

3. Ne dovodeći u pitanje okvir Unije za državne potpore, prema potrebi, konačno vrednovanje temelji se na razboritim pretpostavkama i njime se ne pretpostavlja moguće pružanje izvanredne javne financijske potpore, bilo kakve hitne likvidnosne pomoći središnje banke ili bilo kakve likvidnosne pomoći središnje banke u okviru nestandardne kolateralizacije, razdoblja dospjeća i uvjetâ kamatnih stopa središnjoj drugoj ugovornoj strani od trenutka poduzimanja mjere sanacije. Vrednovanjem se uzima u obzir i mogući povrat svih razumnih troškova središnje druge ugovorne strane u sanaciji u skladu s člankom 27. stavkom 9.

4. Konačno vrednovanje dopunjuje se sljedećim informacijama kojima raspolaže središnja druga ugovorna strana:

(a) ažuriranom bilancom i izvješćem o financijskom položaju središnje druge ugovorne strane, uključujući preostala dostupna unaprijed financirana sredstva i nepodmirene financijske obveze;

(b) evidencijom poravnanih ugovora iz članka 29. Uredbe (EU) br. 648/2012;

(c) svim informacijama o tržišnim i knjigovodstvenim vrijednostima njezine imovine, obveza i pozicija, uključujući relevantna potraživanja i nepodmirene obveze koji se duguju ili trebaju platiti središnjoj drugoj ugovornoj strani.

5. U konačnom vrednovanju navodi se potpodjela vjerovnika u kategorije u skladu s redoslijedom prvenstva potraživanja na temelju primjenjivog prava o nesolventnosti. U njemu se navodi i procjena očekivanog postupanja prema svakoj kategoriji dioničara i vjerovnika u slučaju primjene načela iz članka 23. točke (e).

Procjenom iz prvog podstavka ne dovodi se u pitanje vrednovanje iz članka 61.

6. Uzimajući u obzir sve regulatorne tehničke standarde izrađene u skladu s člankom 36. stavcima 14. i 15. Direktive 2014/59/EU, ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju:

(a) okolnosti u kojima se osoba smatra neovisnom i od sanacijskog tijela i od središnje druge ugovorne strane za potrebe stavka 1. ovog članka;

- (b) metodologija za procjenjivanje vrijednosti imovine i obveza središnje druge ugovorne strane;
- (c) odvajanje vrednovanjâ na temelju članka 24. i 61.

ESMA Komisiji podnosi navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: u roku od 12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s postupkom utvrđenim u člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 26.

Privremeno vrednovanje

1. Vrednovanja iz članka 24. koja ne ispunjavaju zahtjeve utvrđene člankom 25. stavkom 2. smatraju se privremenim vrednovanjima.

Privremena vrednovanja uključuju zaštitni sloj za dodatne gubitke i primjereno opravdanje za taj zaštitni sloj.

2. Ako sanacijska tijela poduzmu mjeru sanacije na temelju privremenog vrednovanja, ona osiguravaju provedbu konačnog vrednovanja u najkraćem mogućem roku.

Sanacijsko tijelo osigurava da se konačnim vrednovanjem iz prvog podstavka:

(a) omogući potpuno priznavanje svih gubitaka središnje druge ugovorne strane u njezinim poslovnim knjigama;

(b) pruže informacije za odluku o povratu otpisanih potraživanja vjerovnika ili povećanju vrijednosti plaćenih naknada, u skladu sa stavkom 3.

3. Ako je procjena neto vrijednosti imovine središnje druge ugovorne strane iz konačnog vrednovanja viša od procjene neto vrijednosti imovine središnje druge ugovorne strane iz privremenog vrednovanja, sanacijsko tijelo može:

(a) povećati vrijednost potraživanja dotičnih vjerovnika koja su otpisana ili restrukturirana;

(b) zahtijevati od prijelazne središnje druge ugovorne strane da izvrši daljnju isplatu naknada u pogledu imovine, prava i obveza središnje druge ugovorne strane u sanaciji ili, ovisno o slučaju, u pogledu vlasničkih instrumenata vlasnicima tih instrumenata.

4. Uzimajući u obzir sve regulatorne tehničke standarde izrađene u skladu s člankom 36. stavkom 15. Direktive 2014/59/EU, ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuje, za potrebe stavka 1. ovog članka, metodologija izračuna zaštitnog sloja za dodatne gubitke koje treba uvrstiti u privremena vrednovanja.

ESMA Komisiji podnosi navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: u roku od 12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s postupkom utvrđenim u člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

POGLAVLJE III.

Sanacijski instrumenti

ODJELJAK 1.

OPĆA NAČELA

Članak 27.

Opće odredbe o sanacijskim instrumentima

1. Sanacijska tijela poduzimaju mjere sanacije iz članka 21. primjenom bilo kojeg od sljedećih sanacijskih instrumenata pojedinačno ili u bilo kojoj kombinaciji:

- (a) instrumenata za raspodjelu pozicija i gubitaka;
- (b) instrumenta za otpis i konverziju;
- (c) instrumenta prodaje poslovanja;
- (d) instrumenta prijelazne središnje druge ugovorne strane.

2. U slučaju sistemske krize država članica može kao krajnju mjeru osigurati izvanrednu javnu financijsku potporu uporabom državnih instrumenata za stabilizaciju u skladu s člancima 45., 46. i 47., ovisno o prethodnom i konačnom odobrenju na temelju okvira Unije za državne potpore te ako su predviđeni vjerodostojni aranžmani za pravodoban i sveobuhvatan povrat sredstava u skladu sa stavkom 9.

3. Sanacijsko tijelo prije primjene instrumenata iz stavka 1. izvršava sljedeće:

(a) sva postojeća i nepodmirena prava središnje druge ugovorne strane, uključujući sve ugovorne obveze članova sustava poravnanja da ispune zahtjeve za gotovinsku uplatu za oporavak, osiguraju dodatna sredstva središnjoj drugoj ugovornoj strani ili preuzmu pozicije članova sustava poravnanja koji ne ispunjavaju svoje obveze, putem dražbe ili na drugi način utvrđen pravilima poslovanja središnje druge ugovorne strane;

(b) sve postojeće i nepodmirene ugovorne obveze ugovornih stranaka koje nisu članovi sustava poravnanja u pogledu bilo kakvog oblika financijske potpore.

Sanacijsko tijelo ugovorne obveze iz točaka (a) i (b) može izvršiti djelomično ako te ugovorne obveze nije moguće izvršiti u potpunosti u razumnom vremenskom okviru.

4. Odstupajući od stavka 3., sanacijsko tijelo može se suzdržati od izvršavanja relevantnih postojećih i nepodmirenih obveza djelomično ili u potpunosti kako bi se izbjegli znatni nepovoljni učinci na financijski sustav ili širenje zaraze ili ako je uporaba instrumenata iz stavka 1. primjerenija radi pravodobnog ostvarivanja ciljeva sanacije.

4.a Ako se sanacijsko tijelo djelomično ili potpuno suzdrži od izvršavanja postojećih i nepodmirenih obveza u skladu sa stavkom 3. drugim podstavkom ili stavkom 4., sanacijsko tijelo može izvršiti preostale obveze u roku od 18 mjeseci nakon što se za središnju drugu ugovornu stranu utvrdi da propada ili je vjerojatno da će propasti u skladu s člankom 22., pod uvjetom da razlozi za suzdržavanje od izvršavanja tih prava više ne postoje. Sanacijsko tijelo obavješćuje člana sustava poravnanja i druge strane od tri do šest mjeseci prije izvršenja te obveze. Prihodi od izvršenih preostalih obveza rabe se za povrat upotrijebljenih javnih sredstava.

Nakon savjetovanja s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima dotičnih članova sustava poravnanja i svih drugih strana obvezanih postojećim i nepodmirenim obvezama, sanacijsko tijelo utvrđuje jesu

li prestali postojati razlozi za suzdržavanje od izvršavanja postojećih i nepodmirenih obveza te da li izvršiti preostale obveze. Ako odstupi od mišljenja tijela s kojima se savjetuje, sanacijsko tijelo pruža opravdane razloge za to u pisanom obliku.

Zahtjev za ispunjavanje preostalih obveza u okolnostima iz ovog stavka uključuje se u pravila i druge ugovorne aranžmane središnje druge ugovorne strane.

5. Sanacijsko tijelo može od središnje druge ugovorne strane zahtijevati da članovima sustava poravnania koji ispunjavaju svoje obveze nadoknadi gubitke koji proizlaze iz primjene instrumenata za raspodjelu gubitaka, pri čemu gubici premašuju one koje bi član sustava poravnania koji ispunjava svoje obveze bio snosio u okviru svojih obveza na temelju pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane, pod uvjetom da je član sustava poravnania imao pravo na isplatu razlike iz članka 62.

Nadoknada iz prvog podstavka može biti u obliku vlasničkih instrumenata, dužničkih instrumenata ili instrumenata kojima se priznaje potraživanje buduće dobiti središnje druge ugovorne strane.

Iznos instrumenata izdanih svakom dotičnom članu sustava poravnania koji ispunjava svoje obveze razmjernan je njegovu višku gubitka. Njime se uzimaju u obzir sve nepodmirene ugovorne obveze članova sustava poravnania prema središnjoj drugoj ugovornoj strani i odbija se od svakog prava na isplatu razlike iz članka 62.

Iznos instrumenata temelji se na vrednovanju provedenom u skladu s člankom 24. stavkom 3.

6. Ako se primjenjuje jedan od državnih instrumenata za stabilizaciju, sanacijsko tijelo izvršava ovlast otpisa ili konverzije svih vlasničkih i dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza prije ili usporedno s primjenom državnog instrumenta za stabilizaciju.

Ako članovi sustava poravnania zbog primjene sanacijskog instrumenta koji nije instrument za otpis i konverziju pretrpe financijske gubitke, sanacijsko tijelo izvršava ovlast otpisa i konverzije svih vlasničkih i dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza neposredno prije ili istodobno s primjenom sanacijskog alata, osim ako bi se primjenom drugačijeg redoslijeda na najmanju moguću mjeru smanjila odstupanja od načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj utvrđenog u članku 60. i učinkovitije postigli ciljevi sanacije.

7. Ako se primjenjuju samo sanacijski instrumenti iz stavka 1. točaka (c) i (d), a prenosi samo dio imovine, prava ili obveza središnje druge ugovorne strane u sanaciji u skladu s člancima 40. i 42., preostali dio te središnje druge ugovorne strane likvidira se u skladu s redovnim postupkom u slučaju nesolventnosti.

8. Pravila nacionalnog prava o nesolventnosti koja se odnose na pobožnost i nemogućnost izvršenja pravnih akata koji su štetni za vjerovnike ne primjenjuju na prijenose imovine, prava ili obveza sa središnje druge ugovorne strane u sanaciji na koju se primjenjuju sanacijski instrumenti ili državni instrumenti za financijsku stabilizaciju.

9. Države članice tijekom primjerenog razdoblja ostvaruju povrat svih javnih sredstava koja su upotrijebljena kao državni alat za financijsku stabilizaciju iz odjeljka 7. ovog poglavlja, a sanacijska tijela ostvaruju povrat svih razumnih troškova nastalih u vezi s primjenom sanacijskih instrumenata ili ovlasti. Takav oporavak među ostalim potječe:

(a) od središnje druge ugovorne strane u sanaciji, kao povlaštenog vjerovnika, uključujući sva njezina potraživanja prema članovima sustava poravnania koji ne ispunjavaju svoje obveze;

(b) iz svih naknada koje je kupac platio središnjoj drugoj ugovornoj strani, kao povlaštenu vjerovnik prije primjene članka 40. stavka 3. a, ako je primijenjen instrument prodaje poslovanja;

(c) iz svih prihoda proizišlih slijedom likvidacije prijelazne središnje druge ugovorne strane, kao povlaštenog vjerovnika prije primjene članka 42. stavka 4. a;

(d) iz svih prihoda proizišlih iz primjene instrumenta javne potpore za vlasnički kapital iz članka 46. i instrumenta privremenog javnog vlasništva iz članka 47., uključujući prihode od njihove prodaje.

10. Ako primjenjuju sanacijske instrumente, sanacijska tijela osiguravaju, na temelju vrednovanja koje je u skladu s člankom 25., ponovnu uspostavu usklađene knjige trgovanja, potpunu raspodjelu gubitaka, nadopunu unaprijed financiranih sredstava središnje druge ugovorne strane ili prijelazne središnje druge ugovorne strane te dokapitalizaciju središnje druge ugovorne strane ili prijelazne središnje druge ugovorne strane.

Sanacijska tijela osiguravaju nadopunu unaprijed financiranih sredstava i dokapitalizaciju središnje druge ugovorne strane ili prijelazne središnje druge ugovorne strane kako je navedeno u prvom podstavku, u mjeri dostatnoj za ponovnu uspostavu sposobnosti središnje druge ugovorne

strane ili prijelazne središnje druge ugovorne strane za ispunjavanje uvjetâ za odobrenje i za nastavak obavljanja ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane ili prijelazne središnje druge ugovorne strane, uzimajući u obzir pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane ili prijelazne središnje druge ugovorne strane.

Neovisno o primjeni drugih sanacijskih instrumenata, sanacijska tijela mogu primijeniti instrumente iz članaka 30. i 31. za dokapitalizaciju središnje druge ugovorne strane.

ODJELJAK 2.

INSTRUMENTI ZA RASPODJELU POZICIJA I RASPODJELU GUBITAKA

Članak 28.

Cilj i opseg primjene instrumenata za raspodjelu pozicija i gubitaka

1. Sanacijska tijela primjenjuju instrument za raspodjelu pozicija u skladu s člankom 29., a instrument za raspodjelu gubitaka u skladu s člancima 30. i 31.
2. Sanacijska tijela primjenjuju instrumente iz stavka 1. u pogledu ugovora o pružanju usluga poravnanja i kolaterala koji se u vezi s tim uslugama predaje središnjoj drugoj ugovornoj strani.
3. Sanacijska tijela primjenjuju instrument za raspodjelu pozicija iz članka 29. kako bi ponovno uskladile knjigu trgovanja središnje druge ugovorne strane ili, prema potrebi, prijelazne središnje druge ugovorne strane.

Sanacijska tijela primjenjuju instrumente za raspodjelu gubitaka iz članaka 30. i 31. za bilo koju od sljedećih namjena:

- (a) pokrivanje gubitaka središnje druge ugovorne strane procijenjenih u skladu s člankom 25.;
- (b) ponovnu uspostavu sposobnosti središnje druge ugovorne strane da ispunjava svoje obveze plaćanja u trenutku njihova dospijea;
- (d) ostvarenje ishoda iz točaka (a) i (b) u odnosu na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu;
- (e) potporu prijenosu poslovanja središnje druge ugovorne strane primjenom instrumenta prodaje poslovanja solventnoj trećoj strani.

Instrument za raspodjelu gubitaka iz članka 30. sanacijska tijela mogu rabiti samo u odnosu na gubitke koji proizlaze iz događaja neispunjavanja obveza i u odnosu na gubitke koji proizlaze iz događaja ispunjavanja obveza. Ako se instrument za raspodjelu gubitaka iz članka 30. rabi u odnosu na gubitke koji proizlaze iz događaja ispunjavanja obveza, on se može rabiti samo do kumulativnog

iznosa koji je jednakovrijedan doprinosu članova sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze u jamstveni fond središnje druge ugovorne strane i raspodijeljen među članovima sustava poravnanja razmjerno njihovim doprinosima u jamstvene fondove.

4. Sanacijska tijela ne rabe instrumente za raspodjelu gubitaka iz članka 30. i 31. u odnosu na subjekte iz članka 1. stavka 4. i članka 1. stavka 5. Uredbe (EU) br. 648/2012.

Članak 29.

Djelomični ili potpuni raskid ugovora

1. Sanacijsko tijelo može raskinuti neke ili sve sljedeće ugovore središnje druge ugovorne strane u sanaciji:

- (a) ugovore s članom sustava poravnanja koji ne ispunjava svoje obveze;
- (b) ugovore usluge poravnanja ili kategorije imovine na koje se to odnosi;
- (c) ostale ugovore središnje druge ugovorne strane u sanaciji.

Sanacijsko tijelo može raskinuti ugovore iz prvog podstavka točke (a) samo ako nije proveden prijenos imovine i pozicija iz tih ugovora u smislu članka 48. stavaka 5. i 6. Uredbe (EU) br. 648/2012.

Ako rabi ovlasti iz prvog podstavka, sanacijsko tijelo raskida ugovore iz svake od točaka (a), (b) i (c) na sličan način, ne praveći razliku među drugim ugovornim stranama u tim ugovorima, uz iznimku onih ugovornih obveza koje se ne mogu izvršiti u razumnom vremenskom okviru.

3. Sanacijsko tijelo obavješćuje sve relevantne članove sustava poravnanja o datumu raskida bilo kojeg ugovora iz stavka 1.

4. Sanacijsko tijelo prije raskida bilo kojeg ugovora iz stavka 1. poduzima sljedeće korake:

- (a) zahtijeva od središnje druge ugovorne strane u sanaciji da vrednuje svaki ugovor i ažurira salda računa svakog člana sustava poravnanja;

- (b) utvrđuje neto obveze plative svakom članu sustava poravnanja odnosno neto obveze svakog člana sustava poravnanja, uzimajući u obzir sav dospjeli, ali neplaćeni varijacijski iznos nadoknade, uključujući varijacijski iznos nadoknade dospio kao rezultat vrednovanjâ ugovora iz točke (a);
- (c) obavješćuje svakog člana sustava poravnanja o utvrđenim neto iznosima te zahtijeva od središnje druge ugovorne strane da ih u skladu s time plati ili naplati.

Članovi sustava poravnanja trebali bi bez nepotrebne odgode obavijestiti svoje klijente o primjeni takvog instrumenta i o načinu na koji na njih utječe ta primjena.

4.a Vrednovanje iz stavka 4. točke (a) zasniva se, u mjeri u kojoj je to moguće, na pravednoj tržišnoj cijeni utvrđenoj na temelju vlastitih pravila i aranžmana središnje druge ugovorne strane, osim ako sanacijsko tijelo smatra da je potrebno rabiti drugu primjerenu metodu utvrđivanja cijena.

5. Ako član sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze ne može platiti neto iznos utvrđen u skladu sa stavkom 4., sanacijsko tijelo može, uzimajući u obzir članak 21., zahtijevati da središnja druga ugovorna strana promijeni status člana sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze u status neispunjavanja obveza te uporabi njegov inicijalni iznos nadoknade i doprinose u jamstveni fond u skladu s člankom 45. Uredbe (EU) br. 648/2012.

6. Ako je raskinulo jedan ugovor ili više njih vrsta koje se navode u stavku 1. točkama (a), (b) i (c), sanacijsko tijelo može privremeno spriječiti središnju drugu ugovornu stranu da poravna svaki novi ugovor iste vrste kao što je i raskinuti ugovor.

Sanacijsko tijelo može središnjoj drugoj ugovornoj strani dopustiti da nastavi poravnanje tih vrsta ugovora samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) središnja druga ugovorna strana ispunjava zahtjeve Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (b) sanacijsko tijelo izdaje i objavljuje obavijest o tome na način predviđen člankom 70. stavkom 3.

7. ESMA do ... [12 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1095/2010 kojima se pobliže određuje metodologija koju sanacijsko tijelo treba rabiti za utvrđivanje vrednovanja iz stavka 4. točke (a) ovog članka.

Članak 30.

Smanjenje vrijednosti svih dobitaka koje središnja druga ugovorna strana treba platiti članovima sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze

1. Sanacijsko tijelo može smanjiti iznos obveza plaćanja koje je središnja druga ugovorna strana dužna isplatiti članovima sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze ako te obveze proizlaze iz dobitaka ostvarenih u skladu s postupcima središnje druge ugovorne strane za isplatu varijacijskog iznosa nadoknade ili isplatu koja ima isti ekonomski učinak.
2. Sanacijsko tijelo računa sva smanjenja obveza plaćanja iz stavka 1. primjenom pravičnog mehanizma raspodjele utvrđenog vrednovanjem provedenim u skladu s člankom 24. stavkom 3. i o kojem se članovi sustava poravnanja obavješćuju čim započne primjena sanacijskog instrumenta. Članovi sustava poravnanja trebali bi bez nepotrebne odgode obavijestiti svoje klijente o primjeni takvog instrumenta i o načinu na koji na njih utječe ta primjena. Ukupni neto dobitci koje treba smanjiti za svakog člana sustava poravnanja razmjerni su iznosima koje je središnja druga ugovorna strana dužna platiti.
3. Smanjenje vrijednosti plativih dobitaka počinje proizvoditi učinke i odmah postaje obvezujuće za središnju drugu ugovornu stranu i dotične članove sustava poravnanja od trenutka u kojem sanacijsko tijelo poduzme mjeru sanacije.
4. Član sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze ni u jednom naknadnom postupku protiv središnje druge ugovorne strane ili njezinih subjekata sljednika nema pravo na potraživanja proizišla iz smanjenja obveza plaćanja iz stavka 1.

Prvim podstavkom sanacijska tijela ne sprječavaju se u tome da od središnje druge ugovorne strane zahtijevaju isplatu nadoknade članovima sustava poravnanja ako se utvrdi da razina smanjenja utemeljena na privremenom vrednovanju premašuje tražene iznose u usporedbi s konačnim vrednovanjem iz članka 26. stavka 2.

5. Ako sanacijsko tijelo samo djelomično smanji vrijednost plativih dobitaka, član sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze i dalje ima pravo na to da mu se isplati preostali nepodmireni plativi iznos.

5.a Središnja druga ugovorna strana u svoja pravila poslovanja uključuje upućivanje na ovlast za smanjenje obveza plaćanja iz stavka 1. uz sve slične aranžmane predviđene tim pravilima poslovanja u fazi oporavka i osigurava da se sklapaju ugovorni aranžmani kako bi se sanacijskom tijelu omogućilo izvršavanje njegovih ovlasti na temelju ovog članka.

Članak 31.

Zahtjev za gotovinsku uplatu za sanaciju

1. Sanacijsko tijelo može od članova sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze zahtijevati plaćanje doprinosa u gotovini središnjoj drugoj ugovornoj strani do dvostrukog iznosa njihova doprinosa u jamstveni fond središnje druge ugovorne strane. Obveza davanja doprinosa u gotovini također se uključuje u pravila središnje druge ugovorne strane i druge ugovorne aranžmane kao zahtjev za gotovinsku uplatu za sanaciju koji je rezerviran za sanacijsko tijelo u sanaciji. Ako sanacijsko tijelo zatraži iznos koji premašuje doprinos u jamstveni fond, to čini nakon procjene učinka tog instrumenta na članove sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze i financijsku stabilnost država članica, u suradnji sa sanacijskim tijelima članova sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze.

Ako središnja druga ugovorna strana upravlja s više jamstvenih fondova, a instrument se primjenjuje za rješavanje događaja neispunjavanja obveza, iznos doprinosa u gotovini iz prvog podstavka odnosi se na doprinos člana sustava poravnanja u jamstveni fond usluge poravnanja ili kategorije imovine na koje se to odnosi.

Ako središnja druga ugovorna strana upravlja s više jamstvenih fondova, a instrument se primjenjuje za rješavanje događaja ispunjavanja obveza, iznos doprinosa u gotovini iz prvog podstavka odnosi se na doprinos člana sustava poravnanja u sve jamstvene fondove središnje druge ugovorne strane.

Sanacijsko tijelo može provesti zahtjev za gotovinsku uplatu za sanaciju bez obzira na to jesu li iscrpljene sve ugovorne obveze kojima se od članova sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze traže doprinosi u gotovini.

Sanacijsko tijelo određuje iznos doprinosa u gotovini svakog člana sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze razmjerno doprinosu tog člana sustava poravnanja u jamstveni fond do granice utvrđene u prvom podstavku.

Sanacijsko tijelo može od središnje druge ugovorne strane zahtijevati da članovima sustava poravnanja nadoknadi mogući višak iznosa zahtjeva za gotovinsku uplatu za sanaciju ako se utvrdi da razina zahtjeva za gotovinsku uplatu za sanaciju na temelju privremenog vrednovanja premašuje tražene iznose kako su procijenjeni u konačnom vrednovanju iz članka 26. stavka 2.

2. Ako član sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze ne plati traženi iznos, sanacijsko tijelo može zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da promijeni status tog člana sustava poravnanja u status neispunjavanja obveza i uporabi njegov inicijalni iznos nadoknade i doprinos u jamstveni fond u skladu s člankom 45. Uredbe (EU) br. 648/2012 do traženog iznosa.

ODJELJAK 3.

OTPIS I KONVERZIJA VLASNIČKIH INSTRUMENATA I DUŽNIČKIH INSTRUMENATA ILI DRUGIH NEOSIGURANIH OBVEZA

Članak 32.

Zahtjev za otpis i konverziju vlasničkih instrumenata i dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza

1. Sanacijsko tijelo primjenjuje instrument za otpis i konverziju u skladu s člankom 33. u odnosu na vlasničke instrumente i dužničke instrumente koje je izdala središnja druga ugovorna strana u sanaciji ili druge neosigurane obveze radi apsorbiranja gubitaka, dokapitalizacije te središnje druge ugovorne strane ili prijelazne središnje druge ugovorne strane odnosno radi potpore primjeni instrumenta prodaje poslovanja.

2. Sanacijsko tijelo na temelju vrednovanja provedenog u skladu s člankom 24. stavkom 3. utvrđuje sljedeće:

(a) iznos koji se mora otpisati od vrijednosti vlasničkih instrumenata i dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza uzimajući u obzir sve gubitke koji se trebaju apsorbirati izvršavanjem svih nepodmirenih obveza članova sustava poravnanja ili ostalih trećih strana prema središnjoj drugoj ugovornoj strani;

(b) iznos po kojem se dužnički instrumenti ili druge neosigurane obveze moraju konvertirati u vlasničke instrumente kako bi se ponovno ispunili *kapitalni* zahtjevi središnje druge ugovorne strane ili prijelazne središnje druge ugovorne strane.

Članak 33.

Odredbe o otpisu ili konverziji vlasničkih instrumenata i dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza

1. Sanacijsko tijelo primjenjuje instrument za otpis i konverziju u skladu s redosljedom prvenstva potraživanja u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.
2. Sanacijsko tijelo prije smanjenja ili konverzije glavnice dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza smanjuje nominalni iznos vlasničkih instrumenata razmjerno gubicima i, prema potrebi, do njihove cjelokupne vrijednosti.

Ako središnja druga ugovorna strana nakon smanjenja nominalnog iznosa vlasničkih instrumenata zadrži pozitivnu neto vrijednost u skladu s vrednovanjem provedenim na temelju članka 24. stavka 3., sanacijsko tijelo poništava ili razvodnjava te vlasničke instrumente, ovisno o slučaju.

3. Sanacijsko tijelo smanjuje, konvertira ili smanjuje i konvertira glavicu dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza u mjeri potrebnoj da se ostvare ciljevi sanacije, a prema potrebi i do cjelokupne vrijednosti tih instrumenata ili obveza.

4. Sanacijsko tijelo ne primjenjuje instrumente za otpis i konverziju u odnosu na sljedeće obveze:

(a) obveze prema zaposlenicima u pogledu obračunane plaće, mirovinskih pogodnosti ili ostalih fiksnih primanja, osim svake varijabilne komponente primanja koja nije uređena kolektivnim ugovorom;

(b) obveze prema komercijalnim ili trgovačkim vjerovnicima koje nastaju na temelju pružanja robe ili usluga središnjoj drugoj ugovornoj strani koje su ključne za svakodnevno funkcioniranje njezina poslovanja, uključujući IT usluge, komunalne usluge te usluge najma, popravaka i održavanja poslovnih prostora;

(c) obveze prema poreznim tijelima i tijelima nadležnima za socijalno osiguranje, pod uvjetom da se te obveze na temelju primjenjivog prava o nesolventnosti smatraju povlaštenim obvezama;

(d) obveze prema sustavima ili operatorima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ, sudionicima u mjeri u kojoj obveze proizlaze iz njihova sudjelovanja u takvim sustavima, ostalim središnjim drugim ugovornim stranama i središnjim bankama;

(e) inicijalne iznose nadoknade.

5. Ako se smanji nominalni iznos vlasničkog instrumenta ili glavnice dužničkog instrumenta ili drugih neosiguranih obveza, primjenjuju se sljedeći uvjeti:

(a) smanjenje je trajno;

(b) držatelj instrumenta nema pravo na potraživanja u vezi s tim smanjenjem, osim već obračunanih obveza, obveza u vezi s naknadom štete do kojih može doći zbog žalbe kojom se osporava zakonitost tog smanjenja, bilo kakvog potraživanja utemeljenog na vlasničkim instrumentima izdanima ili prenesenima na temelju stavka 6. ovog članka ili bilo kakvog potraživanja isplate u skladu s člankom 62.;

(c) ako je smanjenje samo djelomično, sporazum kojim je stvorena prvotna obveza i dalje se primjenjuje u odnosu na preostali iznos podložno svim nužnim promjenama uvjetâ tog sporazuma zbog navedenog smanjenja.

Točkom (a) sanacijska tijela ne sprječavaju se u tome da primjene mehanizam povećanja vrijednosti kako bi se držateljima dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza, a zatim i držateljima vlasničkih instrumenata, nadoknadila sredstva ako se utvrdi da razina otpisa utemeljena na privremenom vrednovanju premašuje tražene iznose u usporedbi s konačnim vrednovanjem iz članka 26. stavka 2.

6. Sanacijsko tijelo pri konverziji dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza na temelju stavka 3. može zahtijevati da središnja druga ugovorna strana izda ili prenese vlasničke instrumente držateljima dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza.

7. Sanacijsko tijelo konvertira samo one dužničke instrumente ili druge neosigurane obveze na temelju stavka 3. ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(b) vlasnički instrumenti izdaju se prije nego što središnja druga ugovorna strana izda vlasničke instrumente kako bi država ili državni subjekt osigurali vlastita sredstva;

(c) stopa konverzije predstavlja primjerenu nadoknadu dotičnim vjerovnicima za svaki gubitak koji je nastao zbog izvršenja ovlasti otpisa i konverzije u skladu s time kako se s njima postupa u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti.

Nakon svake konverzije dužničkih instrumenata ili drugih neosiguranih obveza u vlasničke instrumente bez odgode se za potonje instrumente upisuje kapital ili se oni prenose.

8. Za potrebe stavka 7., sanacijsko tijelo u kontekstu izrade i održavanja plana sanacije središnje druge ugovorne strane te u okviru ovlasti s ciljem rješavanja ili uklanjanja prepreka mogućnosti sanacije središnje druge ugovorne strane središnjoj drugoj ugovornoj strani omogućuje da u bilo kojem trenutku može izdati potreban broj vlasničkih instrumenata.

Članak 34.

Učinak otpisa i konverzije

Sanacijsko tijelo dovršava ili zahtijeva dovršetak svih administrativnih i postupovnih zadaća potrebnih za primjenu instrumenta za otpis i konverziju, među ostalima:

- (a) izmjenu svih relevantnih registara;
- (b) uklanjanje vlasničkih instrumenata ili dužničkih instrumenata iz kotacije ili njihovo isključenje iz trgovanja;
- (c) kotaciju ili uvrštavanje novih vlasničkih instrumenata za trgovanje;
- (d) ponovnu kotaciju ili ponovno uvrštavanje svih dužničkih instrumenata koji su otpisani, bez zahtjeva za izdavanje prospekta u skladu s Uredbom (EU) 2017/112²³.

Članak 35.

Otklanjanje postupovnih prepreka za otpis i konverziju

Ako se primjenjuje članak 32. stavak 1., nadležno tijelo od središnje druge ugovorne strane zahtijeva da uvijek ima dostatan iznos vlasničkih instrumenata kako bi se osiguralo da središnja druga ugovorna strana može izdati dovoljno novih vlasničkih instrumenata i osigurala mogućnost učinkovitog izdavanja vlasničkih instrumenata ili konverzije u vlasničke instrumente.

Sanacijsko tijelo primjenjuje instrument za otpis i konverziju bez obzira na bilo koje odredbe osnivačkih akata ili statuta središnje druge ugovorne strane, uključujući u odnosu na prava prvokupa za dioničare ili zahtjeve za suglasnost dioničara za povećanje kapitala.

²³ Uredba (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja za trgovanje na uređenom tržištu te stavljanju izvan snage Direktive 2003/71/EZ (SL L 168, 30.6.2017., str. 12–82.).

Članak 36.

Podnošenje plana reorganizacije poslovanja

1. Središnja druga ugovorna strana u roku od mjesec dana od primjene instrumenata iz članka 32. provodi preispitivanje uzroka svoje propasti i podnosi ga sanacijskom tijelu uz plan reorganizacije poslovanja u skladu s člankom 37. Ako se primjenjuje okvir Unije za državne potpore, među ostalim nakon svih izmjena u skladu s člankom 38. i kako su provedene u skladu s člankom 39., taj je plan usklađen s planom restrukturiranja koji središnja druga ugovorna strana mora podnijeti Komisiji u skladu s tim okvirom.

Ako je to potrebno radi ostvarivanja ciljeva sanacije, sanacijsko tijelo može produljiti razdoblje iz prvog podstavka na najviše dva mjeseca.

2. Ako je o planu restrukturiranja potrebno obavijestiti unutar okvira Unije za državne potpore, podnošenjem plana reorganizacije poslovanja ne dovodi se u pitanje rok za podnošenje tog plana restrukturiranja utvrđen okvirom Unije o državnim potporama.

3. Sanacijsko tijelo nadležnom tijelu i sanacijskom kolegiju podnosi rezultate preispitivanja i plan reorganizacije poslovanja te sve revizije tog plana u skladu s člankom 38.

Članak 37.

Sadržaj plana reorganizacije poslovanja

1. U planu reorganizacije poslovanja iz članka 36. navode se mjere za ponovnu uspostavu dugoročne održivosti središnje druge ugovorne strane ili dijelova njezina poslovanja u razumnom vremenskom okviru. Te se mjere temelje na realističnim pretpostavkama u vezi s gospodarskim i financijskim uvjetima na tržištu pod kojima će središnja druga ugovorna strana poslovati.

U planu reorganizacije poslovanja uzima se u obzir trenutačno stanje i moguće stanje financijskih tržišta te odražavaju pretpostavke o najboljem i najgorem razvoju događaja, uključujući kombinaciju događaja, kako bi se utvrdile glavne slabosti središnje druge ugovorne strane. Pretpostavke se uspoređuju s primjerenim referentnim vrijednostima na razini cijelog sektora.

2. Plan reorganizacije poslovanja uključuje barem sljedeće elemente:

- (a) detaljnu analizu čimbenika i okolnosti koji su prouzročili propast ili vjerojatnu propast središnje druge ugovorne strane;
- (b) opis mjera koje treba donijeti s ciljem ponovne uspostave dugoročne održivosti središnje druge ugovorne strane;
- (c) raspored provedbe tih mjera.

3. Mjere za ponovnu uspostavu dugoročne održivosti središnje druge ugovorne strane mogu obuhvaćati:

- (a) reorganizaciju i restrukturiranje aktivnosti središnje druge ugovorne strane;
- (b) promjene operativnih sustava i infrastrukture središnje druge ugovorne strane;
- (c) prodaju imovine ili linija poslovanja;
- (d) promjene u upravljanju rizicima središnje druge ugovorne strane.

3.a ESMA do... [24 mjeseca nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju minimalni elementi koje bi trebalo uključiti u plan reorganizacije poslovanja na temelju stavka 2.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 38.

Procjena i donošenje plana reorganizacije poslovanja

1. U roku od mjesec dana nakon što središnja druga ugovorna strana na temelju članka 36. stavka 1. podnese plan reorganizacije poslovanja, sanacijsko tijelo i nadležno tijelo procjenjuju može li se mjerama predviđenima tim planom pouzdano ponovno uspostaviti dugoročna održivost središnje druge ugovorne strane.

Ako sanacijsko tijelo i nadležno tijelo smatraju da će se planom ponovno uspostaviti dugoročna održivost središnje druge ugovorne strane, sanacijsko ga tijelo odobrava.

2. Ako sanacijsko tijelo i nadležno tijelo ne smatraju da će se mjerama predviđenima tim planom ponovno uspostaviti dugoročna održivost središnje druge ugovorne strane, sanacijsko tijelo

obavješćuje središnju drugu ugovornu stranu o svojim razlozima za zabrinutost i od nje zahtijeva da u roku od dva tjedna od te obavijesti ponovno podnese svoj izmijenjeni plan kojim se ti razlozi za zabrinutost uzimaju u obzir.

3. Sanacijsko tijelo i nadležno tijelo procjenjuju ponovno podneseni plan i u roku od tjedan dana od primitka tog plana obavješćuju središnju drugu ugovornu stranu o tome jesu li razlozi za zabrinutost primjereno riješeni odnosno jesu li potrebne dodatne izmjene.

3.a ESMA do... [24 mjeseca nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju minimalni kriteriji koje bi plan reorganizacije poslovanja trebao ispunjavati kako bi dobio odobrenje sanacijskog tijela na temelju stavka 1.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 39.

Provedba i praćenje plana reorganizacije poslovanja

1. Središnja druga ugovorna strana provodi plan reorganizacije poslovanja i u skladu sa zahtjevom sanacijskom tijelu i nadležnom tijelu podnosi izvješće te ih najmanje svakih šest mjeseci izvješćuje o napretku u provedbi plana.

2. Sanacijsko tijelo, u dogovoru s nadležnim tijelom, može od središnje druge ugovorne strane zahtijevati da revidira plan ako je to nužno za ostvarenje cilja iz članka 37. stavka 1.

ODJELJAK 4.

INSTRUMENT PRODAJE POSLOVANJA

Članak 40.

Instrument prodaje poslovanja

1. Sanacijsko tijelo kupcu koji nije prijelazna središnja druga ugovorna strana može prenijeti sljedeće:

- (a) vlasničke instrumente koje je izdala središnja druga ugovorna strana u sanaciji;
- (b) svu imovinu, prava ili obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji.

Prijenos iz prvog podstavka odvija se bez suglasnosti dioničara središnje druge ugovorne strane ili bilo koje treće strane osim kupca kao i bez usklađenosti s bilo kojim postupovnim zahtjevima na temelju prava o trgovačkim društvima ili vrijednosnim papirima, osim onih iz članka 41.

2. Prijenos na temelju stavka 1. odvija se pod komercijalnim uvjetima, uzimajući u obzir okolnosti i u skladu s okvirom Unije za državne potpore.

Za potrebe prvog podstavka sanacijsko tijelo poduzima sve razumne korake kako bi se osigurali komercijalni uvjeti koji su u skladu s vrednovanjem provedenim na temelju članka 24. stavka 3.

3. Podložno članku 27. stavku 9., sve naknade koje je kupac platio idu u korist:

(a) vlasnika vlasničkih instrumenata ako je prodaja poslovanja izvršena prijenosom vlasničkih instrumenata koje je izdala središnja druga ugovorna strana s držatelja takvih instrumenata na kupca;

(b) središnje druge ugovorne strane ako je prodaja poslovanja izvršena prijenosom nekih dijelova ili cjelokupne imovine ili obveza središnje druge ugovorne strane na kupca;

(c) svih članova sustava poravnjenja koji ispunjavaju svoje obveze, a koji su pretrpjeli gubitke pri primjeni sanacijskih instrumenata tijekom sanacije, razmjerno njihovim gubicima u sanaciji.

3.a Raspodjela svih naknada koje je kupac platio u skladu sa stavkom 3. provodi se kako slijedi:

(a) po nastanku događaja obuhvaćenog redoslijedom pokrića nepodmirenih obveza središnje druge ugovorne strane, kako je utvrđeno u člancima 43. i 45. Uredbe (EU) br. 648/2012, promjenom redoslijeda u kojem su gubici utvrđeni redoslijedom pokrića nepodmirenih obveza središnje druge ugovorne strane; ili

(b) po nastanku događaja koji nije obuhvaćen redoslijedom pokrića nepodmirenih obveza središnje druge ugovorne strane, kako je utvrđeno u člancima 43. i 45. Uredbe (EU) br. 648/2012, promjenom redoslijeda u kojem su gubici raspodijeljeni u skladu s primjenjivim pravilima središnje druge ugovorne strane.

Raspodjela svih preostalih naknada provodi se u skladu s redoslijedom prvenstva potraživanja u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.

4. Sanacijsko tijelo može više puta izvršavati ovlast za prijenos iz stavka 1. kako bi osiguralo dopunske prijenose vlasničkih instrumenata koje je izdala određena središnja druga ugovorna strana ili, prema potrebi, njezine imovine, prava ili obveza.

5. Sanacijsko tijelo može, uz suglasnost kupca, prenijeti imovinu, prava ili obveze koji su preneseni kupcu natrag na središnju drugu ugovornu stranu odnosno vlasničke instrumente natrag na njihove izvorne vlasnike.

Ako sanacijsko tijelo uporabi ovlast za prijenos iz prvog podstavka, središnja druga ugovorna strana ili izvorni vlasnici preuzimaju svu takvu imovinu, prava, obveze ili vlasničke instrumente.

6. Svi prijenosi na temelju stavka 1. provode se bez obzira na to ima li kupac odobrenje za pružanje usluga i provođenje aktivnosti koje su proizišle iz tog stjecanja.

Ako kupac nema odobrenje za pružanje usluga i provođenje aktivnosti koje su proizišle iz tog stjecanja, sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, provodi primjerenu dubinsku analizu kupca i osigurava da kupac ima stručnu i tehničku sposobnost za obavljanje funkcija središnje druge ugovorne strane koju je kupio te što je prije moguće zatraži odobrenje, a najkasnije u roku od mjesec dana od primjene instrumenta prodaje poslovanja. Nadležno tijelo osigurava da se svi zahtjevi za odobrenje žurno razmotre.

7. Ako prijenos vlasničkih instrumenata iz stavka 1. dovede do stjecanja ili povećanja kvalificiranog udjela iz članka 31. stavka 2. Uredbe (EU) br. 648/2012, nadležno tijelo provodi procjenu iz tog članka unutar razdoblja kojim se ne odlaže primjena instrumenta prodaje poslovanja niti sprječava da se mjerom sanacije ostvare odgovarajući ciljevi sanacije.

8. Ako nadležno tijelo nije dovršilo procjenu iz stavka 7. do datuma na koji prijenos vlasničkih instrumenata počinje proizvoditi učinke, primjenjuje se sljedeće:

(a) prijenos vlasničkih instrumenata ima neodgodivi pravni učinak od datuma njihova prijenosa;

- (b) tijekom razdoblja procjene i tijekom razdoblja prodaje iz točke (f) pravo glasa kupca na temelju takvih vlasničkih instrumenata suspendira se i dodjeljuje isključivo sanacijskom tijelu koje ih nema obvezu izvršiti i, osim u slučaju da je to djelovanje ili propust posljedica grubog nemara ili teške povrede radne dužnosti, ne snosi nikakvu odgovornost za njihovo izvršavanje ili neizvršavanje;
- (c) tijekom razdoblja procjene i tijekom razdoblja prodaje predviđenih u točki (f) na taj se prijenos ne primjenjuju nikakve kazne predviđene u članku 22. stavku 3. Uredbe (EU) br. 648/2012 ili mjere u slučaju kršenja uvjeta za stjecanje ili prodaju kvalificiranih udjela predviđenih u članku 30. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (d) nadležno tijelo odmah po dovršetku svoje procjene o njezinu rezultatu u pisanom obliku obavješćuje sanacijsko tijelo i kupca u skladu s člankom 32. Uredbe (EU) br. 648/2012;
- (e) ako se nadležno tijelo ne protivi prijenosu, smatra se da pravo glasa na temelju takvih vlasničkih instrumenata u potpunosti pripada kupcu od obavješćivanja iz točke (d);
- (f) ako se nadležno tijelo protivi prijenosu vlasničkih instrumenata, i dalje se primjenjuje točka (b), a sanacijsko tijelo, uzevši u obzir tržišne uvjete; može odrediti razdoblje prodaje u kojem kupac prodaje te vlasničke instrumente.

9. Za potrebe izvršavanja svojeg prava na pružanje usluga u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012, kupac se smatra nastavkom središnje druge ugovorne strane u sanaciji i može nastaviti izvršavati svako pravo koje je izvršavala središnja druga ugovorna strana u sanaciji u odnosu na prenesenu imovinu, prava ili obveze.

10. Kupcu iz stavka 1. ne smije se onemogućiti da izvršava prava središnje druge ugovorne strane u pogledu članstva i pristupa platnim sustavima i sustavima za namiru ili drugim povezanim infrastrukturama financijskog tržišta i mjestima trgovanja pod uvjetom da ispunjava kriterije za članstvo ili sudjelovanje u takvim sustavima ili infrastrukturama ili mjestima trgovanja.

Neovisno o prvom podstavku, kupcu se neće uskratiti pristup platnim sustavima i sustavima za namiru ili drugim povezanim infrastrukturama financijskog tržišta i mjestima trgovanja na temelju toga što kupac ne posjeduje rejting agencije za procjenu kreditnog rejtinga ili ako je taj rejting ispod razina rejtinga potrebnih za pristup tim sustavima ili infrastrukturama ili mjestima trgovanja.

Ako ne ispunjava kriterije iz prvog podstavka, kupac može nastaviti izvršavati prava članstva središnje druge ugovorne strane i pristupati tim sustavima i drugim infrastrukturama te mjestima trgovanja u razdoblju koje odredi sanacijsko tijelo. To razdoblje nije dulje od 12 mjeseci.

12. Osim ako je drugačije predviđeno ovom Uredbom, dioničari, vjerovnici, članovi sustava poravnanja i klijenti središnje druge ugovorne strane u sanaciji te ostale treće strane čija imovina, prava ili obveze nisu preneseni nemaju nikakva prava na prenesenu imovinu, prava ili obveze ili prava u vezi s njima.

Članak 41.

Instrument prodaje poslovanja: postupovni zahtjevi

1. Ako primjenjuje instrument prodaje poslovanja u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu, sanacijsko tijelo oglašava dostupnost imovine, prava, obveza ili vlasničkih instrumenata koji se namjeravaju prenijeti ili uspostavlja aranžmane za njihovo stavljanje na tržište. Paketi prava, imovine i obveza mogu se odvojeno stavljanje na tržište.

2. Ne dovodeći u pitanje okvir Unije za državne potpore, stavljanje na tržište iz stavka 1. prema potrebi se provodi u skladu sa sljedećim kriterijima:

- (a) transparentno u najvećoj mogućoj mjeri i bez bitno pogrešnog prikazivanja imovine, prava, obveza ili vlasničkih instrumenata središnje druge ugovorne strane, uzimajući u obzir okolnosti i osobito potrebu za očuvanjem financijske stabilnosti;
- (b) bez davanja neopravdane prednosti potencijalnim kupcima ili njihove diskriminacije;
- (c) bez ikakvih sukoba interesa;
- (d) uzimajući u obzir potrebu za hitnom provedbom mjere sanacije;
- (e) uz nastojanje da se u najvećoj mogućoj mjeri poveća prodajna cijena obuhvaćenih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza.

Kriteriji iz prvog podstavka ne sprječavaju sanacijsko tijelo da nudi prodaju određenim potencijalnim kupcima.

3. Odstupajući od stavka 1., sanacijsko tijelo može primijeniti instrument prodaje poslovanja bez ispunjavanja zahtjeva za stavljanje na tržište ili može staviti na tržište imovinu, prava, obveze ili vlasničke instrumente bez ispunjavanja kriterija iz stavka 2. ako utvrdi da bi se ispunjavanjem tih kriterija vjerojatno naštetilo jednom cilju sanacije ili više njih, među ostalim stvaranjem bitne prijetnje za financijsku stabilnost.

ODJELJAK 5.

INSTRUMENT PRIJELAZNE SREDIŠNJE DRUGE UGOVORNE STRANE

Članak 42.

Instrument prijelazne središnje druge ugovorne strane

1. Sanacijsko tijelo može prijelaznoj središnjoj drugoj ugovornoj strani prenijeti sljedeće:

- (a) vlasničke instrumente koje je izdala središnja druga ugovorna strana u sanaciji;
- (b) svu imovinu, prava ili obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji.

Prijenos iz prvog podstavka može se odviti i bez suglasnosti dioničara središnje druge ugovorne strane u sanaciji ili bilo koje treće strane osim prijelazne središnje druge ugovorne strane i bez usklađenosti s bilo kojim postupovnim zahtjevima na temelju prava o trgovačkim društvima ili vrijednosnim papirima, osim onih iz članka 43.

2. Prijelazna središnja druga ugovorna strana pravna je osoba koja ispunjava sve sljedeće zahtjeve:

- (a) pod kontrolom je sanacijskog tijela i u potpunom je ili djelomičnom vlasništvu jednog javnog tijela ili više njih, što može uključivati sanacijsko tijelo;
- (b) osnovana je ili upotrijebljena u svrhu primitka i držanja dijela ili svih vlasničkih instrumenata koje je izdala središnja druga ugovorna strana u sanaciji ili dijelova ili sve imovine, prava i obveza središnje druge ugovorne strane u cilju održavanja ključnih funkcija središnje druge ugovorne strane i kasnije prodaje središnje druge ugovorne strane.

3. Pri primjeni instrumenta prijelazne središnje druge ugovorne strane sanacijsko tijelo osigurava da ukupna vrijednost obveza prenesenih na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu ne premašuje ukupnu vrijednost prava i imovine prenesenih sa središnje druge ugovorne strane u sanaciji.

4. Podložno članku 27. stavku 9., sve naknade koje je platila prijelazna središnja druga ugovorna strana idu u korist:

(a) vlasnikâ vlasničkih instrumenata, ako je prijenos na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu izvršen prijenosom vlasničkih instrumenata koje je izdala središnja druga ugovorna strana u sanaciji s držateljâ tih instrumenata na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu;

(b) središnje druge ugovorne strane u sanaciji ako je prijenos na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu izvršen prijenosom dijelova ili cjelokupne imovine ili obveza te središnje druge ugovorne strane na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu;

(c) članova sustava poravnania koji ispunjavaju svoje obveze, a koji su pretrpjeli gubitke pri primjeni sanacijskih instrumenata tijekom sanacije.

4.a Raspodjela svih naknada koje je u skladu sa stavkom 4. platila prijelazna središnja druga ugovorna strana provodi se u skladu s:

(a) po nastanku događaja obuhvaćenog redosljedom pokrića nepodmirenih obveza središnje druge ugovorne strane, kako je utvrđeno u člancima 43. i 45. Uredbe (EU) br. 648/2012, promjenom redosljeda u kojem su gubici utvrđeni redosljedom pokrića nepodmirenih obveza središnje druge ugovorne strane; ili

(b) po nastanku događaja koji nije obuhvaćen redosljedom pokrića nepodmirenih obveza središnje druge ugovorne strane, kako je utvrđeno u člancima 43. i 45. Uredbe (EU) br. 648/2012, promjenom redosljeda u kojem su gubici raspodijeljeni u skladu s primjenjivim pravilima središnje druge ugovorne strane.

Raspodjela svih preostalih naknada provodi se u skladu s redosljedom prvenstva potraživanja u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.

5. Sanacijsko tijelo može izvršiti ovlast za prijenos iz stavka 1. više puta kako bi osiguralo dopunske prijenose vlasničkih instrumenata koje je izdala središnja druga ugovorna strana ili njezine imovine, prava ili obveza.

6. Sanacijsko tijelo može prava, obveze ili imovinu koji su preneseni na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu prenijeti natrag na središnju drugu ugovornu stranu u sanaciji odnosno vlasničke

instrumente natrag na njihove izvorne vlasnike, ako je taj prijenos izričito naveden u instrumentu kojim je izvršen prijenos iz stavka 1.

Ako sanacijsko tijelo rabi ovlast za prijenos iz prvog podstavka, središnja druga ugovorna strana u sanaciji ili izvorni vlasnici obvezni su preuzeti svu takvu imovinu, prava ili obveze ili vlasničke instrumente, ako su ispunjeni uvjeti iz prvog podstavka ovog stavka ili iz stavka 7.

7. Ako posebni vlasnički instrumenti, imovina, prava ili obveze ne pripadaju u kategorije vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza navedenih u instrumentu kojim je izvršen prijenos odnosno ne ispunjavaju uvjete za njihov prijenos, sanacijsko ih tijelo može prenijeti s prijelazne središnje druge ugovorne strane natrag na središnju drugu ugovornu stranu u sanaciji ili na izvorne vlasnike.

8. Prijenos iz stavaka 6. i 7. može se izvršiti bilo kada i mora biti u skladu sa svim drugim uvjetima navedenima u instrumentu kojim je izvršen prijenos za relevantnu svrhu.

9. Sanacijsko tijelo može prenijeti vlasničke instrumente ili imovinu, prava ili obveze s prijelazne središnje druge ugovorne strane na treću stranu.

10. Za potrebe izvršavanja svojeg prava na pružanje usluga u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012, prijelazna središnja druga ugovorna strana smatra se nastavkom središnje druge ugovorne strane u sanaciji i može nastaviti izvršavati svako takvo pravo koje je izvršavala središnja druga ugovorna strana u sanaciji u odnosu na prenesenu imovinu, prava ili obveze.

Za ostale potrebe, sanacijska tijela mogu zatražiti da se prijelazna središnja druga ugovorna strana smatra nastavkom središnje druge ugovorne strane u sanaciji i da može nastaviti izvršavati svako pravo koje je izvršavala središnja druga ugovorna strana u sanaciji u odnosu na prenesenu imovinu, prava ili obveze.

11. Prijelaznoj središnjoj drugoj ugovornoj strani ne smije se onemogućiti izvršavanje prava članstva i pristup platnim sustavima i sustavima za namiru te drugim povezanim infrastrukturama financijskog tržišta i mjestima trgovanja pod uvjetom da ispunjava kriterije za članstvo i sudjelovanje u tim sustavima ili infrastrukturama financijskog tržišta ili mjestima trgovanja.

Neovisno o prvom podstavku, prijelaznoj središnjoj drugoj ugovornoj strani ne smije se uskratiti pristup platnim sustavima i sustavima za namiru te drugim povezanim infrastrukturama financijskog tržišta i mjestima trgovanja na temelju toga što prijelazna središnja druga ugovorna

strana ne posjeduje rejting agencije za procjenu kreditnog rejtinga ili ako je taj rejting ispod razina rejtinga potrebnih za pristup tim sustavima ili infrastrukturama ili mjestima trgovanja.

Ako prijelazna središnja druga ugovorna strana ne ispunjava kriterije iz prvog podstavka, prijelazna središnja druga ugovorna strana može nastaviti izvršavati prava članstva središnje druge ugovorne strane i pristupati tim sustavima te drugim infrastrukturama i mjestima trgovanja tijekom razdoblja koje odredi sanacijsko tijelo. To razdoblje nije dulje od 12 mjeseci.

13. Dioničari ili vjerovnici središnje druge ugovorne strane u sanaciji i ostalih trećih strana čija se imovina, prava ili obveze ne prenose na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu nemaju nikakva potraživanja u odnosu na imovinu, prava ili obveze koji se prenose na prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu ili potraživanja u vezi s njima, ili prema njezinu odboru odnosno višem rukovodstvu.

14. Prijelazna središnja druga ugovorna strana nema nikakvu dužnost ni odgovornost prema dioničarima ili vjerovnicima središnje druge ugovorne strane u sanaciji, a odbor ili više rukovodstvo prijelazne središnje druge ugovorne strane nema nikakvu odgovornost prema tim dioničarima ili vjerovnicima u pogledu djelovanja ili propusta tijekom obavljanja svojih dužnosti, osim ako je to djelovanje ili propust posljedica grubog nemara ili teške povrede radne dužnosti u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.

Članak 43.

Prijelazna središnja druga ugovorna strana: postupovni zahtjevi

1. Prijelazna središnja druga ugovorna strana ispunjava sve sljedeće zahtjeve:

(a) prijelazna središnja druga ugovorna strana traži odobrenje sanacijskog tijela za sve navedeno:

- i. pravila o osnivanju prijelazne središnje druge ugovorne strane;
- ii. članove odbora prijelazne središnje druge ugovorne strane, ako te članove nije izravno imenovalo sanacijsko tijelo;
- iii. odgovornosti i naknade članova odbora prijelazne središnje druge ugovorne strane, ako te naknade i odgovornosti nije odredilo sanacijsko tijelo;
- iv. strategiju i profil rizičnosti prijelazne središnje druge ugovorne strane;

(b) prijelazna središnja druga ugovorna strana preuzima odobrenja središnje druge ugovorne strane u sanaciji za pružanje usluga ili provedbu aktivnosti koje proizlaze iz prijenosa iz članka 42. stavka 1. u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012.

Neovisno o prvom podstavku točki (b) i ako je to potrebno za postizanje ciljeva sanacije, prijelazna središnja druga ugovorna strana može za kratko razdoblje na početku svojeg poslovanja dobiti odobrenje za rad bez usklađivanja s Uredbom (EU) br. 648/2012. U tu svrhu sanacijsko tijelo nadležnom tijelu podnosi zahtjev za takvo odobrenje. Ako nadležno tijelo odluči dodijeliti takvo odobrenje, ono navodi razdoblje u kojem je prijelazna središnja druga ugovorna strana izuzeta od obveze ispunjavanja zahtjeva iz Uredbe (EU) br. 648/2012. To razdoblje nije dulje od 12 mjeseci. Tijekom tog razdoblja prijelazna središnja druga ugovorna strana smatra se kvalificiranom središnjom drugom ugovornom stranom kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 88. za potrebe Uredbe (EU) br. 575/2013.

Neovisno o razdoblju iz drugog podstavka, u slučaju bonitetnih zahtjeva na temelju glave IV. poglavlja 3. Uredbe (EU) br. 648/2012, izuzeće se može primjenjivati samo u razdoblju od najviše tri mjeseca. To se izuzeće može produljiti za jedno ili dva dodatna razdoblja od najviše tri mjeseca ako je to potrebno za postizanje ciljeva sanacije.

2. Podložno bilo kojim ograničenjima izrečenima u skladu s pravilima Unije ili nacionalnim pravilima o tržišnom natjecanju, rukovodstvo prijelazne središnje druge ugovorne strane upravlja prijelaznom središnjom drugom ugovornom stranom s ciljem očuvanja neprekidnosti ključnih funkcija prijelazne središnje druge ugovorne strane i prodaje prijelazne središnje druge ugovorne strane ili njezine imovine, prava ili obveza jednom kupcu iz privatnog sektora ili više njih. Ta se prodaja odvija ako su tržišni uvjeti primjereni te tijekom razdoblja utvrđenog u stavku 5. i, ako je to primjenjivo, stavku 6. ovog članka.

3. Sanacijsko tijelo donosi odluku o tome da prijelazna središnja druga ugovorna strana više nije prijelazna središnja druga ugovorna strana u smislu članka 42. stavka 2. u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

- (a) ispunjeni su ciljevi sanacije;
- (b) prijelazna središnja druga ugovorna strana spaja se s drugim subjektom;
- (c) prijelazna središnja druga ugovorna strana više ne ispunjava zahtjeve utvrđene u članku 42. stavku 2.;
- (d) prijelazna središnja druga ugovorna strana ili gotovo sva njezina imovina, prava ili obveze prodani su u skladu sa stavcima 2. i 4.;

- (e) isteklo je razdoblje utvrđeno u stavku 5. ili, ako je to primjenjivo, stavku 6.;
- (f) namireni su, istekli su ili su zatvoreni ugovori čije je poravnanje obavila prijelazna središnja druga ugovorna strana te su stoga prava i obveze središnje druge ugovorne strane u vezi s tim ugovorima u potpunosti izvršeni.

4. Prije prodaje prijelazne središnje druge ugovorne strane ili njezine imovine, prava ili obveza, sanacijsko tijelo oglašava dostupnost elemenata namijenjenih prodaji i osigurava da se oni stave na tržište na otvoren i transparentan način te da nisu bitno pogrešno prikazani.

Sanacijsko tijelo vrši prodaju iz prvog podstavka pod komercijalnim uvjetima te ne daje neopravdanu prednost potencijalnim kupcima niti ih diskriminira.

5. Sanacijsko tijelo prekida poslovanje prijelazne središnje druge ugovorne strane dvije godine nakon datuma posljednjeg prijenosa sa središnje druge ugovorne strane u sanaciji.

Ako prekida poslovanje prijelazne središnje druge ugovorne strane, sanacijsko tijelo od nadležnog tijela zahtijeva oduzimanje odobrenja prijelaznoj središnjoj drugoj ugovornoj strani.

6. Sanacijsko tijelo može produljiti razdoblje iz stavka 5. za jedno dodatno jednogodišnje razdoblje ili više njih ako je produljenje potrebno za postizanje ishoda iz stavka 3. točaka od (a) do (d).

Odluka da se razdoblje iz stavka 5. produlji obrazlaže se te sadržava detaljnu procjenu stanja prijelazne središnje druge ugovorne strane u odnosu na relevantne tržišne uvjete i tržišne izgledе.

7. Ako se poslovanje prijelazne središnje druge ugovorne strane prekine u okolnostima iz stavka 3. točke (d) ili (e), prijelazna središnja druga ugovorna strana likvidira se u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.

Osim ako je drukčije predviđeno u ovoj Uredbi, svi prihodi nastali slijedom prekida poslovanja prijelazne središnje druge ugovorne strane idu u korist njezinih dioničara.

Ako se prijelazna središnja druga ugovorna strana rabi za potrebe prijenosa imovine i obveza više od jedne središnje druge ugovorne strane u sanaciji, prihodi iz drugog podstavka raspodjeljuju se uzimajući u obzir imovinu i obveze koji su preneseni sa svake pojedine središnje druge ugovorne strane u sanaciji.

ODJELJAK 6.

DODATNI ARANŽMANI FINANCIRANJA

Članak 44.

Alternativna sredstva financiranja

Sanacijsko tijelo može sklopiti ugovore o pozajmljivanju ili dobivanju drugih oblika financijske potpore, među ostalim u okviru unaprijed financiranih sredstava koja su dostupna u bilo kojem neiskorištenom jamstvenom fondu u okviru središnje druge ugovorne strane u sanaciji, ako je to potrebno kako bi se zadovoljilo privremene potrebe za likvidnošću radi osiguravanja učinkovite primjene sanacijskih instrumenata.

ODJELJAK 7.

DRŽAVNI INSTRUMENTI ZA STABILIZACIJU

Članak 45.

Državni instrumenti za financijsku stabilizaciju

1. U vrlo iznimnoj situaciji sistemske krize države članice mogu rabiti državne instrumente za stabilizaciju u skladu s člancima 46. i 47. za potrebe sanacije središnje druge ugovorne strane samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) financijska potpora potrebna je za ostvarivanje ciljeva sanacije iz članka 21.;
- (b) financijska potpora rabi se samo kao krajnja mjera u skladu sa stavkom 3. nakon što su procijenjeni i upotrijebljeni svi sanacijski instrumenti u najvećoj mogućoj izvedivoj mjeri uz istodobno održavanje financijske stabilnosti;
- (ba) financijska potpora vremenski je ograničena;
- (c) financijska potpora u skladu je s okvirom Unije za državne potpore;
- (d) država članica unaprijed je utvrdila sveobuhvatne i vjerodostojne aranžmane na način koji je usklađen s okvirom Unije za državne potpore, za povrat, tijekom primjerenog vremenskog razdoblja, u skladu s člankom 27. stavkom 9., dodijeljenih javnih sredstava, u mjeri u kojoj ona nisu u potpunosti vraćena prodajom privatnim kupcima u skladu s člankom 46. stavkom 3. ili člankom 47. stavkom 2.

Uporaba državnih instrumenata za stabilizaciju provodi se u skladu s nacionalnim pravom pod vodstvom nadležnog ministarstva ili vlade u bliskoj suradnji sa sanacijskim tijelom ili pod vodstvom sanacijskog tijela.

2. Za primjenu državnih instrumenata za financijsku stabilizaciju nadležna ministarstva ili vlade imaju relevantne sanacijske ovlasti utvrđene u člancima od 48. do 58. te osiguravaju usklađenost s člancima 52., 54. i 70.

3. Smatra se da se državni instrumenti za financijsku stabilizaciju primjenjuju kao krajnja mjera za potrebe stavka 1. točke (b), ako je ispunjen najmanje jedan od sljedećih uvjeta:

(a) ako nadležno ministarstvo ili vlada i sanacijsko tijelo nakon savjetovanja sa središnjom bankom i nadležnim tijelom utvrde da primjena preostalih sanacijskih instrumenata ne bi bila dovoljna za izbjegavanje znatnog nepovoljnog učinka na financijski sustav;

(b) ako nadležno ministarstvo ili vlada i sanacijsko tijelo utvrde da primjena preostalih sanacijskih instrumenata ne bi bila dovoljna za zaštitu javnog interesa u slučajevima u kojima je središnja druga ugovorna strana od središnje banke već dobila izvanrednu likvidnosnu pomoć;

(c) u pogledu instrumenta privremenog javnog vlasništva, ako nadležno ministarstvo ili vlada nakon savjetovanja s nadležnim tijelom i sanacijskim tijelom utvrde da primjena preostalih sanacijskih instrumenata ne bi bila dovoljna za zaštitu javnog interesa u slučajevima u kojima je središnja druga ugovorna strana u okviru instrumenta potpore za vlasnički kapital već dobila javnu potporu za vlasnički kapital.

Članak 46.

Instrument javne potpore za vlasnički kapital

1. Javna financijska potpora može se dodijeliti za dokapitalizaciju središnje druge ugovorne strane u zamjenu za vlasničke instrumente.

2. Središnjim drugim ugovornim stranama na koje se primjenjuje instrument javne potpore za vlasnički kapital upravlja se na komercijalnoj i profesionalnoj osnovi.

3. Vlasnički instrumenti iz stavka 1. prodaju se privatnom kupcu čim to komercijalne i financijske okolnosti dopuste.

Članak 47.

Instrument privremenog javnog vlasništva

1. Središnja druga ugovorna strana može biti prenesena u privremeno javno vlasništvo s pomoću jednog ili više naloga za prijenos vlasničkih instrumenata koji je izvršila država članica, a mogući primatelji prijenosa su:

- (a) osoba koju je imenovala država članica, ili
- (b) trgovačko društvo u potpunom vlasništvu države članice.

2. Središnjim drugim ugovornim stranama na koje se primjenjuje instrument privremenog javnog vlasništva upravlja se na komercijalnoj i profesionalnoj osnovi te se one, imajući u vidu mogućnost povrata troška sanacije, prodaju privatnom kupcu čim to komercijalne i financijske okolnosti dopuste. Pri utvrđivanju trenutka prodaje središnje druge ugovorne strane u obzir se uzimaju financijsko stanje i relevantni tržišni uvjeti.

POGLAVLJE IV.

Sanacijske ovlasti

Članak 48.

Opće ovlasti

1. Sanacijsko tijelo ima sve potrebne ovlasti za učinkovitu primjenu sanacijskih instrumenata, među ostalim sve sljedeće ovlasti:

- (a) da od bilo koje osobe zahtijeva da sanacijskom tijelu dostavi sve informacije potrebne za odlučivanje o mjeri sanacije i njezinu pripremu, među ostalim ažurirane i dodatne informacije uz informacije navedene u planu sanacije ili zatražene u okviru inspekcija na licu mjesta;
- (b) da preuzme kontrolu nad središnjom drugom ugovornom stranom u sanaciji i izvršava sva prava i ovlasti koje imaju držatelji vlasničkih instrumenata i odbor središnje druge ugovorne strane, među ostalim prava i ovlasti u okviru pravilâ poslovanja središnje druge ugovorne strane;
- (c) da prenese vlasničke instrumente koje je izdala središnja druga ugovorna strana u sanaciji;
- (d) da prenese prava, imovinu ili obveze središnje druge ugovorne strane na drugi subjekt, uz suglasnost tog subjekta;
- (e) da smanji, među ostalim smanji na nulu, glavnice ili preostali nepodmireni dospjeli iznos u vezi s dužničkim instrumentima ili drugim neosiguranim obvezama središnje druge ugovorne strane u sanaciji;
- (f) da konvertira dužničke instrumente ili druge neosigurane obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji u vlasničke instrumente te središnje druge ugovorne strane ili prijelazne središnje

druge ugovorne strane na koju su preneseni imovina, prava ili obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji;

(g) da poništi dužničke instrumente koje je izdala središnja druga ugovorna strana u sanaciji;

(h) da smanji, među ostalim smanji na nulu, nominalni iznos vlasničkih instrumenata središnje druge ugovorne strane u sanaciji i poništi te vlasničke instrumente;

(i) da od središnje druge ugovorne strane u sanaciji zahtijeva izdavanje novih vlasničkih instrumenata, među ostalim povlaštenih dionica i uvjetovanih konvertibilnih instrumenata;

(j) u pogledu dužničkih instrumenata i drugih obveza središnje druge ugovorne strane, ovlast da mijenja ili prepravlja njihovo dospijee, mijenja iznos plativih kamata, ili mijenja datum na koji kamata postaje plativa, među ostalim privremenom suspenzijom plaćanja;

(k) da zatvori i raskine financijske ugovore;

(l) da razriješi ili zamijeni odbor i više rukovodstvo središnje druge ugovorne strane u sanaciji;

(m) da od nadležnog tijela zahtijeva pravodobnu procjenu kupca kvalificiranog udjela odstupajući od rokova utvrđenih u članku 31. Uredbe (EU) br. 648/2012;

(n) da smanji, među ostalim smanji na nulu, iznos varijacijskog iznosa nadoknade koji se duguje članu sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane u sanaciji;

(o) da prenese otvorene pozicije i svu povezanu imovinu, među ostalim relevantne ugovore o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava i ugovore o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima, aranžmane o prijebu i aranžmane o netiranju, s računa člana sustava poravnanja koji ne ispunjava svoje obveze na člana sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze na način koji je u skladu s člankom 48. Uredbe (EU) br. 648/2012;

(p) da izvrši sve postojeće i nepodmirene ugovorne obveze članova sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane u sanaciji ili, ako je to potrebno za postizanje ciljeva sanacije, da se suzdrži od takvog izvršavanja ugovornih obveza ili na drugi način odstupi od pravilâ poslovanja središnje druge ugovorne strane;

(q) da izvrši sve postojeće i nepodmirene obveze matičnog društva središnje druge ugovorne strane u sanaciji, među ostalim da pruži financijsku potporu središnjoj drugoj ugovornoj strani s pomoću jamstava ili kreditnih linija;

(r) da od članova sustava poravnanja zahtijeva da pruže dodatne doprinose u gotovini podložno ograničenju iz članka 31.

Sanacijska tijela mogu izvršavati ovlasti iz prvog podstavka pojedinačno ili u bilo kojoj kombinaciji.

2. Osim ako je drukčije predviđeno u ovoj Uredbi i okviru Unije za državne potpore, sanacijsko tijelo ne podliježe nijednom od sljedećih zahtjeva ako izvršava ovlasti iz stavka 1.:

- (a) zahtjevu za dobivanje odobrenja ili suglasnosti od bilo koje javne ili privatne osobe;
- (b) zahtjevima koji se odnose na prijenos financijskih instrumenata, prava, obveza ili imovine središnje druge ugovorne strane u sanaciji ili prijelazne središnje druge ugovorne strane;
- (c) zahtjevu za obavješćivanje bilo koje javne ili privatne osobe;
- (d) zahtjevu za objavu bilo kakve obavijesti ili prospekta;
- (e) zahtjevu za dostavu ili prijavu dokumenata bilo kojem drugom tijelu.

Članak 49.

Dodatne ovlasti

1. Ako se izvršava ovlast iz članka 48. stavka 1., sanacijsko tijelo može izvršavati i bilo koju od sljedećih dodatnih ovlasti:

- (a) podložno članku 65., osigurati da prijenos proizvodi učinak bez ikakvih obveza ili opterećenja koji utječu na prenesene financijske instrumente, prava, imovinu ili obveze;
- (b) ukinuti prava na stjecanje dodatnih vlasničkih instrumenata;
- (c) zahtijevati od relevantnog tijela da prekine ili suspendira uvrštenje za trgovanje na uređenom tržištu ili službenu kotaciju svih financijskih instrumenata koje je izdala središnja druga ugovorna strana na temelju Direktive 2001/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁴;
- (d) osigurati da se prema kupcu ili prijelaznoj središnjoj drugoj ugovornoj strani, na temelju članka 40. odnosno članka 42., u pogledu svih prava ili obveza središnje druge ugovorne strane u sanaciji odnosno mjera koje poduzima ta središnja druga ugovorna strana u sanaciji, postupa kao da je ta središnja druga ugovorna strana u sanaciji, uključujući sva prava ili obveze povezane sa sudjelovanjem u tržišnoj infrastrukturi;
- (e) zahtijevati od središnje druge ugovorne strane u sanaciji ili kupca ili prijelazne središnje druge ugovore strane da si, ako je to relevantno, međusobno pružaju informacije i pomoć;
- (f) osigurati članu sustava poravnanja koji je primatelj pozicija koje su mu dodijeljene temeljem ovlasti iz članka 48. stavka 1. točaka (o) i (p) preuzimanje prava ili obveza povezanih sa sudjelovanjem u središnjoj drugoj ugovornoj strani u odnosu na te pozicije;
- (g) poništiti ili izmijeniti uvjete ugovora u kojemu je središnja druga ugovorna strana u sanaciji jedna od stranaka ili zamijeniti kupca ili prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu kao stranku umjesto središnje druge ugovorne strane u sanaciji;

²⁴ Direktiva 2001/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. svibnja 2001. o uvrštenju vrijednosnih papira u službenu kotaciju burze te o informacijama koje treba objaviti o tim vrijednosnim papirima (SL L 184, 6.7.2001., str. 1.).

(h) promijeniti ili izmijeniti pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane u sanaciji, među ostalim u pogledu njezinih uvjeta pristupa poravnavanju za njezine članove sustava poravnanja i druge sudionike;

i. prenijeti članstvo člana sustava poravnanja sa središnje druge ugovorne strane u sanaciji na kupca središnje druge ugovorne strane ili prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu.

Svako pravo na nadoknadu predviđeno ovom Uredbom ne smatra se obvezom ili opterećenjem za potrebe prvog podstavka točke (a).

2. Sanacijsko tijelo može omogućiti aranžmane za neprekidnost poslovanja potrebne da bi se osigurala učinkovitost mjere sanacije te to da kupac ili prijelazna središnja druga ugovorna strana može upravljati prenesenim poslovanjem. Ti aranžmani za neprekidnost poslovanja mogu obuhvaćati:

(a) neprekidnost ugovora koje je sklopila središnja druga ugovorna strana u sanaciji tako da kupac ili prijelazna središnja druga ugovorna strana preuzimaju prava i obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji u vezi sa svim financijskim instrumentima, pravima, imovinom ili obvezama koji su preneseni te zamijene središnju drugu ugovornu stranu u sanaciji, bilo izričito ili posredno, u svim relevantnim ugovornim dokumentima;

(b) zamjenu središnje druge ugovorne strane u sanaciji kupcem ili prijelaznom središnjom drugom ugovornom stranom u svim pravnim postupcima povezanim sa svim financijskim instrumentima, pravima, imovinom ili obvezama koji su preneseni.

3. Ovlasti iz stavka 1. točke (d) i stavka 2. točke (b) ne utječu na:

(a) pravo zaposlenika središnje druge ugovorne strane da raskine ugovor o radu;

(b) podložno člancima 55., 56. i 57., ostvarivanje ugovornih prava stranke ugovora, među ostalim pravo na raskid ugovora, ako je to navedeno u uvjetima ugovora, zbog djelovanja ili propusta središnje druge ugovorne strane prije prijenosa, ili kupca ili prijelazne središnje druge ugovorne strane nakon prijenosa.

Članak 50.

Posebno upravljanje

1. Sanacijsko tijelo može imenovati jednog posebnog upravitelja ili više njih da zamijene odbor središnje druge ugovorne strane u sanaciji. Posebni upravitelj ima dovoljno dobar ugled i

primjerenu stručnost u pogledu financijskih usluga, upravljanja rizicima i usluga poravnanja u skladu s člankom 27. stavkom 2. drugim podstavkom Uredbe (EU) br. 648/2012.

2. Posebni upravitelj ima sve ovlasti dioničara i odbora središnje druge ugovorne strane. Posebni upravitelj te ovlasti može izvršavati samo pod nadzorom sanacijskog tijela. Sanacijsko tijelo može ograničiti djelovanja posebnog upravitelja ili zahtijevati prethodnu suglasnost za određena djelovanja.

Sanacijsko tijelo objavljuje imenovanje iz stavka 1. i uvjete povezane s tim imenovanjem.

3. Posebni upravitelj imenuje se na najviše godinu dana. Sanacijsko tijelo može obnoviti to razdoblje ako je to potrebno za postizanje ciljeva sanacije.

4. Posebni upravitelj poduzima sve potrebne mjere za promicanje ciljeva sanacije i provedbu mjera sanacije koje je poduzelo sanacijsko tijelo. U slučaju nedosljednosti ili sukoba, ta zakonska obveza ima prednost u odnosu na sve druge upraviteljske obveze u skladu sa statutom središnje druge ugovorne strane ili nacionalnim pravom.

5. Posebni upravitelj izrađuje izvješća za sanacijsko tijelo koje ga je imenovalo u redovnim intervalima koje odredi sanacijsko tijelo te na početku i na kraju mandata. U tim izvješćima detaljno se opisuje financijsko stanje središnje druge ugovorne strane i navode razlozi za poduzete mjere.

6. Sanacijsko tijelo u bilo kojem trenutku može smijeniti posebnog upravitelja. Svakako ga smjenjuje u sljedećim slučajevima:

- (a) ako posebni upravitelj ne obavlja svoje dužnosti u skladu s uvjetima koje je odredilo sanacijsko tijelo;
- (b) ako bi se ciljevi sanacije bolje postigli smjenjivanjem ili zamjenom tog posebnog upravitelja;
- (c) ako više nisu ispunjeni uvjeti za imenovanje.

Članak 51.

Ovlast na temelju koje se zahtijeva pružanje usluga i osiguravanje prostora

1. Sanacijsko tijelo može od središnje druge ugovorne strane u sanaciji, ili bilo kojeg subjekta koji pripada istoj grupi kao i središnja druga ugovorna strana ili članovi sustava poravnanja, zahtijevati da pruže sve usluge ili prostore koji su potrebni kupcu ili prijelaznoj središnjoj drugoj ugovornoj strani kako bi učinkovito upravljali poslovanjem koje je na njih preneseno.

Prvi podstavak primjenjuje se neovisno o tome je li za subjekt koji je u istoj grupi kao i središnja druga ugovorna strana ili jednog od članova sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane pokrenut redovni postupak u slučaju nesolventnosti ili je sam u sanaciji.

2. Sanacijsko tijelo može osigurati izvršavanje obveza koje su na temelju stavka 1. izrekla sanacijska tijela u drugim državama članicama kada se te ovlasti izvršavaju u odnosu na subjekte koji pripadaju istoj grupi kao i središnja druga ugovorna strana u sanaciji, ili u odnosu na članove sustava poravnanja navedene središnje druge ugovorne strane.

3. Usluge i prostori iz stavka 1. ne uključuju nikakav oblik financijske potpore.

4. Usluge i prostori koji su pruženi odnosno osigurani na temelju stavka 1. pružaju se:

(a) pod istim komercijalnim uvjetima pod kojima su bili pruženi središnjoj drugoj ugovornoj strani neposredno prije poduzimanja mjere sanacije, ako postoji sporazum za tu svrhu;

(b) pod razumnim komercijalnim uvjetima, ako ne postoji sporazum za tu svrhu ili ako je taj sporazum istekao.

Članak 52.

Ovlast na temelju koje druge države članice izvršavaju mjere sanacije ili mjere za sprječavanje kriza

1. Ako se vlasnički instrumenti, imovina, prava ili obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji nalaze u državi članici koja nije država članica sanacijskog tijela ili se na njih primjenjuje pravo države članice koja nije država članica sanacijskog tijela, svaki prijenos ili mjera sanacije u odnosu na te instrumente, imovinu, prava ili obveze proizvodi učinak u skladu s pravom te druge države članice.

2. Tijela druge relevantne države članice pružaju sanacijskom tijelu države članice svu potrebnu pomoć kako bi osigurala da se svi vlasnički instrumenti, imovina, prava ili obveze prenesu na kupca

ili prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu ili da svaka druga mjera sanacije počne proizvoditi učinke u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.

3. Dioničari, vjerovnici i treće strane na koje utječe prijenos vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza iz stavka 1. nemaju pravo spriječiti, osporavati ili poništiti taj prijenos na temelju prava države članice u kojoj se imovina nalazi ili kojim se uređuje prijenos vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza.

4. Ako sanacijsko tijelo države članice primjenjuje sanacijske instrumente iz članaka od 28. do 32., a ugovori, obveze, vlasnički instrumenti ili dužnički instrumenti središnje druge ugovorne strane u sanaciji uključuju instrumente, ugovore ili obveze na koje se primjenjuje pravo druge države članice, ili uključuju obveze koje se duguju vjerovnicima i ugovore u pogledu članova sustava poravnanja i, ako je primjenjivo, njihovih klijenata koji se nalaze u toj drugoj državi članici, relevantna tijela u toj drugoj državi članici osiguravaju da svaka mjera koja proizlazi iz tih sanacijskih instrumenata počne proizvoditi učinke.

Za potrebe prvog podstavka, dioničari, vjerovnici i članovi sustava poravnanja te, ako je primjenjivo, njihovi klijenti na koje utječu ti sanacijski instrumenti imaju pravo osporiti smanjenje glavnice ili plativog iznosa instrumenta ili obveze ili njezinu konverziju ili restrukturiranje, ovisno o slučaju, samo na temelju prava države članice sanacijskog tijela.

5. Sljedeća prava i zaštitne mjere utvrđuju se u skladu sa pravom države članice sanacijskog tijela:

(a) pravo dioničara, vjerovnika i trećih strana da na temelju članka 72. podnesu žalbu na prijenos vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza iz stavka 1. ovog članka;

(b) pravo dotičnih vjerovnika da na temelju članka 72. podnesu žalbu na smanjenje glavnice ili plativog iznosa ili konverziju ili restrukturiranje instrumenta, obveze ili ugovora obuhvaćenih stavkom 4. ovoga članka;

(c) zaštitne mjere za djelomične prijenose, navedene u poglavlju V., u odnosu na imovinu, prava ili obveze iz stavka 1. ovog članka.

Članak 53.

Ovlast u odnosu na imovinu, ugovore, prava, obveze i vlasničke instrumente osoba koje se nalaze u trećim zemljama ili se na njih primjenjuje pravo trećih zemalja

1. Ako se mjera sanacije odnosi na imovinu ili ugovore osoba koje se nalaze u trećoj zemlji, ili na vlasničke instrumente, prava ili obveze na koje se primjenjuje pravo treće zemlje, sanacijsko tijelo može zahtijevati:

(a) da središnja druga ugovorna strana u sanaciji i primatelj navedene imovine, ugovora, vlasničkih instrumenata, prava ili obveza poduzmu sve potrebne mjere kako bi se osiguralo da mjera počne proizvoditi učinke;

(b) da središnja druga ugovorna strana u sanaciji drži vlasničke instrumente, imovinu ili prava ili ispunjava obveze u ime primatelja dok mjera ne počne proizvoditi učinke;

(c) da se opravdani troškovi koji su primatelju valjano nastali pri provedbi bilo koje mjere koja se zahtjeva na temelju točaka (a) i (b) ovog stavka nadoknade na bilo koji od načina iz članka 27. stavka 9.

2. Za potrebe stavka 1. sanacijsko tijelo zahtijeva od središnje druge ugovorne strane da osigura da se u njezine ugovore i druge sporazume s članovima sustava poravnanja i držateljima vlasničkih instrumenata i dužničkih instrumenata koji se nalaze u trećim zemljama ili se na njih primjenjuje pravo trećih zemalja uvrsti odredba kojom pristaju biti obvezani svakom mjerom u odnosu na njihovu imovinu, ugovore, prava ili obveze koju poduzme sanacijsko tijelo, uključujući primjenu članaka 28., 32., 55., 56. i 57.

Sanacijsko tijelo može zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da osigura uključivanje takve odredbe u svoje ugovore i druge sporazume s držateljima drugih obveza koje se nalaze u trećim zemljama ili se na njih primjenjuje pravo trećih zemalja. Sanacijsko tijelo može zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da mu dostavi obrazloženo pravno mišljenje neovisnog pravnog stručnjaka kojim se potvrđuje pravna izvršivost i učinkovitost takvih odredaba.

3. Ako mjera sanacije iz stavka 1. ne počne proizvoditi učinke, ta se mjera smatra nevažećom u odnosu na dotične vlasničke instrumente, imovinu, prava ili obveze.

Članak 54.

Isključenje određenih ugovornih uvjeta pri ranoj intervenciji i sanaciji

1. Mjera za sprječavanje krize ili mjera sanacije koje se poduzimaju u skladu s ovom Uredbom, ili bilo kakav događaj izravno povezan s primjenom te mjere, ne smatraju se događajem izvršenja ili slučajem nesolventnosti ili događajem neispunjavanja obveza u smislu Direktive 2002/47/EZ, Direktive 98/26/EZ ili Uredbe (EU) br. 575/2013, pod uvjetom da se i dalje obavljaju bitne obveze u okviru ugovora, uključujući obveze plaćanja i obveze isporuke te pružanje kolaterala.

Za potrebe prvog podstavka, sanacijski postupak treće zemlje koji se priznaje na temelju članka 75., ili na neki drugi način ako sanacijsko tijelo tako odluči, smatra se mjerom sanacije koja se poduzima u skladu s ovom Uredbom.

2. Mjera za sprječavanje krize ili mjera sanacije iz stavka 1. ne primjenjuju se u svrhu:

(a) ostvarivanja bilo kakva prava raskida, suspenzije, izmjene, netiranja ili prijeboja, uključujući u odnosu na ugovor koji je sklopio bilo koji subjekt grupe kojoj pripada središnja druga ugovorna strana, a koji uključuje odredbe o unakrsnom statusu neispunjavanja obveza ili obveze za koje jamči ili ih na drugi način podupire bilo koji subjekt grupe;

(b) stjecanja posjeda, izvršavanja kontrole ili prisilne naplate bilo kakvog založnog prava nad bilo kojom imovinom dotične središnje druge ugovorne strane ili bilo kojeg subjekta grupe u odnosu na ugovor koji uključuje odredbe o unakrsnom statusu neispunjavanja obveza;

(c) utjecanja na bilo kakva ugovorna prava dotične središnje druge ugovorne strane ili bilo kojeg subjekta grupe u odnosu na ugovor koji uključuje odredbe o unakrsnom statusu neispunjavanja obveza.

Članak 55.

Ovlast za suspenziju određenih obveza

1. Sanacijsko tijelo može suspendirati bilo koju obvezu plaćanja ili obvezu isporuke obaju drugih ugovornih stranaka bilo kojeg ugovora koji je sklopila središnja druga ugovorna strana u sanaciji od trenutka objavljivanja obavijesti o suspenziji u skladu s člankom 70. do kraja radnoga dana koji slijedi nakon dana te objave.

Za potrebe prvog podstavka kraj radnoga dana znači ponoć u državi članici sanacijskog tijela.

2. Ako bi obveza plaćanja ili obveza isporuke dospijevala tijekom razdoblja suspenzije, obveza plaćanja ili obveza isporuke dospijeva odmah nakon isteka razdoblja suspenzije.

3. Sanacijsko tijelo ne izvršava ovlast iz stavka 1. u pogledu obveza plaćanja i obveza isporuke prema sustavima ili operatorima sustavâ određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ, ostalim *središnjim drugim ugovornim stranama* i središnjim bankama.

Članak 56.

Ovlast za ograničenje prisilne naplate založnih prava

1. Sanacijsko tijelo može spriječiti osigurane vjerovnike središnje druge ugovorne strane u sanaciji u provedbi prisilne naplate založnih prava u odnosu na imovinu navedene središnje druge ugovorne strane u sanaciji od trenutka objave obavijesti o ograničenju u skladu s člankom 70. do kraja radnoga dana koji slijedi nakon dana te objave.

Za potrebe prvog podstavka kraj radnoga dana znači ponoć u državi članici sanacijskog tijela.

2. Sanacijsko tijelo ne izvršava ovlast iz stavka 1. u odnosu na bilo kakvo založno pravo sustavâ ili operatorâ sustavâ određenih za potrebe Direktive 98/26/EZ, ostale središnje druge ugovorne strane i središnje banke u vezi s imovinom za koju središnja druga ugovorna strana u sanaciji jamči ili je osigurava iznosom nadoknade ili kolateralom.

Članak 57.

Ovlast za privremenu suspenziju prava raskida

1. Sanacijsko tijelo može suspendirati prava raskida svih stranaka ugovora sa središnjom drugom ugovornom stranom u sanaciji od trenutka objave obavijesti o raskidu u skladu s člankom 70. do kraja radnoga dana koji slijedi nakon dana te objave, pod uvjetom da se i dalje obavljaju obveze plaćanja i obveze isporuke te pružanje kolaterala.

Za potrebe prvog podstavka kraj radnoga dana znači ponoć u državi članici sanacije.

2. Sanacijsko tijelo ne izvršava ovlast iz stavka 1. u odnosu na sustave ili operatore sustavâ određene za potrebe Direktive 98/26/EZ, ostale središnje druge ugovorne strane i središnje banke.

3. Stranka ugovora može ostvariti pravo raskida na temelju tog ugovora prije završetka razdoblja iz stavka 1. ako ta stranka primi obavijest od sanacijskog tijela da prava i obveze obuhvaćeni ugovorom:

(a) ne prenose se na drugi subjekt;

(b) ne podliježu otpisu, konverziji ili primjeni sanacijskog instrumenta za raspodjelu gubitaka ili pozicija.

4. Ako nije dana obavijest iz stavka 3., prava raskida mogu se ostvariti nakon što istekne razdoblje suspenzije, podložno članku 54., na sljedeće načine:

(a) ako su prava i obveze obuhvaćeni ugovorom preneseni na drugi subjekt, druga ugovorna strana može ostvariti prava raskida u skladu s odredbama tog ugovora samo ako je subjekt primatelj prouzročio nastanak ili nastavak događaja izvršenja;

(b) ako prava i obveze obuhvaćeni ugovorom ostanu središnjoj drugoj ugovornoj strani, druga ugovorna strana može ostvariti prava raskida u skladu s uvjetima za raskid navedenima u ugovoru između središnje druge ugovorne strane i relevantne druge ugovorne strane samo ako je događaj izvršenja nastupio ili se nastavi nakon isteka suspenzije na temelju stavka 1.

Članak 58.

Ovlast za izvršavanje kontrole nad središnjom drugom ugovornom stranom

1. Sanacijsko tijelo može izvršavati kontrolu nad središnjom drugom ugovornom stranom u sanaciji u svrhu:

(a) upravljanja aktivnostima i uslugama središnje druge ugovorne strane, pri čemu izvršava ovlasti njezinih dioničara i upravnog odbora;

(aa) savjetovanja s odborom za rizike;

(b) upravljanja i raspolaganja imovinom i vlasništvom središnje druge ugovorne strane u sanaciji.

Kontrolu iz prvog podstavka može izravno izvršavati sanacijsko tijelo ili neizravno posebni upravitelj kojeg je to sanacijsko tijelo imenovalo u skladu s člankom 50. stavkom 1.

2. Ako sanacijsko tijelo izvršava kontrolu nad središnjom drugom ugovornom stranom, sanacijsko tijelo ne smatra se direktorom iz sjene ili *de facto* direktorom na temelju nacionalnog prava.

Članak 59. Izvršavanje ovlasti sanacijskih tijela

Podložno članku 72. sanacijska tijela poduzimaju mjere sanacije izvršnim nalogom u skladu s nacionalnim administrativnim nadležnostima i postupcima.

POGLAVLJE V. Zaštitne mjere

Članak 60.

Načelo prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj

Ako primjenjuje jedan sanacijski instrument ili više njih, sanacijsko tijelo osigurava da dioničari, članovi sustava poravnania i drugi vjerovnici ne pretrpe veće gubitke nego što bi to bio slučaj da sanacijsko tijelo nije poduzelo mjeru sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu u trenutku kada je sanacijsko tijelo smatralo da su uvjeti za sanaciju na temelju članka 22. stavka 1. bili ispunjeni te da je ta središnja druga ugovorna strana umjesto toga bila likvidirana u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti, slijedom potpune primjene primjenjivih ugovornih obveza i drugih aranžmana u okviru njezinih pravila poslovanja.

Članak 61.

Vrednovanje u svrhu primjene načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj

1. Za potrebe procjene usklađenosti s načelom prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj kako je utvrđeno u članku 60., sanacijsko tijelo osigurava da neovisna osoba provede vrednovanje čim prije nakon provedbe mjere sanacije ili više njih.

2. Vrednovanje iz stavka 1. sadržava:

(a) način na koji bi se postupilo prema dioničarima, članovima sustava poravnanja i drugim vjerovnicima da sanacijsko tijelo nije poduzelo mjeru sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu u trenutku kada je sanacijsko tijelo smatralo da su uvjeti za sanaciju na temelju članka 22. stavka 1. bili ispunjeni te da je ta središnja druga ugovorna strana bila likvidirana u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti, slijedom potpune primjene primjenjivih ugovornih obveza i drugih aranžmana u okviru njezinih pravila poslovanja;

(b) stvarno postupanje prema dioničarima, članovima sustava poravnanja i drugim vjerovnicima, primijenjeno pri sanaciji središnje druge ugovorne strane;

(c) navod o eventualnoj razlici između postupanja iz točke (a) i postupanja iz točke (b).

3. Za potrebe izračuna postupanja iz stavka 2. točke (a), vrednovanje(m) iz stavka 1.:

(a) zanemaruje se bilo kakvo pružanje izvanredne javne financijske potpore središnjoj drugoj ugovornoj strani u sanaciji ili hitne likvidnosne pomoći središnje banke ili bilo koje likvidnosne pomoći središnje banke u okviru nestandardne kolateralizacije, razdoblja dospijeca ili kamatnih uvjeta;

(b) temelji se na gubicima koji bi stvarno nastali za članove sustava poravnanja i druge vjerovnike da je središnja druga ugovorna strana bila likvidirana u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti, slijedom potpune primjene primjenjivih ugovornih obveza i drugih aranžmana u okviru njezinih pravila poslovanja;

(c) uzima se u obzir komercijalno razumnu procjenu izravnih troškova zamjene, uključujući sve dodatne zahtjeve u pogledu iznosa dodatne nadoknade, koji bi nastali članovima sustava poravnanja kada bi unutar odgovarajućeg razdoblja ponovno otvorili usporedive neto pozicije na tržištu, pri čemu se uzimaju u obzir stvarni tržišni uvjeti, među ostalim dubina tržišta i sposobnost tržišta da se u tome razdoblju izvrši relevantni opseg transakcija takvim neto pozicijama;

(d) temelji se na metodologiji središnje druge ugovorne strane u pogledu određivanja cijena, osim ako se takvom metodologijom za određivanje cijena ne odražavaju stvarni tržišni uvjeti.

Duljina razdoblja iz prvog podstavka točke (c) ovisi o učincima primjenjivog prava o nesolventnosti i obilježjima relevantnih neto pozicija.

4. Vrednovanje iz stavka 1. razlikuje se od vrednovanja koje se provodi na temelju članka 24. stavka 3.

5. ESMA, uzimajući u obzir sve regulatorne tehničke standarde izrađene u skladu s člankom 49. stavkom 5. i člankom 74. stavkom 4. Direktive 2014/59/EU, izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuje metodologija za provedbu vrednovanja iz stavka 1., uključujući izračun gubitaka slijedom likvidacije koji proizlaze iz troškova iz stavka 3. prvog podstavka točke (c) u slučaju da je središnja druga ugovorna strana bila likvidirana redovnim postupkom u slučaju nesolventnosti, slijedom potpune primjene primjenjivih ugovornih obveza i drugih aranžmana u okviru njezinih pravila poslovanja.

ESMA do [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: 12 mjeseci od stupanja na snagu Uredbe] podnosi Komisiji taj nacrt regulatornih standarda.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s postupkom utvrđenim u člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 62.

Zaštitne mjere za dioničare, članove sustava poravnanja i druge vjerovnike

Ako su, u skladu s vrednovanjem provedenim na temelju članka 61., bilo koji dioničar, član sustava poravnanja ili drugi vjerovnik pretrpjeli veće gubitke nego što bi to bio slučaj da sanacijsko tijelo nije poduzelo mjeru sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu te da je središnja druga ugovorna strana bila likvidirana u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti, slijedom potpune primjene primjenjivih ugovornih obveza ili drugih aranžmana u okviru njezinih pravila poslovanja, taj dioničar, član sustava poravnanja ili drugi vjerovnik imaju pravo na isplatu razlike.

Članak 62.a

Zaštitna mjera za klijente i neizravne klijente

1. Ugovorni aranžmani kojima se članovima sustava poravnanja omogućuje da na svoje klijente prebace negativne posljedice sanacijskih instrumenata ujedno uključuju, na istovrijednoj i

razmjernoj osnovi, pravo klijenata na sve nadoknade ili naknade koje članovi sustava poravnanja prime u skladu s člankom 20.a i člankom 27. stavkom 5. ili bilo koji novčani ekvivalent takve nadoknade ili naknade ili bilo koji prihod koji prime slijedom potraživanja u skladu s člankom 62. u mjeri u kojoj se gubici koji se nadoknađuju odnose na pozicije klijenata. Te se odredbe primjenjuju i na ugovorne aranžmane klijenata i neizravnih klijenata koji nude usluge neizravnog poravnanja svojim klijentima.

2. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi se na transparentan način, u mjeri u kojoj to dopušta povjerljivost ugovornih aranžmana, odredili uvjeti pod kojima se zahtijeva prebacivanje naknade, novčane protuvrijednosti takve naknade ili bilo kojeg prihoda iz stavka 1. te uvjeti pod kojima to prebacivanje treba smatrati razmjernim.

ESMA podnosi Komisiji navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do [Ured za publikacije: molimo unijeti datum 12 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s postupkom utvrđenim u člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 62.b

Povrat plaćanja

Sanacijsko tijelo u najvećoj mogućoj mjeri ostvaruje povrat svih razumnih troškova nastalih u vezi s plaćanjem iz članka 62. na bilo koji od sljedećih načina:

- (a) od središnje druge ugovorne strane u sanaciji, kao povlašteni vjerovnik;
- (b) iz svih naknada koje je platio kupac ako se primjenjuje instrument prodaje poslovanja;
- (c) iz svih prihoda proizišlih slijedom prekida poslovanja prijelazne središnje druge ugovorne strane, kao povlašteni vjerovnik.

Članak 63.

Zaštitne mjere za druge ugovorne strane u djelomičnim prijenosima

Zaštite iz članaka 64., 65. i 66. primjenjuju se u sljedećim okolnostima:

- (a) ako sanacijsko tijelo prenosi samo dio imovine, prava ili obveza središnje druge ugovorne strane u sanaciji na drugi subjekt ili, pri izvršavanju sanacijskog instrumenta, s prijelazne središnje druge ugovorne strane na kupca;
- (b) ako sanacijsko tijelo izvršava ovlasti iz članka 49. stavka 1. točke (g).

Članak 64.

Zaštita ugovora o financijskom kolateralu te aranžmanâ o prijeboju i netiranju

Sanacijsko tijelo osigurava da se primjenom sanacijskog instrumenta koji nije instrument za raspodjelu pozicija iz članka 29. ne uzrokuje prijenos samo dijela prava i obveza iz ugovora o financijskom kolateralu s prijenosom vlasničkih prava, aranžmana o prijeboju ili aranžmana o netiranju između središnje druge ugovorne strane u sanaciji i drugih stranaka aranžmana ili izmjenu ili prekid prava i obveza na temelju tih aranžmana primjenom dodatnih ovlasti.

Aranžmani iz prvog podstavka uključuju sve aranžmane u kojima stranke aranžmana imaju pravo na prijeboj ili netiranje tih prava i obveza.

Članak 65.

Zaštita sporazumâ o osiguranju

Sanacijsko tijelo osigurava da primjena sanacijskog instrumenta ne dovede do bilo čega od sljedećeg u odnosu na sporazume o osiguranju između središnje druge ugovorne strane u sanaciji i drugih stranaka tih sporazuma:

- (a) prijenosa imovine kojom je obveza osigurana, osim ako se prenose i ta obveza i korist od osiguranja;
- (b) prijenosa osigurane obveze, osim ako se prenosi i korist iz osiguranja;
- (c) prijenosa koristi iz osiguranja, osim ako se prenosi i osigurana obveza;
- (d) promjene ili raskida sporazumâ o osiguranju primjenom dodatnih ovlasti, ako je učinak te promjene ili raskida takav da obveza više nije osigurana.

Članak 66.

Zaštita strukturiranih financijskih sporazuma i pokrivenih obveznica

Sanacijsko tijelo osigurava da primjena sanacijskog instrumenta ne dovede do bilo čega od sljedećeg u odnosu na strukturirane financijske sporazume, uključujući pokrivenne obveznice:

- (a) prijenosa samo dijela imovine, prava i obveza koji čine ili su sastavni dio strukturiranog financijskog sporazuma u kojemu je središnja druga ugovorna strana u sanaciji jedna od stranaka;
- (b) poništenja ili izmjene, primjenom dodatnih ovlasti, imovine, prava i obveza koji čine ili su sastavni dio strukturiranog financijskog sporazuma u kojemu je središnja druga ugovorna strana u sanaciji jedna od stranaka.

Za potrebe prvog podstavka, strukturirani financijski sporazumi uključuju sekuritizacije i instrumente koji se rabe za zaštitu od rizika i sastavni su dio imovine za pokriće te koji su prema nacionalnom pravu osigurani na sličan način kao pokrivenne obveznice, u čijem okviru jedna stranka aranžmana odnosno stečajni upravitelj, zastupnik ili ovlaštenik dobiva i drži jamstva.

Članak 67.

Djelomični prijenosi: zaštita sustavâ trgovanja, poravnanja i namire

1. Sanacijsko tijelo osigurava da se primjenom sanacijskog instrumenta ne utječe na rad i pravila sustava obuhvaćenih Direktivom 98/26/EZ, ako sanacijsko tijelo:

- (a) prenese na drugi subjekt samo dio imovine, prava ili obveza središnje druge ugovorne strane u sanaciji;
- (b) poništi ili izmijeni uvjete ugovora u kojemu je središnja druga ugovorna strana u sanaciji jedna od stranaka ili kao stranku zamijeni kupca ili prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu.

2. Za potrebe stavka 1., sanacijsko tijelo osigurava da se primjenom sanacijskih instrumenata ne uzrokuje bilo što od sljedećeg:

- (a) opoziv naloga za prijenos u skladu s člankom 5. Direktive 98/26/EZ;
- (b) učinak na izvršivost naloga za prijenos i netiranje kako je propisano člancima 3. i 5. Direktive 98/26/EZ;

(c) učinak na uporabu sredstava, vrijednosnih papira ili kreditnih linija kako je propisano člankom 4. Direktive 98/26/EZ;

(d) učinak na zaštitu kolateralnog osiguranja kako je propisano člankom 9. Direktive 98/26/EZ.

POGLAVLJE VI. Postupovne obveze

Članak 68.

Zahtjevi u vezi s obavješćivanjem

1. Središnja druga ugovorna strana obavješćuje nadležno tijelo ako smatra da propada ili je vjerojatno da će propasti, kako je navedeno u članku 22. stavku 2.

2. Nadležno tijelo obavješćuje sanacijsko tijelo o svim obavijestima koje primi na temelju stavka 1. te o svakoj mjeri oporavka ili drugim mjerama u skladu s glavom IV. čije poduzimanje nadležno tijelo zahtijeva od središnje druge ugovorne strane.

Nadležno tijelo obavješćuje sanacijsko tijelo o svim hitnim situacijama iz članka 24. Uredbe (EU) br. 648/2012 koje se odnose na središnju drugu ugovornu stranu te o svim obavijestima primljenim u skladu s člankom 48. te uredbe.

3. Ako utvrdi da su u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu ispunjeni uvjeti iz članka 22. stavka 1. točaka (a) i (b) ili članka 22. stavka 3., nadležno tijelo ili sanacijsko tijelo bez neopravdane odgode obavješćuje sljedeća tijela:

(a) nadležno tijelo ili sanacijsko tijelo navedene središnje druge ugovorne strane;

(b) nadležno tijelo matičnog društva središnje druge ugovorne strane;

(c) središnju banku;

(d) nadležno ministarstvo;

(e) ESRB i imenovano nacionalno makrobonitetno tijelo;

(f) kolegij nadzornih tijela i sanacijski kolegij za tu središnju drugu ugovornu stranu.

Članak 69.

Odluka sanacijskog tijela

1. Nakon primitka obavijesti od nadležnog tijela na temelju članka 68. stavka 3. sanacijsko tijelo utvrđuje je li potrebno poduzeti neku mjeru sanacije.
2. Odluka o poduzimanju ili nepoduzimanju mjere sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu sadržava informacije o sljedećem:
 - (a) procjeni sanacijskog tijela o tome ispunjava li središnja druga ugovorna strana uvjete za sanaciju;
 - (b) svim mjerama koje sanacijsko tijelo namjerava poduzeti, uključujući odluku o podnošenju zahtjeva za likvidaciju, imenovanju upravitelja ili bilo kojoj drugoj mjeri u okviru primjenjivog redovnog postupka u slučaju nesolventnosti ili, podložno članku 27. stavku 1. točki (e), na temelju nacionalnog prava.

Članak 70.

Postupovne obveze sanacijskih tijela

1. Sanacijsko tijelo obavješćuje sanacijski kolegij o mjerama sanacije koje namjerava poduzeti. U toj obavijesti navodi se i to odstupa li mjera sanacije od plana sanacije.

Nakon provedbe mjere sanacije sanacijsko tijelo čim prije obavješćuje:

- (a) središnju drugu ugovornu stranu u sanaciji;
- (b) sanacijski kolegij;
- (c) imenovano nacionalno makrobonitetno tijelo i ESRB;
- (d) Komisiju, Europsku središnju banku i EIOPA-u;
- (e) operatore sustava obuhvaćenih Direktivom 98/26/EZ u kojima sudjeluje središnja druga ugovorna strana u sanaciji.

2. Obavijest iz stavka 1. drugog podstavka sadržava primjerak svih naloga ili instrumenata kojima se poduzimaju relevantne mjere te se u njoj navodi datum od kojega mjera sanacije proizvodi učinke.

U obavijesti sanacijskom kolegiju na temelju stavka 1. drugog podstavka navode se razlozi za sva odstupanja od plana sanacije.

3. Primjerak naloga ili instrumenta kojim se mjera sanacije poduzima ili obavijest u kojoj su sažeto navedeni učinci mjere sanacije te, ako je to primjenjivo, uvjeti i razdoblje suspenzije ili ograničenja iz članaka 55., 56. i 57., objavljuju se na sve sljedeće načine:

- (a) na internetskim stranicama sanacijskog tijela;
- (b) na internetskim stranicama nadležnog tijela, ako se razlikuje od sanacijskog tijela, te na internetskim stranicama ESMA-e;
- (c) na internetskim stranicama središnje druge ugovorne strane u sanaciji;
- (d) ako su vlasnički instrumenti ili dužnički instrumenti središnje druge ugovorne strane u sanaciji uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu, na sredstvima koja se rabe za objave propisanih informacija o središnjoj drugoj ugovornoj strani u sanaciji u skladu s člankom 21. stavkom 1. Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁵.

4. Ako vlasnički instrumenti ili dužnički instrumenti nisu uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu, sanacijsko tijelo osigurava da se dokumenti s dokazima o nalogu iz stavka 3. pošalju držateljima vlasničkih instrumenata i vjerovnicima središnje druge ugovorne strane u sanaciji čiji se podaci nalaze u registrima ili bazama podataka središnje druge ugovorne strane u sanaciji koji su dostupni sanacijskom tijelu.

Članak 71.

Povjerljivost

1. Zahtjevi o čuvanju poslovne tajne obvezujući su u odnosu na sljedeće osobe:

²⁵ Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.).

- (a) sanacijska tijela;
- (b) nadležna tijela, ESMA-u i EBA-u;
- (c) nadležna ministarstva;
- (d) posebne upravitelje ili privremene upravitelje imenovane na temelju ove Uredbe;
- (e) potencijalne stjecatelje s kojima u kontakt stupaju nadležna tijela ili kojima se obrate sanacijska tijela, neovisno o tome je li to kontaktiranje ili obraćanje izvedeno kao priprema za primjenu instrumenta prodaje poslovanja i neovisno o tome je li to obraćanje rezultiralo stjecanjem;
- (f) revizore, računovođe, pravne i stručne savjetnike, procjenitelje i ostale stručnjake koje izravno ili neizravno angažiraju sanacijska tijela, nadležna tijela, nadležna ministarstva ili potencijalni stjecatelji iz točke (e);
- (g) središnje banke i ostala tijela uključena u postupak sanacije;
- (h) prijelaznu središnju drugu ugovornu stranu;
- (j) više rukovodstvo i članove upravnog odbora središnje druge ugovorne strane te zaposlenike tijela ili subjekata iz točaka od (a) do (k) prije, tijekom ili nakon njihova imenovanja;
- (k) sve ostale članove sanacijskog kolegija koji nisu navedeni u točkama (a), (b), (c) i (g);
- (l) sve ostale osobe koje izravno ili neizravno, trajno ili povremeno pružaju ili su pružale usluge osobama iz točaka od (a) do (k).

2. Kako bi zajamčile usklađenost sa zahtjevima u pogledu povjerljivosti utvrđenima u stavcima 1. i 3., osobe iz stavka 1. točaka (a), (b), (c), (g), (h) i (k) osiguravaju uspostavu internih pravila, među ostalim i pravila kojima se osigurava tajnost informacija koje razmjenjuju osobe izravno uključene u postupak sanacije.

3. Osobama iz stavka 1. zabranjuje se objavljivanje povjerljivih informacija koje dobiju tijekom obavljanja svojih profesionalnih aktivnosti ili od nadležnog tijela ili sanacijskog tijela u vezi s njihovim funkcijama na temelju ove Uredbe bilo kojoj osobi ili tijelu, osim ako je to objavljivanje u okviru izvršavanja njihovih funkcija na temelju ove Uredbe ili ako su informacije u sažetom ili agregiranom obliku takve da nije moguće utvrditi identitet pojedinačne središnje druge ugovorne strane ili ako se informacije objavljuju uz izričitu prethodnu suglasnost tijela ili središnje druge ugovorne strane koji su dostavili informacije.

Prije objavljivanja bilo kakvih informacija, osobe iz stavka 1. procjenjuju moguće učinke objave na javni interes u pogledu financijske, monetarne ili ekonomske politike, na komercijalne interese fizičkih i pravnih osoba, svrhu inspekcija te istrage i revizije.

Postupak provjere učinaka objavljivanja informacija sadržava posebnu procjenu učinaka svake objave sadržaja i pojedinosti plana oporavka i plana sanacije iz članaka 9. i 13. te rezultat svake procjene provedene na temelju članaka 10. i 16.

Svaka osoba ili subjekt iz stavka 1. podložni su građanskopravnoj odgovornosti u slučaju kršenja ovoga članka, u skladu s nacionalnim pravom.

4. Odstupajući od stavka 3., osobe iz stavka 1. mogu razmjenjivati povjerljive informacije s bilo kojom od sljedećih osoba ili tijela uz uvjet da primatelj, za potrebe te razmjene, podliježe zahtjevima u pogledu povjerljivosti:

- (a) svakom drugom osobom kada je to potrebno u svrhu planiranja ili provedbe mjere sanacije;
- (b) parlamentarnim istražnim odborima u svojoj državi članici, revizorskim sudovima u svojoj državi članici i drugim subjektima zaduženima za istrage u svojoj državi članici;
- (c) nacionalnim tijelima odgovornima za nadzor nad platnim sustavima, tijelima odgovornima za redovne postupke u slučaju nesolventnosti, tijelima kojima je povjerena javna dužnost nadzora nad drugim subjektima financijskog sektora, tijelima odgovornima za nadzor financijskih tržišta i društava za osiguranje i inspektorima koji djeluju u njihovo ime, tijelima odgovornima za očuvanje stabilnosti financijskog sustava u državama članicama primjenom makrobonitetnih pravila, tijelima odgovornima za zaštitu stabilnosti financijskog sustava te osobama odgovornima za provedbu zakonskih revizija.

5. Ovim člankom ne sprječava se:

- (a) razmjena informacija među zaposlenicima i stručnjacima tijela ili subjekata iz stavka 1. točaka od (a) do (g) i točke (k) unutar svakog pojedinog tijela ili subjekta;
- (b) razmjena informacija među sanacijskim tijelima i nadležnim tijelima, uključujući njihove zaposlenike i stručnjake, i s drugim sanacijskim tijelima u Uniji, drugim nadležnim tijelima u Uniji, nadležnim ministarstvima, središnjim bankama, tijelima odgovornima za redovne postupke u slučaju nesolventnosti, tijelima odgovornima za održavanje stabilnosti financijskog sustava u državama članicama primjenom makrobonitetnih pravila, osobama nadležnim za provedbu zakonskih revizija financijskih izvještaja, EBA-om, ESMA-om ili, podložno članku 78., s tijelima trećih zemalja koja izvršavaju jednakovrijedne funkcije kao i sanacijska tijela ili, podložno strogim

zahtjevima u pogledu povjerljivosti, s potencijalnim stjecateljem za potrebe planiranja ili provedbe mjere sanacije.

6. Ovim člankom ne dovodi se u pitanje nacionalno pravo u vezi s objavom informacija za potrebe sudskih postupaka u kaznenim ili građanskim predmetima.

POGLAVLJE VII.

Pravo na žalbu i isključivanje drugih radnji

Članak 72.

Ex ante suglasnost suda i pravo na žalbu

1. Odluka o poduzimanju mjere za sprječavanje krize ili mjere sanacije može biti podložna *ex ante* suglasnosti suda, kada se to predviđa nacionalnim pravom, ako se postupak ishoda te suglasnosti i razmatranje suda provode u žurnom postupku.

2. Sve osobe na koje utječe odluka o poduzimanju mjere za sprječavanje krize ili odluka o izvršenju bilo koje ovlasti, uz iznimku mjere sanacije, imaju pravo na žalbu na tu odluku.

3. Sve osobe na koje utječe odluka o poduzimanju mjere sanacije imaju pravo na žalbu na tu odluku.

4. Pravo na žalbu iz stavka 3. podliježe sljedećim uvjetima:

(-a) podnošenje žalbe nema za posljedicu automatsku suspenziju učinaka osporavane odluke;

(a) odluka sanacijskog tijela odmah je izvršiva te stvara oborivu pretpostavku da suspenzija njezina izvršenja ne bi bila u javnom interesu;

(b) postupak koji se odnosi na žalbu provodi se žurno.

4.a Vlastita procjena suda temelji se na ekonomskim procjenama činjenica koje je provelo sanacijsko tijelo.

5. Ako je to potrebno radi zaštite interesa trećih strana koje su u dobroj vjeri mjerom sanacije stekle vlasničke instrumente, imovinu, prava ili obveze središnje druge ugovorne strane u sanaciji, poništenje odluke sanacijskog tijela ne utječe na naknadne administrativne radnje ili transakcije dotičnog sanacijskog tijela koje su se temeljile na poništenoj odluci.

Za potrebe prvog podstavka, u slučaju poništenja odluke sanacijskog tijela dostupan pravni lijek podnositelju žalbe ograničen je na nadoknadu zbog gubitka pretrpljenog slijedom te odluke.

Članak 73.

Ograničenja drugih postupaka

1. Redovni postupak u slučaju nesolventnosti pokreće se u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu isključivo na inicijativu sanacijskog tijela ili uz njegovu suglasnost u skladu sa stavkom 3.
2. Nadležna tijela i sanacijska tijela obavješćuju se bez odgode o svakom zahtjevu za pokretanje redovnog postupka u slučaju nesolventnosti u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu bez obzira na to je li ta središnja druga ugovorna strana u sanaciji ili je odluka o tome objavljena u skladu s člankom 70. stavkom 3.
3. Tijela odgovorna za redovne postupke u slučaju nesolventnosti mogu pokrenuti postupak tek nakon što ih sanacijsko tijelo obavijesti o svojoj odluci o nepoduzimanju mjere sanacije u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu ili ako obavijest ne prime u roku od sedam dana od obavijesti iz stavka 2.

Ako je to potrebno za učinkovitu primjenu sanacijskih instrumenata i ovlasti, sanacijska tijela mogu od suda zatražiti da svaki sudski postupak ili postupak u kojem je središnja druga ugovorna strana u sanaciji stranka ili može postati stranka obustavi tijekom odgovarajućeg razdoblja u skladu s ciljevima sanacije.

GLAVA VI.

ODNOSI S TREĆIM ZEMLJAMA

Članak 74.

Sporazumi s trećim zemljama

1. U skladu s člankom 218. UFEU-a, Komisija može podnijeti preporuke Vijeću za pregovore o sporazumima s jednom trećom zemljom ili više njih o načinima suradnje sanacijskih tijela i relevantnih tijela trećih zemalja u području planiranja oporavka i sanacije u odnosu na središnje druge ugovorne strane i središnje druge ugovorne strane trećih zemalja u sljedećim situacijama:

- (a) ako središnja druga ugovorna strana treće zemlje pruža usluge ili ima društva kćeri u jednoj državi članici ili više njih;
- (b) ako središnja druga ugovorna strana s poslovnim nastanom u državi članici pruža usluge ili ima jedno društvo kćer ili više njih u trećoj zemlji.

2. Sporazumima iz stavka 1. osobito se nastoji osigurati uspostava postupaka i aranžmana za suradnju pri izvršenju zadaća i ovlasti navedenih u članku 77., među ostalim i pri razmjeni informacija potrebnih u te svrhe.

Članak 75.

Priznavanje i izvršenje sanacijskog postupka treće zemlje

1. Ovaj članak primjenjuje se na sanacijski postupak treće zemlje osim ako s relevantnom trećom zemljom stupi na snagu međunarodni sporazum iz članka 74. stavka 1. te do njegova stupanja na snagu. Članak se primjenjuje i nakon stupanja na snagu međunarodnog sporazuma iz članka 74. stavka 1. s relevantnom trećom zemljom u mjeri u kojoj priznavanje i izvršenje sanacijskog postupka treće zemlje nisu uređeni tim sporazumom.

2. Relevantna nacionalna tijela priznaju sanacijski postupak treće zemlje koji se odnosi na središnju drugu ugovornu stranu treće zemlje u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

- (a) središnja druga ugovorna strana treće zemlje pruža usluge ili ima društva kćeri s poslovnim nastanom u jednoj državi članici ili više njih;
- (b) središnja druga ugovorna strana treće zemlje ima imovinu, prava ili obveze u jednoj državi članici ili više njih, ili se na tu imovinu, prava ili obveze primjenjuje pravo tih država članica.

Relevantna nacionalna tijela osiguravaju izvršenje priznatog sanacijskog postupka treće zemlje u skladu sa svojim nacionalnim pravom.

3. Relevantna nacionalna tijela ovlaštena su barem za sljedeće:

(a) izvršenje sanacijskih ovlasti u odnosu na sljedeće:

i. imovinu središnje druge ugovorne strane treće zemlje koja se nalazi u njihovoj državi članici ili se na nju primjenjuje pravo njihove države članice;

ii. prava ili obveze središnje druge ugovorne strane treće zemlje koji su evidentirani u njihovoj državi članici ili se na njih primjenjuje pravo njihove države članice ili ako su potraživanja u odnosu na takva prava i obveze izvršiva u njihovoj državi članici;

(b) provedbu, uključujući zahtjev drugoj osobi da poduzme mjere radi provedbe, prijenosa vlasničkih instrumenata u društvu kćeri s poslovnim nastanom u državi članici koja ih je imenovala;

(c) izvršenje ovlasti iz članka 55., 56. i 57. u odnosu na prava bilo koje stranke ugovora sa subjektom iz stavka 2. ovog članka ako su te ovlasti potrebne za izvršenje sanacijskog postupka treće zemlje;

(d) učiniti neizvršivim bilo koje ugovorno pravo na raskid, unovčenje ili prijevremeno izvršenje ugovora ili utjecati na ugovorna prava subjekata iz stavka 2. i drugih subjekata grupe ako takvo pravo proizlazi iz mjere sanacije koju u odnosu na središnju drugu ugovornu stranu treće zemlje poduzima sanacijsko tijelo treće zemlje ili se ta mjera poduzima na neki drugi način na temelju pravnih ili regulatornih zahtjeva u pogledu sanacijskih aranžmana u toj zemlji, pod uvjetom da se i dalje obavljaju bitne obveze iz ugovora, uključujući obveze plaćanja i obveze isporuke te pružanje kolaterala.

4. Priznavanjem i izvršenjem sanacijskog postupka treće zemlje ne dovodi se u pitanje redovni postupak u slučaju nesolventnosti na temelju primjenjivog nacionalnog prava.

Članak 76.

Pravo na odbijanje priznavanja ili izvršenja sanacijskog postupka treće zemlje

Odstupajući od članka 75. stavka 2., relevantna nacionalna tijela mogu odbiti priznati ili izvršiti sanacijski postupak treće zemlje u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

- (a) sanacijski postupak treće zemlje nepovoljno bi utjecao na financijsku stabilnost u njihovoj državi članici;
- (b) postupanje prema vjerovnicima, članovima sustava poravnanja i, ako je to primjenjivo, njihovim klijentima u njihovoj državi članici ne bi bilo jednako kao prema vjerovnicima i članovima sustava poravnanja u trećoj zemlji i, ako je to primjenjivo, njihovim klijentima u trećoj zemlji koji u sanacijskom postupku matične treće zemlje imaju slična zakonska prava;
- (c) priznavanje ili izvršenje sanacijskog postupka treće zemlje imali bi bitne fiskalne posljedice za njihovu državu članicu;
- (d) priznavanje ili izvršenje bili bi u suprotnosti s nacionalnim pravom.

Članak 77.

Suradnja s tijelima trećih zemalja

1. Ovaj članak primjenjuje se na suradnju s trećim zemljama osim ako s relevantnom trećom zemljom stupi na snagu međunarodni sporazum iz članka 74. stavka 1. te do njegova stupanja na snagu. Članak se primjenjuje i nakon stupanja na snagu međunarodnog sporazuma s relevantnom trećom zemljom predviđenog člankom 74. stavkom 1. u mjeri u kojoj predmet ovog članka nije uređen tim sporazumom.
2. Nadležna tijela ili sanacijska tijela, ovisno o slučaju, uspostavljaju sporazume o suradnji sa sljedećim relevantnim tijelima trećih zemalja, uzimajući u obzir postojeće sporazume o suradnji uspostavljene na temelju članka 25. stavka 7. Uredbe (EU) br. 648/2012:
 - (a) ako središnja druga ugovorna strana treće zemlje pruža usluge ili ima društva kćeri u jednoj državi članici ili više njih, s relevantnim tijelima treće zemlje u kojoj ta središnja druga ugovorna strana ima poslovni nastan;
 - (b) ako središnja druga ugovorna strana pruža usluge ili ima društvo kći ili više njih u trećim zemljama, s relevantnim tijelima trećih zemalja u kojima se te usluge pružaju ili u kojima ta društva kćeri imaju poslovni nastan.
3. Sporazumima o suradnji iz stavka 2. uspostavljaju se postupci i aranžmani među uključenim tijelima radi razmjene potrebnih informacija i suradnje u obavljanju sljedećih zadataka te izvršavanju sljedećih ovlasti u odnosu na središnje druge ugovorne strane iz stavka 2. točaka (a) i (b) ili grupe čiji su te središnje druge ugovorne strane članovi:

- (a) izrade planova sanacije u skladu s člankom 13. i sličnim zahtjevima na temelju prava relevantnih trećih zemalja;
- (b) procjene mogućnosti sanacije takvih institucija i grupa u skladu s člankom 16. i sličnim zahtjevima na temelju prava relevantnih trećih zemalja;
- (c) primjene ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije na temelju članka 17. te svih sličnih ovlasti na temelju prava relevantnih trećih zemalja;
- (d) primjene mjera rane intervencije na temelju članka 19. te sličnih ovlasti na temelju prava relevantnih trećih zemalja;
- (e) primjene sanacijskih instrumenata i izvršavanja sanacijskih ovlasti te sličnih ovlasti dodijeljenih relevantnim tijelima trećih zemalja.

4. Sporazumi o suradnji uspostavljeni između sanacijskih tijela i nadležnih tijela država članica i trećih zemalja na temelju stavka 2. mogu sadržavati odredbe o sljedećim pitanjima:

- (a) razmjenu informacija potrebnih za pripremu i održavanje planova sanacije;
- (b) savjetovanju i suradnji pri izradi planova sanacije, uključujući načela izvršavanja ovlasti na temelju članka 75. te sličnih ovlasti na temelju prava relevantnih trećih zemalja;
- (c) razmjenu informacija potrebnih za primjenu sanacijskih instrumenata i izvršavanje sanacijskih ovlasti te sličnih ovlasti na temelju prava relevantnih trećih zemalja;
- (d) ranom upozoravanju strana sporazuma o suradnji ili savjetovanju s njima prije poduzimanja bilo kakvih značajnih mjera na temelju ove Uredbe ili prava relevantne treće zemlje koji utječu na središnju drugu ugovornu stranu ili grupu na koju se aranžman odnosi;
- (e) koordinaciji javne komunikacije u slučaju zajedničkih mjera sanacije;
- (f) postupcima i aranžmanima za razmjenu informacija i suradnju na temelju točaka od (a) do (e), među ostalim, ako je to primjereno, uspostavom i radom skupina za upravljanje krizama.

Kako bi se osigurala zajednička, ujednačena i dosljedna primjena stavka 3., ESMA do [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: 18 mjeseci od stupanja na snagu Uredbe] daje smjernice o vrstama i sadržaju odredaba iz stavka 4.

5. Sanacijska tijela i nadležna tijela obavješćuju ESMA-u o svakom dogovoru o suradnji koji uspostave u skladu s ovim člankom.

Članak 78.

Razmjena povjerljivih informacija

1. Sanacijska tijela, nadležna tijela, nadležna ministarstva i, ako je to primjenjivo, druga relevantna nacionalna tijela razmjenjuju povjerljive informacije, uključujući planove oporavka, s relevantnim tijelima trećih zemalja jedino ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) ta tijela trećih zemalja podliježu zahtjevima i standardima o čuvanju poslovne tajne koji se, prema mišljenju svih dotičnih tijela, smatraju barem jednakovrijednima onima koji su propisani člankom 71.;

(b) informacije su potrebne za obavljanje funkcija relevantnih tijela trećih zemalja na temelju nacionalnog prava koje su usporedive s dužnostima na temelju ove Uredbe te se ne rabe u druge svrhe.

2. U mjeri u kojoj se razmjena informacija odnosi na osobne podatke, postupanje s takvim osobnim podacima i njihov prijenos tijelima trećih zemalja uređeni su primjenjivim pravom Unije o zaštiti podataka i nacionalnim pravom o zaštiti podataka.

3. Ako povjerljiva informacija potječe iz druge države članice, sanacijska tijela, nadležna tijela i nadležna ministarstva objavljuju tu informaciju relevantnim tijelima trećih zemalja samo ako su zadovoljeni sljedeći uvjeti:

(a) relevantno tijelo države članice iz koje su potekle informacije slaže se s objavom;

(b) informacije se objavljuju samo u svrhe koje je dopustilo tijelo iz točke (a).

4. Za potrebe ovog članka informacija se smatra povjerljivom ako podliježe zahtjevima u pogledu povjerljivosti na temelju prava Unije.

GLAVA VI.a

ADMINISTRATIVNE MJERE I KAZNE

Članak 78.a

Administrativne kazne i druge administrativne mjere

1. Ne dovodeći u pitanje pravo država članica da predvide i izriču kaznene sankcije, države članice utvrđuju pravila o administrativnim kaznama i drugim administrativnim mjerama koje se primjenjuju u slučaju nepoštovanja odredaba ove Uredbe te poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu primjenu.

Ako odluče da neće utvrditi pravila o administrativnim kaznama za kršenja koja podliježu nacionalnom kaznenom pravu, države članice Komisiji i ESMA-i priopćuju relevantne odredbe kaznenog prava. Administrativne kazne i druge administrativne mjere učinkovite su, proporcionalne i odvraćajuće.

Države članice do [Ured za publikacije: molimo unijeti datum iz članka 83. stavka 2.] detaljno obavješćuju Komisiju i ESMA-u o pravilima iz prvog i drugog podstavka. One Komisiju i ESMA-u bez odgode obavješćuju o naknadnim izmjenama tih pravila.

2. Ako se obveze iz stavka 1. primjenjuju na središnje druge ugovorne strane i članove sustava poravnanja, države članice osiguravaju da se u slučaju kršenja, podložno uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu, mogu primijeniti administrativne kazne ili druge administrativne mjere iz tog stavka na odbor i više rukovodstvo središnjih drugih ugovornih strana, članove sustava poravnanja i druge fizičke osobe koje su na temelju nacionalnog prava odgovorne za kršenje.

3. Ovlasti izricanja administrativnih kazni ili drugih administrativnih mjera predviđenih ovom Uredbom daju se sanacijskim tijelima ili, ako se ne radi o istim tijelima, nadležnim tijelima, ovisno o vrsti kršenja. Sanacijska tijela i nadležna tijela imaju sve ovlasti za prikupljanje informacija i sve istražne ovlasti koje su potrebne za izvršavanje njihovih funkcija. Pri izvršavanju svojih ovlasti izricanja kazni sanacijska tijela i nadležna tijela blisko surađuju kako bi osigurala da administrativne kazne ili druge administrativne mjere daju željene rezultate te usklađuju svoje djelovanje u prekograničnim predmetima.

4. Sanacijska tijela i nadležna tijela izvršavaju svoje ovlasti izricanja administrativnih kazni ili drugih administrativnih mjera u skladu s ovom Uredbom i nacionalnim pravom na bilo koji od sljedećih načina:

- (a) izravno;
- (b) u suradnji s drugim tijelima;
- (c) vlastitom odgovornošću putem delegiranja takvim tijelima;
- (d) podnošenjem zahtjeva nadležnim pravosudnim tijelima.

Članak 78.b

Posebne odredbe

1. Države članice osiguravaju da se njihovim zakonima i drugim propisima predviđaju kazne i druge administrativne mjere barem u odnosu na sljedeće situacije:

- (a) ako se planovi oporavka ne izrade, ne održavaju i ne ažuriraju, čime se krši članak 9.;
- (b) ako se ne pruže sve informacije potrebne za izradu planova sanacije, čime se krši članak 14.;
- (c) ako središnja druga ugovorna strana ne obavijesti nadležno tijelo o tome da ta središnja druga ugovorna strana propada ili je vjerojatno da će propasti, čime se krši članak 68. stavak 1.

2. Države članice osiguravaju da u slučajevima iz stavka 1. administrativne kazne i druge administrativne mjere koje se mogu primijeniti uključuju najmanje sljedeće:

- (a) javnu izjavu u kojoj su navedeni odgovorna fizička osoba, središnja druga ugovorna strana ili druga pravna osoba te vrsta kršenja;
- (b) naredbu kojom se od odgovorne fizičke ili pravne osobe traži da prekine postupanje i da ne ponavlja takvo postupanje;
- (c) privremenu zabranu obavljanja funkcija u središnjoj drugoj ugovornoj strani za člana višeg rukovodstva središnje druge ugovorne strane ili svaku drugu fizičku osobu koju se smatra odgovornom;
- (d) u slučaju pravne osobe, administrativne novčane kazne u iznosu do 10 % ukupnog godišnjeg prometa te pravne osobe u prethodnoj poslovnoj godini. Ako je pravna osoba društvo kći matičnog društva, relevantni promet jest promet koji proizlazi iz konsolidiranih financijskih izvještaja krajnjeg matičnog društva u prethodnoj poslovnoj godini;

(e) u slučaju fizičke osobe, administrativne novčane kazne u iznosu do 5 000 000 EUR ili, u državama članicama u kojima euro nije službena valuta, odgovarajuću vrijednost u nacionalnoj valuti na datum [datum stupanja na snagu Uredbe];

(f) administrativne novčane kazne u visini do dvostrukog iznosa koristi dobivene kršenjem, ako je takvu korist moguće utvrditi.

Članak 78.c

Objavljivanje administrativnih kazni ili drugih administrativnih mjera

1. Sanacijska tijela ili nadležna tijela na svojim službenim internetskim stranicama objavljuju sve administrativne kazne ili administrativne mjere koje su izrekla zbog kršenja ove Uredbe ako te kazne ili mjere nisu bile predmet žalbe ili ako je pravo na žalbu iscrpljeno. Takvo objavljivanje obavlja se bez nepotrebne odgode, nakon što je fizička ili pravna osoba obaviještena o toj kazni ili mjeri, te uključuje informacije o vrsti i prirodi kršenja te identitet fizičke ili pravne osobe kojoj je kazna ili mjera izrečena.

Ako države članice dozvole objavljivanje administrativnih kazni ili drugih administrativnih mjera na koje je moguće podnijeti žalbu, sanacijska tijela i nadležna tijela na svojim službenim internetskim stranicama bez nepotrebne odgode objavljuju informacije o statusu te žalbe i njezinu ishodu.

2. Sanacijska tijela i nadležna tijela objavljuju u anonimnom obliku administrativne kazne ili druge administrativne mjere koje su izrekla, na način koji je u skladu s nacionalnim pravom, u bilo kojoj od sljedećih okolnosti:

(a) ako je administrativna kazna ili druga administrativna mjera izrečena fizičkoj osobi te se objavljivanje osobnih podataka pokazuje nerazmjernim na temelju obvezne prethodne procjene razmjernosti takvog objavljivanja;

(b) ako bi objavljivanje ugrozilo stabilnost financijskih tržišta ili kaznenu istragu ili postupak koji su u tijeku;

(c) ako bi objavljivanje uključenoj središnjoj drugoj ugovornoj strani ili fizičkim osobama prouzročilo nerazmjernu štetu, u mjeri u kojoj je to moguće utvrditi.

Umjesto toga, u takvim se slučajevima objavljivanje dotičnih podataka može odgoditi na razumno razdoblje ako se može predvidjeti da će u tom razdoblju prestati postojati razlozi za anonimnost objavljivanja.

3. Sanacijska tijela i nadležna tijela osiguravaju da svako objavljivanje u skladu s ovim člankom ostane na njihovim službenim internetskim stranicama najmanje pet godina. Osobni podaci sadržani u objavljivanju ostaju na službenim internetskim stranicama sanacijskog tijela ili nadležnog tijela onoliko dugo koliko je to potrebno u skladu s primjenjivim pravilima o zaštiti podataka.

4. ESMA do [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: 18 mjeseci nakon datuma početka primjene ove Uredbe] podnosi izvješće Komisiji o objavljivanju administrativnih kazni i drugih administrativnih mjera država članica u anonimnom obliku, kako je predviđeno na temelju stavka 2. te osobito o tome postoje li u tome pogledu znatna odstupanja među državama članicama. U tome izvješću navode se i sva znatna odstupanja u trajanju objavljivanja administrativnih kazni ili drugih administrativnih mjera na temelju nacionalnog prava država članica za objavljivanje administrativnih kazni i drugih administrativnih mjera.

Članak 78.d

Održavanje središnje baze podataka koje provodi ESMA

1. Podložno zahtjevima o čuvanju poslovne tajne iz članka 71., sanacijska tijela i nadležna tijela obavješćuju ESMA-u o svim administrativnim kaznama koje su izrekla na temelju članka 78.a te o statusu žalbe i njezinu ishodu.

2. ESMA održava središnju bazu podataka o administrativnim kaznama o kojima je obaviještena, isključivo u svrhu razmjene informacija među sanacijskim tijelima, koja je dostupna samo sanacijskim tijelima te se ažurira na temelju informacija koje pružaju sanacijska tijela.

3. ESMA održava središnju bazu podataka o administrativnim kaznama o kojima je obaviještena, isključivo u svrhu razmjene informacija među nadležnim tijelima, koja je dostupna samo nadležnim tijelima te se ažurira na temelju informacija koje pružaju nadležna tijela.

4. ESMA održava internetsku stranicu s poveznicama na objavljene administrativne kazne svih sanacijskih tijela i nadležnih tijela na temelju članka 78.c te navodi razdoblje za koje svaka država članica objavljuje kazne.

Članak 78.e

Izvršavanje ovlasti izricanja administrativnih kazni i drugih administrativnih mjera i njihova učinkovita primjena od strane nadležnih tijela i sanacijskih tijela

Države članice osiguravaju da pri određivanju vrste administrativnih kazni ili drugih administrativnih mjera i razine administrativnih novčanih kazni nadležna tijela i sanacijska tijela uzimaju u obzir sve relevantne okolnosti, uključujući, ako je to primjereno:

- (a) ozbiljnost i trajanje kršenja;
- (b) stupanj odgovornosti odgovorne fizičke ili pravne osobe;
- (c) financijsku snagu odgovorne fizičke ili pravne osobe, navedenu, primjerice, kao ukupni promet odgovorne pravne osobe ili godišnji dohodak odgovorne fizičke osobe;
- (d) iznos ostvarene dobiti ili izbjegnutih gubitaka odgovorne fizičke ili pravne osobe, u mjeri u kojoj ih je moguće utvrditi;
- (e) gubitke koje su zbog kršenja imale treće strane, u mjeri u kojoj ih je moguće utvrditi;
- (f) razinu suradnje odgovorne fizičke ili pravne osobe s nadležnim tijelom i sanacijskim tijelom;
- (g) prethodna kršenja od strane odgovorne fizičke ili pravne osobe;
- (h) moguće sistemske posljedice kršenja.

GLAVA VII.

IZMJENE UREDABA (EU) br. 1095/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 600/2014, (EU) br. 806/2014 I (EU) 2015/2365 TE DIREKTIVA 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2017/1132/EU I 2014/59/EU

Članak 79.

Izmjene Uredbe (EU) br. 1095/2010

Uredba (EU) br. 1095/2010 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 4. stavku 3. dodaje se sljedeća točka iv.:

„iv. u pogledu Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana], sanacijsko tijelo kako je definirano člankom 2. stavkom 1. točkom 3. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”;

2. u članku 40. stavku 5. dodaje se sljedeći podstavak:

„Za potrebe djelovanja unutar područja primjene Uredbe (EU) [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana], člana Odbora nadzornih tijela iz stavka 1. točke (b) može u svakoj državi članici, ako je to primjereno, pratiti predstavnik sanacijskog tijela koji nema pravo glasa.”

Članak 80.
Izmjene Uredbe (EU) br. 648/2012

Uredba (EU) br. 648/2012 mijenja se kako slijedi:

1. umeće se sljedeći članak 6.b:

„Članak 6.b
Suspendirana obveza poravnanja u sanaciji

1. Ako središnja druga ugovorna strana ispunjava uvjete na temelju članka 22. Uredbe (EU) [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana], sanacijsko tijelo središnje druge ugovorne strane imenovano na temelju članka 3. stavka 1. te uredbe ili nadležno tijelo imenovano u skladu s člankom 22. stavkom 1. ove Uredbe, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev nadležnog tijela odgovornog za nadzor člana sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane u sanaciji, može zatražiti od Komisije da suspendira obvezu poravnanja iz članka 4. stavka 1. za posebne kategorije OTC izvedenica ili za određenu vrstu druge ugovorne strane ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) središnja druga ugovorna strana u sanaciji ima odobrenje za obavljanje poravnanja posebnih kategorija OTC izvedenica koje podliježu obvezi poravnanja za koje se zahtijeva suspendirana;

(b) suspendirana obveza poravnanja za te posebne kategorije OTC izvedenica ili za određenu vrstu druge ugovorne strane potrebna je kako bi se izbjegnula ili otklonila ozbiljna prijetnja financijskoj

stabilnosti ili urednom funkcioniranju financijskih tržišta u Uniji u vezi sa sanacijom središnje druge ugovorne strane te je ta suspenzija razmjerna tim ciljevima.

Zahtjevu iz prvog podstavka prilaže se dokaz ispunjenja uvjeta utvrđenih u prvom podstavku točkama (a) i (b).

Tijelo iz stavka 1. prvog podstavka dostavlja ESMA-i i ESRB-u svoj obrazloženi zahtjev istodobno s podnošenjem zahtjeva Komisiji.

2. ESMA u roku od 24 sata od primitka obavijesti o zahtjevu od tijela iz stavka 1. prvog podstavka te, u mjeri u kojoj je to moguće, nakon savjetovanja s ESRB-om daje mišljenje o namjeravanoj suspenziji, uzimajući u obzir potrebu da se izbjegne ili otkloni ozbiljna prijetnja financijskoj stabilnosti ili urednom funkcioniranju financijskih tržišta u Uniji, ciljevima sanacije utvrđenima u članku 21. Uredbe (EU) [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana] i kriterijima navedenima u članku 5. stavcima 4. i 5. ove Uredbe.

2.a Ako ESMA smatra da suspenzija obveze poravnanja predstavlja bitnu promjenu kriterija utvrđenih kako bi obveza trgovanja počela proizvoditi učinke, kako se navodi u članku 32. stavku 5. Uredbe (EU) br. 600/2014, ESMA može zahtijevati od Komisije da suspendira obvezu trgovanja utvrđenu u članku 28. stavcima 1. i 2. te uredbe za iste posebne kategorije OTC izvedenica koje podliježu zahtjevu o suspenziji obveze poravnanja.

ESMA svoj obrazloženi zahtjev podnosi tijelu iz stavka 1. prvog podstavka i ESRB-u istodobno s podnošenjem zahtjeva Komisiji.

3. Zahtjevi iz stavaka 1. i 2.a te mišljenje iz stavka 2. ne objavljuju se.

4. Nakon primitka zahtjeva iz stavka 1., na temelju razloga i dokaza koje je dostavilo tijelo iz stavka 1., Komisija, bez nepotrebne odgode, suspendira obvezu poravnanja za posebne kategorije OTC izvedenica s pomoću provedbenog akta odnosno odbija zahtjev za suspenziju.

Komisija pri donošenju provedbenog akta iz prvog podstavka uzima u obzir mišljenje ESMA-e iz stavka 2., ciljeve sanacije iz članka 21. Uredbe (EU) [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana], kriterije navedene u članku 5. stavcima 4. i 5. ove Uredbe o tim kategorijama

OTC izvedenica te potrebu da se suspenzijom izbjegne ili otkloni ozbiljna prijetnja financijskoj stabilnosti ili urednom funkcioniranju financijskih tržišta u Uniji.

Ako odbije zahtjev za suspenziju, Komisija u pisanom obliku dostavlja obrazloženje za takvu odluku tijelu koje je podnijelo zahtjev iz stavka 1. prvog podstavka i ESMA-i. Komisija o tome odmah obavješćuje Europski parlament i Vijeće te im prosljeđuje obrazloženje dano tijelu koje je podnijelo zahtjev iz stavka 1. prvog podstavka te ESMA-i. Takve informacije ne objavljuju se.

Provedbeni akt iz prvog podstavka ovog stavka donosi se u skladu s postupkom iz članka 86. stavka 3.

4.a Ako ESMA to zatraži u skladu sa stavkom 2.a, provedbenim aktom kojim se suspendira obveza poravnanja može se suspendirati i obveza trgovanja utvrđena u članku 28. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 600/2014 za iste posebne kategorije OTC izvedenica koje podliježu suspenziji obveze poravnanja.

5. Suspenzija obveze poravnanja i, ako je to primjenjivo, obveze trgovanja priopćuje se tijelu koje je podnijelo zahtjev iz stavka 1. prvog podstavka te ESMA-i i objavljuje u *Službenom listu Europske unije*, na internetskim stranicama Komisije te u javnom registru iz članka 6.

6. Suspenzija obveze poravnanja na temelju stavka 4. valjana je tijekom početnog razdoblja koje nije dulje od tri mjeseca od datuma početka primjene te suspenzije.

Suspenzija obveze trgovanja iz stavka 4.a valjana je tijekom istog početnog razdoblja.

7. Ako razlozi za suspenziju i dalje postoje, Komisija s pomoću provedbenog akta može produžiti suspenziju iz stavka 4. za dodatna razdoblja od najviše tri mjeseca, pri čemu ukupno razdoblje suspenzije ne traje dulje od 12 mjeseci. Svako produženje suspenzije objavljuje se u skladu sa stavkom 5.

Provedbeni akt iz prvog podstavka ovog stavka donosi se u skladu s postupkom iz članka 86. stavka 3.

7.a Bilo koje tijelo iz stavka 1. prvog podstavka pravodobno prije isteka početnog razdoblja suspenzije iz stavka 4. ili razdoblja produljenja iz stavka 7. Komisiji može podnijeti zahtjev za produljenje suspenzije obveze poravnanja.

Zahtjevu se prilaže dokaz o tome da su i dalje ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 1. prvom podstavku točkama (a) i (b).

Tijelo iz prvog podstavka dostavlja ESMA-i i ESRB-u svoj obrazloženi zahtjev istodobno s dostavom zahtjeva Komisiji.

Zahtjev iz prvog podstavka ovog stavka ne objavljuje se.

ESMA bez nepotrebne odgode nakon primitka obavijesti o zahtjevu i, ako se to smatra potrebnim, nakon savjetovanja s ESRB-om Komisiji daje mišljenje o tome primjenjuju li se i dalje razlozi za suspenziju, uzimajući u obzir potrebu da se izbjegne ili otkloni ozbiljna prijetnja financijskoj stabilnosti ili urednom funkcioniranju financijskih tržišta u Uniji, ciljevima sanacije utvrđenima u članku 21. Uredbe (EU) [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana] i kriterijima navedenima u članku 5. stavcima 4. i 5. ove Uredbe. ESMA šalje primjerak tog mišljenja Europskom parlamentu i Vijeću. To se mišljenje ne objavljuje.

Provedbenim aktom kojim se produljuje suspenzija obveze poravnanja može se produljiti i razdoblje suspenzije obveze trgovanja iz stavka 4.a.

Produljenje suspenzije obveze trgovanja valjano je za isto razdoblje kao i produljenje suspenzije obveze poravnanja.”;

1.a umeće se sljedeći članak 13.a:

„Članak 13.a

Zamjena referentnih kamatnih stopa u prošlim transakcijama trgovanja

1. Druge ugovorne strane iz članka 11. stavka 3. mogu nastaviti primjenjivati postupke za upravljanje rizicima, kojima raspolažu na datum početka primjene ove Uredbe, u odnosu na ugovore o OTC izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana, a koji su sklopljeni ili obnovljeni prije datuma na koji obveza uspostave postupaka upravljanja rizicima na temelju članka 11. stavka 3. počinje proizvoditi učinke, ako se nakon stupanja na snagu ove Uredbe ti ugovori obnavljaju samo u svrhu zamjene referentne kamatne stope koja se u njima navodi ili uvođenja pomoćnih odredaba u odnosu na tu referentnu stopu.

2. Transakcije sklopljene ili obnovljene prije datuma na koji obveza poravnanja počinje proizvoditi učinke na temelju članka 4., a koje se nakon stupanja na snagu ove Uredbe obnavljaju samo u svrhu zamjene referentne kamatne stope koja se u njima navodi ili uvođenja pomoćnih odredaba u odnosu na tu referentnu stopu ne podliježu zbog toga obvezi poravnanja iz članka 4.”

1.b u članku 24.a stavku 7. točka (b) mijenja se kako slijedi:

„(b) najmanje jednom godišnje pokreće i koordinira procjene koje se na razini Unije provode u vezi s otpornosti središnjih drugih ugovornih strana na nepovoljna tržišna kretanja u skladu s člankom 32. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 1095/2010, uzimajući u obzir, ako je to moguće, agregirani učinak aranžmanâ za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana na financijsku stabilnost Unije;”

2. u članku 28. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Odbor za rizike savjetuje upravni odbor o svim aranžmanima koji mogu utjecati na upravljanje rizicima središnje druge ugovorne strane, poput znatne promjene u njezinu modelu rizika, postupcima u slučaju neispunjavanja obveza, kriterijima za prihvaćanje članova sustava poravnanja, poravnanju novih kategorija instrumenata ili eksternalizaciji funkcija. Odbor za rizike pravodobno obavješćuje upravni odbor o svim novim rizicima koji utječu na otpornost središnje druge ugovorne strane. Savjeti odbora za rizike ne zahtijevaju se u pogledu dnevnog poslovanja središnje druge ugovorne strane. Odgovarajući napor ulažu se radi savjetovanja s odborom za rizike o događajima koji utječu na upravljanje rizicima središnje druge ugovorne strane u hitnim situacijama, među ostalim i o događajima koji su relevantni za izloženosti članova sustava poravnanja prema središnjoj drugoj ugovornoj strani te međuovisnostima s ostalim središnjim drugim ugovornim stranama.”;

3. u članku 28. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Središnja druga ugovorna strana odmah obavješćuje nadležno tijelo i odbor za rizike o svakoj odluci kojom upravni odbor odluči da neće prihvatiti savjete odbora za rizike te obrazlaže tu odluku. Odbor za rizike ili bilo koji član odbora za rizike mogu obavijestiti nadležno tijelo o svim područjima u vezi s kojima smatraju da savjeti odbora za rizike nisu prihvaćeni.”;

4. u članku 38. dodaje se sljedeći stavak 6.:

„Članovi sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane jasno obavješćuju svoje postojeće i potencijalne klijente o mogućim gubicima ili drugim troškovima koje bi mogli pretrpjeti kao rezultat primjene postupaka upravljanja neispunjenim obvezama i aranžmana za raspodjelu gubitaka i pozicija u okviru pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane, među ostalim i o vrsti naknade koju mogu primiti, uzimajući u obzir članak 48. stavak 7. Klijentima se pružaju dostatno detaljne informacije kako bi mogli razumjeti gubitke ili druge troškove koje bi u najlošijem slučaju mogli pretrpjeti ako bi središnja druga ugovorna strana poduzela mjere oporavka.”;

4.a umeće se članak 45.a:

„Članak 45.a

Privremena ograničenja u slučaju značajnog događaja ispunjavanja obveza

1. U slučaju značajnog događaja ispunjavanja obveza kako je definiran u članku 2. točki 7.b [Uredbe o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana], nadležno tijelo može zahtijevati od središnje druge ugovorne strane da se suzdrži od bilo koje od sljedećih mjera tijekom razdoblja koje je utvrdilo nadležno tijelo, a koje ne smije biti dulje od 5 godina:

- isplate dividende ili preuzimanja neopozive obveze isplate dividendi, osim za prava na dividende koja su u Uredbi [o okviru za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana] posebice navedena kao oblik naknade,
- otkupa redovnih dionica,
- stvaranja obveze isplate varijabilnih naknada kako je definirano politikom naknada središnje druge ugovorne strane na temelju članka 26. stavka 5. ove Uredbe, diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili paketa otpremnina višem rukovodstvu kako je definirano u članku 2. stavku 29. ove Uredbe.

Nadležno tijelo ne ograničava središnju drugu ugovornu stranu u poduzimanju bilo koje od mjera iz prvog podstavka, ako je središnja druga ugovorna strana zakonski obvezna poduzeti tu mjeru i ako ta obveza prethodi događajima na temelju prvog podstavka.

2. Nadležno tijelo može donijeti odluku o izuzimanju od ograničenja iz stavka 1. ako smatra da se takvim izuzimanjem ne bi smanjila količina ili dostupnost vlastitih sredstava središnje druge ugovorne strane, posebice vlastitih sredstava koja su dostupna za primjenu u svojstvu mjere oporavka.

3. ESMA u roku od [12 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] sastavlja smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1095/2010 kojima se dodatno određuju okolnosti u kojima nadležno tijelo može od središnje druge ugovorne strane zatražiti da se suzdrži od poduzimanja bilo kojeg od djelovanja iz stavka 1.”

4.a u članku 37. stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Središnja druga ugovorna strana obavješćuje nadležno tijelo o svim znatnim negativnim promjenama profila rizičnosti bilo kojeg od svojih članova sustava poravnanja, utvrđenima u kontekstu procjene središnje druge ugovorne strane iz prvog podstavka ili bilo koje druge procjene sa sličnim zaključkom, uključujući sve negativne promjene rizičnosti za središnju drugu ugovornu stranu do kojih dolazi zbog bilo kojeg od njezinih članova sustava poravnanja, a za koje središnja druga ugovorna strana smatra da bi mogle dovesti do aktiviranja postupka u slučaju neispunjavanja obveza.”;

5. u članku 81. stavku 3. dodaje se sljedeća točka (q):

„(q) sanacijska tijela imenovana na temelju članka 3. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 81.

Izmjena Uredbe (EU) 2015/2365

U članku 12. stavku 2. dodaje se sljedeća točka (n):

„(n) sanacijska tijela imenovana na temelju članka 3. Uredbe (EU) [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 81.a
Izmjene Direktive 2002/47/EZ

Direktiva 2002/47/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 1. stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Članci od 4. do 7. ove Direktive ne primjenjuju se ni na kakva ograničenja u izvršenju ugovora o financijskom kolateralu niti ograničenja učinka ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima, odredbe o konačnom netiranju ili prijeboju nametnute na temelju glave IV. poglavlja V. ili VI. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća, ili glave V. poglavlja III. odjeljka III., ili poglavlja IV. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana] ili na bilo koje takvo ograničenje nametnuto na temelju sličnih ovlasti u pravu države članice radi olakšavanja uredne sanacije bilo kojeg subjekta iz stavka 2. točke (c) podtočke iv. ovog članka ili stavka 2. točke (d) ovog članka koji podliježe zaštitnim mjerama koje su barem jednakovrijedne mjerama navedenima u glavi IV. poglavlju VII. Direktive 2014/59/EU ili u glavi V. poglavlju V. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”;

2. članak 9.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9.a
Direktiva 2008/48/EZ, Direktiva 2014/59/EU i Uredba (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana]

Ovom se Direktivom u pitanje ne dovode Direktiva 2008/48/EZ, Direktiva 2014/59/EU i Uredba (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 81.b
Izmjena Direktive 2004/25/EZ

U članku 4. stavku 5. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice osiguravaju da se članak 5. stavak 1. ove Direktive ne primjenjuje u slučaju primjene sanacijskih instrumenata te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili u glavi V. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 81.c
Izmjena Direktive (EU) 2017/1132

U članku 120. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da se ovo poglavlje ne primjenjuje na trgovačko društvo ili društva koja podliježu primjeni sanacijskih instrumenata te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili u glavi V. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 81.d
Izmjene Direktive 2007/36/EZ

Direktiva 2007/36/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 1. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da se ova Direktiva ne primjenjuje u slučaju primjene sanacijskih instrumenata te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili u glavi V. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”;

2. u članku 5. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Države članice osiguravaju da za potrebe Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana] glavna skupština može dvotrećinskom većinom važećih glasova odlučiti ili izmijeniti statut kako bi propisala da se glavna skupština koja se sastaje radi odluke o povećanju kapitala saziva unutar kraćeg roka od onoga utvrđenog u stavku 1. ovog članka uz uvjet da se ta skupština ne održava unutar deset kalendarskih dana od dana poziva i da su ispunjeni uvjeti iz članka 27. ili 29. Direktive 2014/59/EU ili članka 19. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana] te da je povećanje kapitala nužno za izbjegavanje uvjeta za sanaciju utvrđenih u člancima 32. i 33. Direktive 2014/59/EU ili članku 22. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 81.e
Izmjena Direktive (EU) 2017/1132

u članku 87. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da se ovo poglavlje ne primjenjuje na trgovačko društvo ili društva koja podliježu primjeni sanacijskih instrumenata te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili u glavi V. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 81.f
Izmjena Direktive (EU) 2017/1132

u članku 84. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Države članice osiguravaju da se članak 49., članak 58. stavak 1., članak 68. stavci 1., 2. i 3., članak 70. stavak 2. prvi podstavak, članci od 72. do 75. te članci 79., 80. i 81. ove Direktive ne primjenjuju u slučaju primjene sanacijskih instrumenata te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili u glavi V. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 81.h
Izmjena Direktive 2014/59/EU

U članku 1. dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na subjekte koji imaju odobrenje za rad i u skladu s člankom 14. Uredbe (EU) br. 648/2012.”

Članak 81.i
Izmjena Uredbe (EU) 806/2014

U članku 2. dodaje se sljedeći stavak 2.:

„2. Ova se Uredba ne primjenjuje na subjekte koji imaju odobrenje za rad i u skladu s člankom 14. Uredbe (EU) br. 648/2012.”

Članak 81.j

U članku 54. stavak 2. prvi podstavak mijenja se kako slijedi:

„Ako Komisija procijeni da nema potrebe za isključenjem izvedenica kojima se trguje na burzi iz područja primjene članka 35. i 36. u skladu s člankom 52. stavkom 12., središnja druga ugovorna strana ili mjesto trgovanja, prije početka primjene ove Uredbe, mogu od svojeg nadležnog tijela zatražiti dopuštenje za primjenu prijelaznih aranžmana. Uzimajući u obzir rizike koji proizlaze iz primjene prava pristupa na temelju članka 35. ili 36. u pogledu izvedenica kojima se trguje na burzi za uredno funkcioniranje relevantne središnje druge ugovorne strane ili mjesta trgovanja, nadležno tijelo može odlučiti da se članci 35. ili 36. tijekom prijelaznog razdoblja do 3. srpnja 2021. ne bi primjenjivali na relevantnu središnju drugu ugovornu stranu odnosno mjesto trgovanja u odnosu na izvedenice kojima se trguje na burzi. Ako se odobri takvo prijelazno razdoblje, središnja druga ugovorna strana ili mjesto trgovanja ne mogu se tijekom tog prijelaznog razdoblja koristiti pravima pristupa na temelju članka 35. ili 36. u vezi s izvedenicama kojima se trguje na burzi. Nadležno tijelo i, u slučaju središnje druge ugovorne strane, kolegij nadležnih tijela za tu središnju drugu ugovornu stranu, obavješćuju ESMA-u o odobrenju prijelaznog razdoblja.”

GLAVA VIII. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 82. Preispitivanje

ESMA do ... [tri godine nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] ocjenjuje kadrovske potrebe i potrebe za sredstvima koje proizlaze iz njezina preuzimanja ovlasti i zadaća u skladu s ovom Uredbom te podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji.

Komisija do [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: pet godina nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] preispituje provedbu ove Uredbe te o tome podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. U njemu se procjenjuje najmanje sljedeće:

- (a) primjerenost i dostatnost financijskih sredstava dostupnih sanacijskom tijelu za potrebe pokrivanja gubitaka koji proizlaze iz događaja ispunjavanja obveza;
- (b) iznos vlastitih sredstava središnje druge ugovorne strane koje treba rabiti za oporavak i sanaciju te načini njihove uporabe;
- (c) primjerenost sanacijskih instrumenata dostupnih sanacijskom tijelu.

Ako je to primjereno, navedeno izvješće popraćeno je prijedlozima za reviziju ove Uredbe.

Komisija do 31. prosinca 2021. preispituje primjenu članka 27. stavka 6. Komisija osobito procjenjuje potrebu za daljnjim izmjenama u pogledu primjene instrumenta za otpis i konverziju u slučaju sanacije središnjih drugih ugovornih strana u kombinaciji s drugim sanacijskim instrumentima zbog kojih članovi sustava poravnjenja snose financijske gubitke. Komisija o tome podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću te uz njega prilaže, ako je to primjereno, prijedloge za reviziju ove Uredbe.

Komisija do... [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: šest i pol godina nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe] preispituje ovu Uredbu i njezinu provedbu te procjenjuje učinkovitost aranžmanâ upravljanja za oporavak i sanaciju središnjih drugih ugovornih strana u Uniji te o tome Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće uz koje su, ako je to primjereno, priloženi prijedlozi za reviziju ove Uredbe.

Članak 83.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: 18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe], pri čemu su iznimka:

- (a) članak 81.j koji se primjenjuje od 4. srpnja 2020.;
- (b) članak 80. stavak 1.a koji se primjenjuje od [Ured za publikacije: molimo unijeti datum stupanja na snagu ove Uredbe];

- (c) članak 9. stavci 1., 2., 3., 3.a, 4., 6., 7., 7.c, 7.d, 7.j, 8., 8.a i 9., članak 10. stavci 1., 2., 3., 7., 8., 9., 10., i 10.a te članak 12. koji se primjenjuju od [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: 12 mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe];
- (d) članak 9. stavci 7.f, 7.g i 7.i te članak 20.a koji se primjenjuju od [Ured za publikacije: molimo unijeti datum: 24 mjeseca od stupanja na snagu ove Uredbe].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

PRILOG

ODJELJAK A

Zahtjevi koji se primjenjuju na planove oporavka

Plan oporavka sadržava:

1. sažetak ključnih elemenata plana i sažetak ukupnog kapaciteta za oporavak;
2. sažetak bitnih promjena u središnjoj drugoj ugovornoj strani od podnošenja zadnjeg plana oporavka;
3. plan komuniciranja i objavljivanja u kojem se navodi način na koji središnja druga ugovorna strana uz osiguravanje najveće moguće transparentnosti namjerava obavješćivati svoje nadležno tijelo o stanju oporavka i postupati u slučaju mogućih negativnih reakcija tržišta;
4. sveobuhvatan pregled mjera koje se odnose na kapital, raspodjelu gubitaka, raspodjelu pozicija i likvidnost koje su potrebne za očuvanje ili ponovnu uspostavu održivosti i financijskog zdravlja središnje druge ugovorne strane, uključujući i ponovnu uspostavu usklađene knjige trgovanja i kapitala te nadopunu unaprijed financiranih sredstava i održavanje pristupa dostatnim izvorima likvidnosti koji su središnjoj drugoj ugovornoj strani potrebni za očuvanje njezine održivosti u pogledu trajnosti poslovanja te za nastavak pružanja njezinih ključnih usluga u skladu s člankom 1. stavkom 2. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 152/2013 i člankom 32. stavcima 2. i 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 153/2013. Mjere za raspodjelu gubitaka mogu uključivati zahtjeve za gotovinsku uplatu za oporavak i smanjenje vrijednosti dobitaka koje središnja druga ugovorna strana plaća članovima sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze, ako je to utvrđeno pravilima poslovanja središnje druge ugovorne strane, te se u okviru njih ne smiju upotrebljavati inicijalni iznosi nadoknade koje su objavili članovi sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze, kako bi se raspodijelili gubici u skladu s člankom 45. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 648/2012;

4.a procjenu mogućnosti oporavka s obzirom na:

- i. učinak njihove provedbe na solventnost, likvidnost, pozicije izvora financiranja, profitabilnost i poslovanje središnje druge ugovorne strane;
- ii. vanjski učinak i sistemske posljedice njihove provedbe na ključne funkcije, dioničare, članove sustava poravnanja, vjerovnike i druge dionike središnje druge ugovorne strane i, ako je to primjenjivo, ostatak grupe te, u mjeri u kojoj su te informacije dostupne, klijente i neizravne klijente središnje druge ugovorne strane;
- iii. izvedivost njihove provedbe, slijedom detaljne analize rizikâ, prepreka i rješenja za prepreke;

iv. učinak njihove provedbe na kontinuitet poslovanja, osobito u području ljudskih resursa i IT-a, te učinak njihove provedbe na pristup središnje druge ugovorne strane drugim financijskim infrastrukturama.

5. odgovarajuće uvjete i postupke kojima se osigurava pravodobna provedba mjera oporavka, uključujući procjenu vremenskog okvira za provedbu svakog bitnog aspekta plana;

6. detaljan opis svih bitnih prepreka učinkovitoj i pravodobnoj provedbi plana, uključujući razmatranje učinka na članove sustava poravnanja i klijente, među ostalim i u slučajevima u kojima je vjerojatno da će članovi sustava poravnanja poduzeti mjere u skladu s njihovim planovima oporavka iz članaka 5. i 7. Direktive 2014/59/EU te, ako je to primjereno, i na ostatak grupe;

6.a procjenu primjerenosti mogućnosti oporavka kako bi se odgovorilo na svaki relevantni scenarij plana oporavka, pri čemu se u obzir uzima način na koji se tim mogućnostima:

i. osigurava transparentnost i omogućuje onima koji bi mogli biti izloženi gubicima i manjkovima likvidnosti da izmjere potencijalne gubitke i manjkove, upravljaju njima te ih drže pod kontrolom;

ii. pružaju poticaji dioničarima, članovima sustava poravnanja i njihovim klijentima te financijskom sustavu; i

iii. na najmanju moguću mjeru svodi negativan učinak na članove sustava poravnanja i njihove klijente te na financijski sustav;

7. utvrđivanje ključnih funkcija;

8. detaljan opis postupaka određivanja vrijednosti i utrživosti temeljnih linija poslovanja, djelatnosti i imovine središnje druge ugovorne strane;

9. detaljan opis načina na koji je planiranje oporavka uključeno u korporativnu upravljačku strukturu središnje druge ugovorne strane i u pravila poslovanja središnje druge ugovorne strane s kojima su se usuglasili članovi sustava poravnanja, kao i politika i postupaka kojima se uređuje odobravanje plana oporavka i utvrđivanje osoba koje su u organizaciji odgovorne za izradu i provedbu plana;

10. aranžmane i mjere kojima se članovi sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze potiču da konkurentnim ponudama sudjeluju na dražbama pozicija članova koji su u statusu neispunjavanja obveza;

11. aranžmane i mjere kojima se središnjoj drugoj ugovornoj strani osigurava odgovarajući pristup izvorima financiranja nepredviđenih rashoda, što uključuje moguće izvore likvidnosti, kako bi joj se omogućio nastavak poslovanja i ispunjenje njezinih obveza u trenutku njihova dospijeca;

11.a procjenu dostupnih kolaterala i procjenu mogućnosti prijenosa sredstava ili likvidnosti među linijama poslovanja;

12. aranžmane i mjere:

- i. u svrhu smanjenja rizika;
- ii. u svrhu restrukturiranja ugovora, prava, imovine i obveza;
- iii. u svrhu restrukturiranja linija poslovanja;
- iv. potrebne za održavanje kontinuiranog pristupa infrastrukturama financijskog tržišta i mjestima trgovanja;
- v. potrebne za očuvanje neprekidnog funkcioniranja operativnih procesa središnje druge ugovorne strane, uključujući infrastrukturu i IT usluge;
- vi. u svrhu djelomičnog ili potpunog raskidanja ugovorâ;
- vii. u svrhu smanjenja vrijednosti svih dobitaka koje središnja druga ugovorna strana treba platiti članu sustava poravnanja koji ispunjava svoje obveze, ako je to primjenjivo, ovisno o vrsti instrumenata koje poravnava središnja druga ugovorna strana.
- viii. u svrhu izricanja obveze članovima sustava poravnanja koji ispunjavaju svoje obveze da središnjoj drugoj ugovornoj strani u gotovini plate doprinos čiji iznos odgovara barem doprinosu svakog člana sustava poravnanja u jamstveni fond. Taj zahtjev za gotovinsku uplatu za oporavak uključuje se i navodi u pravilima središnje druge ugovorne strane i drugim ugovornim aranžmanima;

13. pripreme aranžmane za olakšavanje prodaje imovine ili linija poslovanja u vremenskom okviru prikladnom za obnavljanje financijskog zdravlja, uključujući procjenu mogućeg učinka takve prodaje na poslovanje središnje druge ugovorne strane;

14. ako su predviđene druge mjere ili strategije upravljanja za obnovu financijskog zdravlja, opis tih mjera ili strategija i njihov očekivani financijski učinak;

15. pripreme mjere koje je središnja druga ugovorna strana poduzela ili planira poduzeti radi olakšavanja provedbe plana oporavka, među ostalim i mjere potrebne za pravodobnu dokapitalizaciju središnje druge ugovorne strane, kojima se ponovno uspostavlja usklađena knjiga trgovanja i nadopunjuju unaprijed financirana sredstva te ponovno uspostavlja prekogranična izvršivost plana;

16. okvir kvantitativnih i kvalitativnih pokazatelja kojim se određuju mjesta na kojima se mogu poduzeti odgovarajuće mjere iz plana;

17. ako je to primjenjivo, analizu kojom se razmatra kada bi i na koji način, pod uvjetima razrađenima u planu, središnja druga ugovorna strana mogla podnijeti zahtjev za primjenu instrumenata središnje banke i odrediti imovinu koja bi prema uvjetima instrumenta središnje banke mogla biti prihvaćena kao kolateral;

18. uzimajući u obzir odredbe članka 49. stavka 1. Uredbe (EU) 648/2012, niz scenarija koji bi ozbiljno utjecali na financijsko zdravlje ili operativnu održivost središnje druge ugovorne strane te bi bili relevantni za specifične okolnosti središnje druge ugovorne strane, kao što su njezin asortiman proizvoda, poslovni model

i okvir za upravljanje likvidnošću i rizicima, uključujući scenarije koji se odnose na događaje na razini cijeloga sustava ili događaje koji su specifični za pravni subjekt i svaku grupu čiji je taj pravni subjekt član te stres specifičan za pojedinačne članove sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane odnosno, ako je to primjereno, povezane infrastrukture financijskog tržišta;

19. uzimajući u obzir odredbe članka 34. i članka 49. stavka 1. Uredbe (EU) br. 648/2012, niz scenarija koji bi ozbiljno utjecali na financijsko zdravlje ili operativnu održivost središnje druge ugovorne strane te bi proizlazili iz stresa ili neispunjavanja obveza jednog ili više njezinih članova, uključujući scenarije koji nadilaze stres ili neispunjavanje obveza najmanje dvaju članova sustava poravnanja prema kojima središnja druga ugovorna strana ima najveću izloženost u krajnjim, ali mogućim tržišnim uvjetima, te iz drugih razloga, uključujući gubitke zbog ulagačkih aktivnosti središnje druge ugovorne strane ili operativnih problema (uključujući ozbiljne vanjske prijetnje poslovanju središnje druge ugovorne strane zbog vanjskog poremećaja, šoka ili incidenta povezanog s kibersigurnošću).

ODJELJAK B

Informacije koje sanacijska tijela mogu zahtijevati od središnjih drugih ugovornih strana za potrebe izrade i održavanja planova sanacije

Za potrebe izrade i održavanja planova sanacije sanacijska tijela mogu zatražiti od središnjih drugih ugovornih strana da dostave barem sljedeće informacije:

1. detaljan opis organizacijske strukture središnje druge ugovorne strane, uključujući popis svih pravnih osoba;
2. identificiranje neposrednih držatelja te postotak dionica s pravom glasa i bez tog prava svake pravne osobe;
3. mjesto, jurisdikciju u kojoj je osnovano društvo, licencije i ključne članove rukovodstva za svaku pravnu osobu;
4. pregled ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja središnje druge ugovorne strane, uključujući podatke iz bilance o takvim funkcijama i linijama poslovanja, uz navođenje pravnih osoba;
5. detaljan opis sastavnica središnje druge ugovorne strane i poslovnih aktivnosti svih njezinih pravnih subjekata uz zasebno navođenje, barem po vrstama usluga i odnosnim iznosima poravnanja, otvorenih pozicija, inicijalnih iznosa nadoknade, promjena varijacijskih iznosa nadoknade, jamstvenih fondova i svih povezanih prava na procjenu ili drugih mjera oporavka koje se odnose na te linije poslovanja;
6. detaljne podatke o instrumentima kapitala i dužničkim instrumentima koje su izdali središnja druga ugovorna strana i njezini pravni subjekti;
7. podatke o osobama od kojih je središnja druga ugovorna strana primila kolateral i u kojem obliku (prijenos vlasničkih prava ili založno pravo) i kojima je založila kolateral i u kojem obliku te o osobi koja drži kolateral, a u oba slučaja i podatke o jurisdikciji u kojoj se kolateral nalazi;
8. opis izvanbilančnih izloženosti središnje druge ugovorne strane i njezinih pravnih subjekata, uključujući pregled njezinih ključnih aktivnosti i temeljnih linija poslovanja;

9. bitne zaštite središnje druge ugovorne strane od rizika, uključujući pregled po pravnim osobama;
10. podatke o relativnim izloženostima i važnosti članova sustava poravnanja središnje druge ugovorne strane te analizu učinka propasti glavnih članova sustava poravnanja na središnju drugu ugovornu stranu;
11. svaki sustav u okviru kojega središnja druga ugovorna strana provodi transakcije trgovanja koje su bitne s obzirom na njihov broj ili vrijednost, uključujući pregled po pravnim osobama, ključnim aktivnostima i temeljnim linijama poslovanja središnje druge ugovorne strane;
12. svaki platni sustav, sustav poravnanja ili sustav namire čiji je središnja druga ugovorna strana izravno ili neizravno član, uključujući pregled po pravnim osobama, ključnim aktivnostima i temeljnim linijama poslovanja središnje druge ugovorne strane;
13. detaljan popis i opis ključnih upravljačkih informacijskih sustava, uključujući sustave za upravljanje rizicima, računovodstvo te financijsko i regulatorno izvješćivanje koje središnja druga ugovorna strana rabi, uključujući pregled po pravnim osobama, ključnim aktivnostima i temeljnim linijama poslovanja središnje druge ugovorne strane;
14. utvrđivanje vlasnikâ sustavâ navedenih pod točkom 13., uz njih povezanih sporazuma o razini usluga te svih softvera i sustava ili licencija, uključujući pregled po pravnim subjektima, ključnim aktivnostima i temeljnim linijama poslovanja;
15. identificiranje i pregled pravnih osoba te međusobnih veza i međuovisnosti po različitim pravnim osobama kao što su:
 - zajedničko ili dijeljeno osoblje, prostori i sustavi,
 - aranžmani u vezi s kapitalom, financiranjem ili likvidnošću,
 - postojeće ili potencijalne kreditne izloženosti,
 - sporazumi o unakrsnom jamstvu, aranžmani o unakrsnom kolateralnom jamstvu, odredbe o unakrsnom statusu neispunjavanja obveza i aranžmani o unakrsnom netiranju između povezanih društava,
 - prijenosi rizika i aranžmani o naizmjeničnom trgovanju; sporazumi o razini usluga;
16. nadležno tijelo i sanacijsko tijelo za svaku pravnu osobu, ako se razlikuju od tijela imenovanih na temelju članka 22. Uredbe (EU) br. 648/2012 i članka 3. ove Uredbe;
17. člana upravnog odbora koji je odgovoran za pružanje informacija potrebnih za izradu plana sanacije središnje druge ugovorne strane te, ako se ne radi o istoj osobi, osobe odgovorne za različite pravne osobe, ključne aktivnosti i temeljne linije poslovanja;
18. opis aranžmana koje je središnja druga ugovorna strana uspostavila kako bi osigurala da u slučaju sanacije sanacijsko tijelo dobije sve potrebne informacije, kako to utvrdi sanacijsko tijelo, za primjenu sanacijskih instrumenata i sanacijskih ovlasti;

19. sve sporazume koje su središnja druga ugovorna strana i njezini pravni subjekti sklopili s trećim stranama do čijeg bi raskida moglo doći zbog odluke tijela da primjene neki sanacijski instrument te bi li posljedice raskida mogle utjecati na primjenu tog sanacijskog instrumenta;

20. opis mogućih izvora likvidnosti za potporu sanaciji;

21. informacije o opterećenosti imovine, likvidnoj imovini, izvanbilančnim aktivnostima, strategijama zaštite od rizika i praksama knjiženja.

ODJELJAK C

Elementi koje sanacijsko tijelo treba uzeti u obzir pri procjeni mogućnosti sanacije središnje druge ugovorne strane

Pri procjeni mogućnosti sanacije središnje druge ugovorne strane sanacijsko tijelo uzima u obzir sljedeće:

1. u kojoj mjeri središnja druga ugovorna strana može utvrditi temeljne linije poslovanja i ključne aktivnosti po pravnim osobama;

2. u kojoj su mjeri pravne i korporativne strukture usklađene s temeljnim linijama poslovanja i ključnim aktivnostima;

2.a u kojoj mjeri pravna struktura središnje druge ugovorne strane ometa primjenu sanacijskih instrumenata zbog broja pravnih osoba, složenosti strukture grupe ili poteškoća u povezivanju linija poslovanja sa subjektima grupe;

3. u kojoj mjeri postoje aranžmani kojima se osigurava nužno osoblje, infrastruktura, financiranje, likvidnost i kapital za potporu temeljnim linijama poslovanja i ključnim aktivnostima te njihovo održavanje;

3.a postojanje i otpornost sporazuma o razini usluga;

4. u kojoj su mjeri sporazumi o uslugama koje središnja druga ugovorna strana sklopila u potpunosti izvršivi u slučaju sanacije središnje druge ugovorne strane;

5. u kojoj je mjeri upravljačka struktura središnje druge ugovorne strane primjerena za upravljanje i osiguravanje usklađenosti s unutarnjim politikama središnje druge ugovorne strane u odnosu na njezine sporazume o razini usluga;

6. u kojoj mjeri središnja druga ugovorna strana ima uspostavljen postupak prijenosa usluga koje trećim stranama pruža na temelju sporazumâ o razini usluga u slučaju izdvajanja ključnih funkcija ili temeljnih linija poslovanja;

7. u kojoj mjeri postoje planovi i mjere za nepredviđene događaje kojima se osigurava neprekidnost pristupa platnim sustavima i sustavima za namiru;

8. prikladnost upravljačkih informacijskih sustava u osiguravanju toga da sanacijska tijela mogu prikupiti točne i potpune informacije u vezi s temeljnim linijama poslovanja i ključnim aktivnostima radi olakšavanja brzog donošenja odluka;

9. kapacitet upravljačkih informacijskih sustava da u bilo kojem trenutku pruže informacije nužne za učinkovitu sanaciju središnje druge ugovorne strane, čak i u slučaju okolnosti koje se brzo mijenjaju;
10. u kojoj je mjeri središnja druga ugovorna strana testirala svoje upravljačke informacijske sustave u stresnim scenarijima koje je definiralo sanacijsko tijelo;
11. u kojoj mjeri središnja druga ugovorna strana može osigurati neprekidnost svojih upravljačkih informacijskih sustava i za dotičnu središnju drugu ugovornu stranu i za novu središnju drugu ugovornu stranu u slučaju izdvajanja ključnih aktivnosti i temeljnih linija poslovanja od ostatka aktivnosti i linija poslovanja;
12. u kojoj se mjeri bilo kakva jamstva unutar grupe pružaju pod tržišnim uvjetima te u kojoj su mjeri sustavi upravljanja rizicima koji se odnose na ta jamstva pouzdani, ako središnja druga ugovorna strana ostvaruje koristi od takvih jamstava ili je izložena takvim jamstvima;
13. u kojoj se mjeri bilo kakve transakcije unutar grupe obavljaju pod tržišnim uvjetima te u kojoj su mjeri sustavi upravljanja rizicima koji se odnose na te prakse povezane s transakcijama pouzdani, ako središnja druga ugovorna strana sudjeluje u takvim transakcijama;
14. u kojoj se mjeri uporabom jamstava ili transakcija unutar grupe povećava rizik zaraze unutar grupe;
16. u kojoj bi mjeri sanacija središnje druge ugovorne strane mogla imati negativan učinak na neki drugi dio njezine grupe, osobito ako grupa uključuje druge infrastrukture financijskog tržišta, ako je to primjenjivo;
18. imaju li tijela trećih zemalja sanacijske instrumente potrebne za podupiranje mjera sanacije koje poduzimaju sanacijska tijela Unije te prostor za koordinirano djelovanje tijela Unije i tijela trećih zemalja;
19. izvedivost primjene sanacijskih instrumenata na način kojim se ostvaruju ciljevi sanacije, s obzirom na dostupne instrumente i strukturu središnje druge ugovorne strane;
20. eventualne posebne zahtjeve potrebne za izdavanje novih vlasničkih instrumenata iz članka 33. stavka 1.;
21. aranžmane i instrumente koji bi mogli nepovoljno utjecati na sanaciju ako središnja druga ugovorna strana ima članove sustava poravnanja s poslovnim nastanom u različitim jurisdikcijama ili aranžmane o kolateralu sklopljene u različitim jurisdikcijama;
22. vjerodostojnost primjene sanacijskih instrumenata na način kojim se ostvaruju ciljevi sanacije, s obzirom na moguće učinke na članove sustava poravnanja i, ako je to primjenjivo, njihove klijente, druge ugovorne strane i zaposlenike te mjere koje bi mogla poduzeti tijela trećih zemalja;
23. u kojoj se mjeri učinak sanacije središnje druge ugovorne strane na financijski sustav i na povjerenje u financijsko tržište može na odgovarajući način evaluirati;
24. u kojoj bi mjeri sanacija središnje druge ugovorne strane mogla imati znatan izravan ili neizravan nepovoljan učinak na financijski sustav, povjerenje u tržište ili gospodarstvo;

25. u kojoj bi se mjeri širenje zaraze na ostale središnje druge ugovorne strane ili na financijska tržišta moglo ograničiti primjenom sanacijskih instrumenata i sanacijskih ovlasti;

26. u kojoj bi mjeri sanacija središnje druge ugovorne strane mogla imati znatan učinak na funkcioniranje platnih sustava i sustava za namiru.
